સુધારસ.

સ્તવન માળા.

ભાગ. ૧-૨-૩-૪

કિં. ૦—૯—

સુધારસ

સ્તવનમાળા.

ભાગ ૧-૨-૩-૪

પ્રાતઃસ્મરણ, ભાવનાઓ, ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો, થોયો, સઝાયો, લાવણીઓ, ગુહુંળીઓ, બેસાંને ગાવાનાં ગીતો, આરતીઓ, મંગળદીવો સહિત.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શા. કેશવલાલ સવાઇભાઇ.

સમશેર બાહાદુરવાળા.

ઠેકાણું રીચીરોડની સડકપર-અમદાવાદ.

અમદાવાદમાં
ધી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
શા. અમરતલાલ જેશીંગભાઇએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૭૧ સને ૧૯૧૪

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૩૦૦૦

કિંમત આઠ આના.

ચોવીસ તિર્થંકરોનાં નામ, તથા માતા, પિતા, લાંછન, વિગેરેનાં નામનો કોઠો.

નંબર	તિર્થંકરોનાં નામ.	માતાનાં નામ.	પિતાનાં નામ.	લંછન
૧	રિખવદેવ	મરૂદેવીમાતા	નાભિરાજા	રૂષભ
૨	અજીતનાથ	વિજયામાતા	જીતશત્રુરાજા	હાથી
૩	સંભવનાથ	સેનામાતા	જીતારીરાજા	ઘોડો
૪	અભિનંદન	સિદ્ધાર્થમાતા	સંવરરાજા	વાંદરો
૫	સુમતિનાથ	મંગલામાતા	મેઘરાજા	ક્રૌંચપક્ષી
૬	પદ્મપ્રભુ	સુશીલામાતા	શ્રીધરરાજા	રાતુકમળ
૭	સુપારશ્વનાથ	પૃથ્વિમાતા	પ્રતિષ્ટરાજા	સાથીઓ
૮	ચંદ્રપ્રભુ	લક્ષ્મણામાતા	મહાશેનરાજા	ચંદ્રમા
૯	સુવિધિનાથ	રામામાતા	સુગ્રીવરાજા	મછમચ્છર
૧૦	શિતળનાથ	નંદામાતા	દ્રઢરથરાજા	શીવછ
૧૧	શ્રેયાંશનાથ	વિશ્નુમાતા	વિશ્નુરાજા	ખડ્ગી
૧૨	વાસુપુજ્ય	જયામાતા	વસુપુજ્યરાજા	પાડો
૧૩	વિમળનાથ	શ્યામામાતા	સુતવર્મરાજા	સુઅર
૧૪	અનંતનાથ	સુયસામાતા	સિંહાસેનરાજા	સેંચાણો
૧૫	ધર્મનાથ	સુવ્રતામાતા	ભાનુરાજા	વજ્ર
૧૬	શાંતિનાથ	અચિરામાતા	વિશ્વસેનરાજા	હરણ
૧૭	કુંથુનાથ	શ્રીમાતા	સુરરાજા	બોકડો
૧૮	અરનાથ	દેવીમાતા	સુદરસનરાજા	નંદાવ્રત
૧૯	મલ્લીનાથ	પ્રભાવતીમાતા	કુંભરાજા	કળશ
૨૦	મુનિસુવ્રત	પદ્મામાતા	સુમિત્રરાજા	કાચબો
૨૧	નમીનાથ	વિપ્રામાતા	વિજયરાજા	નીલકમલ
૨૨	નેમનાથ	શિવાદેવીમાતા	સમુદ્રવિજય	શંખ
૨૩	પારશ્વનાથ	વામામાતા	અશ્વસેનરાજા	સર્પ
૨૪	મહાવીરસ્વામિ	ત્રિસલામાતા	સિદ્ધાર્થરાજા	સિંહ

श्री

સુધારસ સ્તવનમાળા.

ભાગ ૧-૨-૩-૪

ભાગ ૧ લો.

કાવ્યમ્.

સરસ શાન્તિ સુધારસ સાગરં, સુચિતરં ગુણરત્ન મહાગરં;
ભવિક પંકજ બોધ દિવાકરં, પ્રતિદિનં પ્રણમામિ જીનેશ્વરં.

નમો અરિહંતાણં, નમો સિદ્ધાણં, નમો આયરિયાણં, નમો ઉવજ્ઝાયાણં, નમો લોએ સવ્વ સાહુણં, એસો પંચ નમુક્કારો, સવ્વ પાવપ્પણાસણો, મંગલાણં ચ સવ્વેસિં, પઢમં હવઇ મંગલં.

॥ શાર્દુલવિક્રિડિતવૃત્તમ્ ॥

બ્રાહ્મી ચંદનબાલિકા ભગવતી, રાજીમતી દ્રૌપદી ॥
કૌશલ્યા ચ મૃગાવતી ચ સુલસા, સીતા સુભદ્રા શિવા ॥
કુન્તી શીલવતી નલસ્ય દયિતા, ચુલા પ્રભવત્યપિ ॥
પદ્માવત્યપિ સુંદરી દિનમુખે, કુર્વંતુ વો મંગલમ્ ॥ ૧

સર્વ મંગલ માંગલ્યં, સર્વ કલ્યાણ કારણમ્ ॥
પ્રધાનં સર્વ ધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનમ્ ॥ ૨

શ્રી અરિહંત સ્તુતિ.

મોતીદામ છંદ.

તુંહી અરિહંત તુંહી ભગવંત, તુંહી જિનરાજ તુંહી જગસંત ॥ તુંહી જગનાથ તુંહી પ્રતિપાલ, તુંહી મનમોહન માંજિદયાલ ॥ તુહી ભવભંજન ભાવસ્વરૂપ, તુંહી અરિગંજન રંજનભૂપ ॥ તુંહી અવિનાશી તુંહી વિતરાગ, તુંહી મહારાજ તુંહી વડ ભાગ ॥ તુંહી ગુણધામ તુંહી વિશરામ, તુંહી નવ નિધ તુંહી વડ નામ ॥ તુંહી અઘનાશ તુંહી અવિનાશ, તુંહી મતિવંત તુંહી મનવાસ ॥ તુંહી ગુણકેવલરૂપ અનંત, તુંહી જગ તરણ તારણ સંત ॥ તુંહી જગધ્યાય તુંહી જગધ્યાન, તુંહી ચિદરૂપ તુહી જગભાણ ॥ તુંહી શરણાગત રાખણહાર, તુંહી દુઃખ દોહગ ટાલણહાર ॥ ૫ ॥

ગણધર સ્તવન.

એકાદશ ગણધરનાં નામ, પ્રહ ઉઠીને કરૂં પ્રણામ ॥ ઇંદ્રભૂતિ પહેલો તે જાણ, અગ્નિભૂતિ બીજો ગુણ ખાણ ॥ ॥ ૧ ॥ વાયુભૂતિ ત્રીજો જગસાર, ગણધર ચોથો વ્યક્ત ઉદાર ॥ શાસનપતિ સુધર્મા સાર, મંડિત નામે છઠો ધાર ॥ ॥ ૨ ॥ મૈર્યપુત્ર તે સાતમો જેહ, અકંપિત અષ્ટમ ગુણ ગેહ ॥ મુનિવર માંહે જે પરધાન, અચલભ્રાત નવમો એ નામ ॥ ૩ ॥ નામથકી હોય કોડી કલ્યાણ, દશમો મેતારજ અવિરલ વાણ ॥ એકાદશમો પ્રભાસ કહેવાય, સુખસંપત્તિ

જસ નામે થાય ॥ ૪ ॥ ગાયા વીરતણા ગણધાર, ગુણમણિ રયણતણા ભંડાર ॥ ઉત્તમવિજય ગુરૂનો શિષ્ય, રત્નવિજય વંદે નિશદિશ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

પ્રભાતિયાં

આવી રૂડી ભગતી મેં પહેલાં ન જાણી, પહેલાં ન જાણી રે પ્રભુ પહેલાં ન જાણી, સંસારની માયામાં મેં વલોવ્યું પાણી ॥ એ આંકણી ॥ કલ્પતરૂનાં ફુળ લાવીને, જે જિનવર પૂજે; કાળ અનાદિ કર્મ તે સંચિત, સત્તાથી ધ્રુજે ॥ આવી૦ ॥ ૧ ॥ થાવર તિરિ નરયા ચવએ દુગં, ઈગ વિગલા લીજે; સાધારણ નવમે ગુણઠાણે, ધુર ભાગે છીજે ॥ આવી૦ ॥ ૨ ॥ કેવળ પામીને શિવગતિ ગામી, શેલે શીટાણે; ચરમ સમય દોએ માંહે સ્વામિ, અંતિમ ગુણઠાણે ॥ આવી૦ ॥ ૩ ॥ બાકી નામકરમની પયડી, તે સઘળી જાવે; અજર અમર નિષ્કલંક સ્વરૂપે, નિઃકર્મા થાવે ॥ આવી૦ ॥ ૪ ॥ જે સિદ્ધકેરી પડિમા પૂજે, તે સિદ્ધરુચિ હોવે; નાહી ધોઈ નિર્મળ ચિત્તે, આરીસો જોવે ॥ આવી૦ ॥ ૫ ॥ કર્મસુડણ તપકેરી પૂજા, ફળ તે નર પાવે; શ્રી શુભવીર સ્વરૂપ વિલોકી, શિવવહુ ઘર આવે ॥ આવી રૂડી ભગતી મેં પહેલાં ન જાણી ॥ ૬ ॥

પાસ સંખેશ્વરા સાર કર સેવકા, દેવ કાં એવડી વાર લાગે; કોડી કર જોડી દરબાર આગે ખડા, ઠાકુરા ચાકુરા માન માગે ॥ ૧ ॥ પ્રગટ થા પાસજી મેલી પડદો પરો,

મોડ અસુરાણુને આપ છોડો; મુજ મહિરાણુ મજીસમાં પેશીને, ખલકના નાથજી બંધ ખોલો ॥ ૨ ॥ જગતમાં દેવ જગદીશ તું જાગતો, એમ શું આજ જિનરાજ ઉંઘે; મોટા દાનેશ્વરી તેહને દાખીએ, દાન દે જેહ જગ કાળ મોંઘે ॥ ૩ ॥ ભીડ પડી જાદવા જોર લાગી જરા, તતક્ષીણ ત્રીકમે તુજ સંભાર્યો; પ્રગટ પાતાળથી પલકમાં તેં પ્રભુ, ભક્તિજન તેહનો ભય નિવાર્યો ॥ ૪ ॥ આદિ અનાદિ અરિહંત તું એક છે, દિનદયાળ છે કોણ દૂજો; ઉદયરતન કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસજી, પામી ભયભંજનો એહ પૂજો ॥ ૫ ॥

ચાલોને પ્રિતમજી પ્યારા, શેત્રુંજે જઇએ. શેત્રુંજે જઇએ, ચાલોને પ્રિતમજી૦ એ આંકણી. શું સંસારે રહ્યા છો મોહી, દિન દિન તન છીજે; આઠ આભની છાયા સરખી, પોતાની કીજે. ચાલો૦ ૧ જે કરવું તે પહેલાં કીજે, કાલે શી વાતો; અણુચિંતવીઆં આવી પડશે, સબળાની લાતો. ચાલો૦ ૨ ચતુરાઇશું ચિત્તમાં ચેતી, હાથે તે સાથે; મરણ તણા નિશાણાં મોટાં, ગાજે છે માથે. ચાલો૦ ૩ માતા મરૂદેવા નંદન નિરખી, ભવ સફળો કીજે; દાનવીજે સાહિબની સેવા, એ સબલી લીજે. ચાલો૦ ૪

પ્રભાતે પંખીડા બોલે, રજની થોડી, માતા મરૂદેવા કહે ઉઠો, પુત્ર આળસ મોડી. પ્રભાતે૦ ૧ દેવ દેવી તારૂં મુખ જોવાને, ઉભા સુર કોડી; વાટ જુવે વનિતાનગરીમાં, દિયો દરિશન દોડી. પ્રભાતે૦ ૨ સુર ઇંદ્ર સભામાં આવે, સુરલોક છોડી; નાટક કારણ કિન્નર આવે, દિગકુમરી દોડી-

પ્રભાતે૦ ૩ સુરજ તો સવારે ઉગે, તિમિર જાળને તોડી;
અવસર જાણી ચંદ્ર ઉગ્યો છે, દીયો દરિશન દોડી. પ્રભા-
તે૦ ૪ નાભિનંદનનો નાહુલો નિહાળી, હરખે સુર કોડી;
લક્ષ્મીચંદ શિષ્ય રામ પયંપે, વંદુ કર જોડી. પ્રભાતે૦ ૫

શ્લોક.

મંગલં ભગવાન્ વીરો, મંગલં ગૌતમ પ્રભુઃ ॥
મંગલં સ્થુલિભદ્રાદ્યા, જૈનોધર્મોઽસ્તુ મંગલમ્ ॥ ૧ ॥

ભાવનાઓ.

દર્શનં દેવ દેવસ્ય, દર્શનં પાપ નાશનં;
દર્શનં શિવ સોપાનં, દર્શનં મોક્ષ સાધનં.
પ્રભુ દર્શન સુખ સંપદા, પ્રભુ દર્શન નવ નિદ્ધ;
પ્રભુ દર્શનથી પામીએ, સકલ પદારથ સિદ્ધ.
ભાવે જિનવર પૂજીએ, ભાવે દીજે દાન;
ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે કેવળજ્ઞાન.
ત્રિભુવન નાયક તું ધણી, મહા મહોટો મહારાજ;
મહોટે પુન્યે પામીઓ, તુમ દરશન હું આજ.
આજ મનોરથ સવિ ફળ્યા, પ્રગટ્યા પુન્ય કલ્લોલ;
પાપકરમ દૂરે ટળ્યાં, ભાગ્યાં દુઃખ ભંડોળ.
જીવડા જીનેવર પૂજીએ, પૂજ્યાનાં ફળ હોય;
રાજ નમે પ્રજા નમે, આણ ન લોપે કોય.
વાડી ચંપો મોરીઓ, સોવન પાંખડીએ;
પાર્શ્વ જીનેશ્વર પૂજીએ, પાંચે આંગળીએ.
આભને વહાલી વીજળી, ધરતીને વહાલો મેહ;

રાજુલ વહાલા નેમજી, આપને વહાલો દેહ.
આખી જલેબી પાતળી, ખુણે બેશી ખાય;
દેવ ગુરૂની નિંદા કરે, તે સાતમી નરકે જાય. |

દોહરા.

એક જંબુ જગ જાણીએ, બીજા નેમકુમાર;
ત્રીજા વયર વખાણીયે, ચોથા ગૌતમ સ્વામિ. ૨

જગત્રઆધાર કૃપાવતારં, દુર્વાર સંસાર વિકાર વૈદ્ય;
શ્રીવિતરાગ ત્વયિ મુગ્ધભાવાત્, વિજ્ઞપ્રભો વિજ્ઞપયામિ કિંચિત

દેખીરે અદ્‌ભૂત તાહરૂ રૂપ, અચરિજ ભવિકારૂપી પદ વરે;
તાહરી ગત તું જાણે હો દેવ, સમરણ ભજન તે વાચકજસ કહે.

સકલ કર્મ વારી, મોક્ષ માર્ગાધિકારી;
ત્રિભુવન ઉપગારી, કેવળજ્ઞાન ધારી. ૧
ભવિજન નિત્ય શેવો, દેવ તે ભક્તિ ભાવે;
ઇહજ જીન ભજંતાં, સર્વ સંપત્તિ આવે. ૨
જીનવર પદ શેવા, સર્વ સંપત્તિ દાઇ;
નિશદિન સુખદાઇ, કલ્પવલ્લી સહાઇ. ૩
નમિ વિનમિ લહીજે, સર્વ વિદ્યા વડાઇ;
ઋષભ જિનહ શેવા, સાધતાં તેહ પાઇ. ૪

તું અકલંકી રૂપ સ્વરૂપી, પરમાનંદ તું દાઇ
તું શંકર બ્રહ્મા જગદીશ્વર, વિતરાગ તું નિરમાઇ ॥ ૧ ॥
અનોપમ રૂપ દેખી તુજ રીઝે, નર નારી કે
નમો નિરંજન ફણીપતિ સેવિત, પાસ ગોડીચા સુર કંદા ॥
॥ ૨ ॥ કાને કુંડળ શિર છત્ર બિરાજે, ચક્ષુ ટીકા નિરધા-
રી ॥ અષ્ટ મંગળ હાથ સોહે, તુમ પદ વંદે સહુ નર
નારી ॥ ૩ ॥ અગ્નિ કાષ્ટસેં સર્પ નિકાલ્યા, મંત્ર સુનીયા
બહુ ભારી ॥ પૂરવ જનમકા વૈર ખોલાવ્યા, જળ બરસાયા
શિરધારી ॥ ૪ ॥ જગ આવો પ્રભુ નાકે અઢીયાં, આસન
કંપ્યા નિરધારી ॥ નાગ નાગણી છત્ર ધરે છે, પૂરવ જન-
મકા ઉપકારી ॥ ૫ ॥ રૂપવિજય કહે સુણ મેરી લાવણી,
એસી શોભા બહુ સારી ॥ માતા પિતા બંધવ સહુ સાથે,
સંજમ લીધાં નિરધારી ॥ ૬ ॥

જળ પૂજા.

સુગંધમે જળ વાસીને, જે પૂજે જિનરાય;
તસ ત્રિભુવન જશ વિસ્તરે, દુર્ગંધતા દૂર જાય.
મલિન વસ્તુ ઉજવળ કરે, એહ સ્વભાવ જળમાંય;
જળશું જિનવર પૂજતાં, કર્મ કલંક મિટ જાય.
તીર્થોદક કુંભે કરી, રત્ન પ્રમુખ શ્રીકાર;
આઠ સહસ આઠ જાતિના, અથવા કલશા ચાર.
આઠ જાતિ કલશે કરી, ન્હવરાવે જિનરાય;
તસ ત્રિભુવન જશ વિસ્તરે, સુરપતિ સેવે પાય
જ્ઞાન કળશ ભરી આતમા, સમતા રસ ભરપૂર.
શ્રી જિનને ન્હવરાવતાં, કર્મ થાય ચકચુર.

ચંદનપૂજા.

કેસર ચંદન દ્રવ્યથી, ભાવથકી બહુ માન;
જિનવર અંગે ચરચતાં, પ્રગટે આતમ જ્ઞાન.
કેશર ચંદન ઘસી કરી, ભરી કચોળાં સાર;
જિનવર અંગે ચરચતાં, પાપ કરેપરિહાર.
ભાવના ચંદન અતિ ભલું, કસ્તુરી બરાસ;
ઈણુ વિધ જિનવર સેવતાં, પામે લીલ વિલાસ.
કનક કચોલા ભરી કરી, સેવે જિનપતિ પાય;
દુઃખ દોહગ દૂરે ટળે, મનવાંછિત સુખ થાય.
તસ વસ્તુ શીતળ કરે, ચંદન શીતળ આપ;
ચંદનસે જિન પૂજતાં, મટે મોહ સંતાપ.
પૂજાને પ્રણામ દો, કરો ચંદનકી રીત;
શીતળ ને સુગંધતા, જેણુ ભાજે ભવભીત.

નવ અંગ પૂજાના દુહા.

જળ ભરી સંપૂટ પત્રમાં, જુગલીક નર પૂજંત;
રિખવ ચરણ અંગુઠડે, દાયક ભવજળ અંત. ૧
જાનુબળે કાઉસ્સગ્ગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ વિદેશ;
ખડાં ખડાં કેવળ લહ્યું, પૂજો જાનુ નરેશ. ૨
લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યા વરશીદાન;
કરકાંડે પ્રભુ પૂજતાં, પૂજો ભવિ બહુ માન. ૩
માન ગયો દોય હંસથી, દેખી વીર્ય અનંત;
ભુજાબળે ભવજળ તર્યા, પૂજો ખંધ મહંત. ૪

પ૭૭પ

સિદ્ધશિલા ગુણ ઉજળી, લોકંતે ભગવંત;
વશીયા તેણે કારણ ભવિ, શિર શિખા પૂજંત. ૫
તિર્થંકરપદ પુન્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત;
ત્રિભુવન તિલક સમા પ્રભુ, ભાળ તિલક જયવંત. ૬
સોળ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠે વિવર વરતુલ;
મધુરધ્વની સુરનર સુણે, તીણે ગળે તિલક અમુલ. ૭
હ્રદય કમળ ઉપસમ બળે, બાળયા રાગને રોષ;
હિમ દહે વનખંડને, હ્રદય તિલક સંતોષ. ૮
રત્ન ત્રઇ ગુણ ઉજળી, સકલ સુગુણ વીશરામ;
નાભિ કમળની પૂજના, કરતાં અવિચળ ધામ. ૯
ઉપદેશક નવ તત્ત્વના, તિણે નવ અંગ જિણંદ;
પૂજો બહુ વિધ રાગશું, કહે શુભવીર મુણિંદ. ૧૦

ધૂપપૂજા.

પાવક ગ્રહે સુગંધકું, ધુપ કહાવત સોય;
ઉખેવત ધુપ જિણંદકું, કર્મ દહન સબ હોય.
ધુપ ઉખેવત જેહ જન, પ્રભુ આગળ બહુમાન;
દુર્ગંધતા દૂરે ટળે, પામે અમર વિમાન.
હુતાસનસે કાષ્ટ જ્યું, તેમ ધ્યાનાનળ કર્મ;
તેણે મિસે ધુપપૂજા કરે, જેમ પામે શિવશર્મ.

પુષ્પપૂજા.

પ્રણિધાને સદ્ગતી હોવે, પૂજાએ કેમ નવિ હોય;
સુમનશ ભાવે દુર્ગંધતા, પૂજા પંચાશક જોય.
શતપત્રી વર મોગરો, ચંપક જાઇ ગુલાબ;
કેતકી દમરો બોલસીરી, પૂજો ભરીને છાબ.

ચૈત્યવંદન કરવાની વિધિ.

(પ્રથમ) ઇચ્છામિ ખમાસમણો, વંદિઉં જાવણિ-જ્જાએ; નિસિહિઆએ, મથ્થેણ વંદામિ. ૧ (પછી)

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવાન્ ચૈત્યવંદન કરૂં.
(એમ કહી ચૈત્યવંદન કરવું.) (પછી)

જંકિંચિ નામ તિથ્થં, સગ્ગે પાયાલિ માણુસેલોએ;
જાઇ જિણબિંબાઇ, તાઇં સવાઇં વંદામિ. ૧

અથ નમુથ્થુણં.

નમુથ્થુણં અરિહંતાણં ભગવંતાણં આઇગરાણં તિ-થ્થયરાણં સયંસંબુદ્ધાણં, પુરિસુત્તમાણં, પુરિસસીહાણં, પુરિસવરપુંડરિઆણં, પુરિસવરગંધહથ્થીણં, લોગુત્તમાણં, લોગનાહાણં, લોગહિઆણં, લોગપઇવાણં, લોગપજ્જોઅ-ગરાણં, અભયદયાણં, ચખ્ખુદયાણં, મગ્ગદયાણં, સરણ દયાણં, બોહિદયાણં, ધમ્મદયાણં, ધમ્મદેસિયાણં, ધમ્મ-નાયગાણં, ધમ્મસારહીણં, ધમ્મવરચાઉરંત, ચક્કવટ્ટીણં, અપ્પડિહયવરનાણં, દંસણધરાણં, વિઅટ્ટછઉમાણં, જિણા-ણં, જાવયાણં, તિન્નાણં તારયાણં, બુદ્ધાણં બોહીયાણં, મુત્તાણં મોઅગાણં, સવ્વન્નુણં સવ્વદરિસિણં, સિવ મયલ મરૂઅ મણંત, મખ્ખય, મવ્વાબાહ મપ્પુણરાવિત્તિ સિદ્ધિ ગઇ, નામ ધેયં ઠાણં સંપત્તાણં નમોજિણાણં જિયભયાણં જેઅઅઇઆસિદ્ધા જેઅભવિસ્સંતિણા ગએ કાલે, સંપઇઅ વટ્ટમાણા, સવ્વેતિવિહેણ વંદામિ.

જાવંતિ ચેઇઆએ.

જાવંતિ ચેઇઆએ ઉઢ્ઢઅ અહેઅ તિરિઅ લોએઅ સવ્વાઇંતાઇંવંદે ઇહસંતો તથ્થસંતાઇં. ૧

(પછી ખમાસમણુ દેઇ)

જાવંત કેવિસાહુ ભરહેરવય મહાવિદેહેઅ સવ્વેસિં તેસિં પણુઓ તિવિહેણ તિદંડ વિરિયાણું.

નમોઽર્હત્ સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વ સાધુભ્યઃ

(એટલું કહ્યા પછી સ્તવન કહેવું. પછી હાથ જોડીને)

જયવીઅરાય.

જયવીઅરાય જગગુરૂ, હોઉ મમં તુહ પભાવઓ, ભયવં ભવ નિવ્વેઓ, મગ્ગાણુસારિઆ ઇટ્ઠ ફલ સિદ્ધિ, લોગવિરૂદ્ધચ્ચાઓ ગુરૂજણપુઆ પરથ્થકરણં ચ સુહગુરૂ જોગા તવ્વયણ શેવણા આભવમખંડા, વારિજ્જઇજઇ વિ-નિઆણબંધણું, વીઅરાય તુહસમએ તહવિ મમ હુજ્જ શેવા ભવેભવે તુમ્હ ચલણાણં, દુખ્ખખ્ખઓ કમ્મખ્ખઓ સમાહિ મરણં ચ બોહિલાભોઅ સંપજ્જઉ મહ એઅંતુહ નાહ પણામ કરણેણ સર્વ મંગલ માંગલ્યં, સર્વ કલ્યાણ કારણં, પ્રધાનં સર્વ ધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનં.

(પછી ઉભા થઇને.)

અરિહંત ચેઇઆણું.

અરિહંતચેઇઆણં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં વંદણવત્તિઆએ પુઅણવત્તિઆએ સક્કારવત્તિઆએ સમ્માણવત્તિઆએ બો-

હિસાભવત્તિઆએ નિરૂવસગ્ગવત્તિઆએ સદ્ધાએ મેહાએ ધીઇએ ધારણાએ અણુપ્પેહાએ વડ્ઢમાણીએ ઠામિકાઉસ્સગ્ગં.

અન્નત્થ ઉસસીએણં.

અન્નત્થઉસ્સસીએણં નીસસીએણં ખાસિએણં છીએણં જંભાઇએણં ઉડ્ડુએણં વાયનિસગ્ગેણં, ભમલિએ, પિત્તમુચ્છાએ, સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં, સુહુમેહિં ખેલસંચાલેહિં, સુહુમેહિં દિટ્ઠિસંચાલેહિં એવમાઇએહિં આગારેહિં અભગ્ગો અવિરાહિઓ હુજ્જમે કાઉસ્સગ્ગો, જાવ અરિહંતાણં, ભગવંતાણં, નમુક્કારેણં, નપારેમિ તાવકાયં, ઠાણેણં, મોણેણં, ઝાણેણં, અપ્પાણં વોસિરામિ.

(પછી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ પાળીને થોય કહેવી.)

(પછી ખમાસમણ દેવું.)

ચૈત્યવંદન કરવાની વિધિ સમાપ્ત.

ચૈત્યવંદનો.

સકળકુશળ વલ્લી પુષ્કરાવર્ત્ત મેઘો, દુરિત તિમિર ભાનુ કલ્પવૃક્ષોપમાનુ; ભવજલ નિધિપોત, સર્વ સંપત્તિ હેતુ; સંભવતુ સતવંતઃ શ્રેયસે શાન્તિનાથ, શ્રેયસે પાર્શ્વનાથ.

જય જય શ્રી જીનરાજ આજ, મળીયો મુજ સ્વામી;
અવિનાશી અવિકાર સાર, જગ અંતરજામી.
રૂપારૂપી ધર્મ દેવ, આતમ આરામી;
ચિદાનંદ ચેતન વિભુ, શિવ લીલા પામી.
સિદ્ધ બુદ્ધ તુજ વંદતાં, સકલ સિદ્ધ વરબુદ્ધ;

રમો પ્રભુ ધ્યાને કરી, પ્રગટે આતમ શુદ્ધ;
કાળ બહુ થાવર અહ્યા, ભમીયો ભવમાંહીં;
વિગળેંદ્રી એળે ગયો, થીરતા નહિ કાંઇ.
ફરી પંચેંદ્રી દેહમાં, વળી કરમે હું આવ્યો;
કરી કુકર્મ નરકે ગયો, દરસન નાવે પાયો.
એમ અનંતા કાળ કરી, પામ્યો નર અવતાર;
હવે ભવતારણ તું મળ્યો, ભવજળ પાર ઉતાર.

સિદ્ધાચળનાં ચૈત્યવંદનો.

વિમળ કેવળજ્ઞાન કમળા, કલીત ત્રિભુવન હિતકરં;
સુરરાજ સંસ્તુત ચરણ પંકજ, નમો આદિ જીનેશ્વરં. ૧
વિમળ ગિરિવર શ્રૃંગ મંડણ, પ્રવર ગુણ ગણ ભુધરં;
સુર અસુર કિન્નર કોડિ સેવિત, નમો આદિ જીનેશ્વરં. ૨
કરતી નાટક કીન્નરી ગણ, ગાય જીન ગુણ મનહરં;
નિર્જરાવળી નમે અહોનિશ, નમો આદિ જીનેશ્વરં. ૩
પુંડરિક ગણપતિ સિદ્ધિ સાધી, કોડિ પણ મુનિ મનહરં;
શ્રી વિમલગિરિવર શ્રૃંગ સિદ્ધા, નમો આદિ જીનેશ્વરં. ૪
નિજ સાધ્ય સાધન સુર મુનિવર, કોડિ અનંત એ ગિરિવરં;
મુગતિરમણી વર્યા રંગે, નમો આદિ જીનેશ્વરં. ૫
પાતાલ નર સુરલોક માંહી, વિમલગિરિવર તો પરં;
નહિ અધિક તિરથ તિરથપતિ કહે, નમો આદિજીનેશ્વરં. ૬
એમ વિમલગિરિવર શિખર મંડણ, દુઃખ વિહંડણ ધ્યાઇએ
નિજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થં પરમ જ્યોતિને પાઇએ. ૭
જીત મોહ કોહ વિછોહ નિદ્રા. પરમપદ સ્થિત જયકરં;
ગિરિરાજ સેવા કરણ તત્પર, પદ્મવિજય સુહિતકરં. ૮

શ્રી સેત્રુંજય સિદ્ધ ખેત્ર, દીઠે દુરગતિ વારે;
ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભવપાર ઉતારે. ૧
અનંત સિદ્ધનો એ ઠામ, સકલ તિરથનો રાય;
પૂરવ નવાણું રિખવદેવ, જ્યાં ઠવીયા પ્રભુ પાય. ૨
સૂરજકુંડ સોહામણો, કવીડ જક્ષ ભિરામ;
નાભિરાયા કુલ મંડણો, જિનવર કરૂં પ્રણામ. ૩

આજ દેવ અરિહંત નમું, સમરૂં તોરૂં નામ;
જ્યાં જ્યાં પ્રતિમા જીનતણી, ત્યાં ત્યાં કરૂં પ્રણામ. ૧
શેત્રુંજે શ્રી આદિદેવ, નેમ નમું ગિરનાર;
તારંગે શ્રી અજીતનાથ, આબુ રિખવ જુહાર. ૨
અષ્ટાપદગિરિ ઉપરે, જિન ચોવીશી જોડ;
મણિમય મુરત માનશું, ભરતે ભરાવી સોય. ૩
સમેતશિખર તિરથ વડા, જ્યાં વિશે જિન પાય;
વૈભાર ગિરિવર ઉપરે, વીર જિનેશ્વર રાય. ૪
માંડવગઢનો રાજીયો, નામે દેવ સુપાસ;
રિખવ કહે જિન સમરતાં, પહોંચે મનની આશ. ૫

શ્રી સીમંદિરસ્વામિનાં ચૈત્યવંદનો.

શ્રી સીમંદીર વિતરાગ, ત્રિભુવન તુમે ઉપગારી;
શ્રી શ્રેયાંસ પિતા કુળે, બહુ શોભા તુમારી. ૧
ધન્ય ધન્ય માતા સતકી, જેણે જાયો જયકારી;
વૃષભ લંછને બિરાજમાન, વંદે નર નારી. ૨
ધનુષ પાંચશેં દેહડી એ, સોહીએ સોવનવાન;
કિરતીવિજય ઉવઝાયનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન. ૩

શ્રી શ્રી મંદિર જગધણી, આ ભરતે આવો;
કરૂણાવંત કરૂણા કરી, અમને વંદાવો. ૧
સકળ ભક્ત તુમે ધણીએ, જો હોવે અમ નાથ;
ભવોભવ હું છું તાહરો, નહિં મેલું હવે સાથ. ૨
સયલ સંગ છંડી કરીએ, ચારિત્ર લેઇશું;
પાય તુમારા સેવીને, શિવરમણી વરશું. ૩
એ અળગો મુજને ઘણોએ, પુરો શ્રી મંદીર દેવ;
ઇહાં થકી હું વિનવું, અવધારો ગુણ ગેહ. ૪

શ્રી આદિનાથજિન ચૈત્યવંદન.

આદિદેવ અલવેસરૂ, વિનીતાનો રાય;
નાભિરાયા કુલ મંડણો, મરૂદેવા માય. ૧
પાંચશેં ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમ દયાલ;
ચોરાશી લખ્ખ પૂર્વનું, જસ આયુ વિશાલ. ૨
વૃષભ લંછન જિન વૃષધરૂએ, ઉત્તમ ગુણમણિ ખાણ;
તસ પદ પદ્મ સેવનથકી, લાહેએ અવિચળ ઠાણ. ૩

શ્રી શાન્તિનાથજિન ચૈત્યવંદન.

શાન્તિ જિનેશ્વર સોલમા, અચિરા સુત વંદો;
વિશ્વસેન કુળ નભમણિ, ભવિજન સુખ કંદો. ૧
મૃગલંછન જિન આઉખું. લાખ વરસ પ્રમાણ;
હથ્થિણાઉર નયરી ધણી, પ્રભુજી ગુણમણિ ખાણ. ૨
ચાલીસ ધનુષની દેહડીએ, સમચઉરસ સંઠાણ;
વદન પદ્મ જ્યું ચંદલો, દીઠે પરમ કલ્યાણ.

શ્રી પાર્શ્વનાથજિન ચૈત્યવંદન.

આશા પૂરે પ્રભુ પાર્શ્વજી, ત્રોડે ભવ પાસ;
વામા માતા જનમીયો, અહી લંછન જાસ. ૧
અશ્વસેન સુત સુખકર, નવ હાથની કાયા;
કાશીદેશ વણારસી, પુણ્યે પ્રભુ આયા. ૨
એકસો વરસનું આઉખું એ, પાળી પાર્શ્વકુમાર;
પદ્મ કહે મુક્તે ગયા, નમતાં સુખ નિરધાર. ૩

શ્રી મહાવીરજિન ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધારથ સુત વંદિએ, ત્રિસલાનો જાયો;
ક્ષત્રિકુંડમાં અવતર્યો, સુર નરપતિ ગાયો. ૧
મૃગપતિ લંછન પાઉલે, સાત હાથની કાયા;
બહોત્તેર વરસનું આઉખું, વીર જિનેશ્વર રાયા. ૨
ખિમાવિજય જિનરાયનોએ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત;
સાત બોલથી વર્ણવ્યો, પદ્મવિજય વિખ્યાત. ૩

પદમપ્રભુ ને વાસુપૂજ્ય, દોય રાતા કહીએ;
ચંદ્રપ્રભુ ને સુવિધિનાથ, દો ઉજ્વળ લહીએ. ૧
મલ્લિનાથ ને પાર્શ્વનાથ, દો નીલા નિરખ્યા;
મુનિસુવ્રત ને નેમનાથ, દો અંજન સરિખા. ૨
સોળે જિન કંચન સમાએ, એહવા જિન ચોવીસ;
ધિરવિમળ પંડિતતણો, જ્ઞાનવિમળ કહે શિશ. ૩

ભાગ ૨ જો.

શ્રી સિદ્ધાચળનાં સ્તવનો.

દોહરા.

એકેકું ડગલું ભરે, શેત્રુંજા સામો જેહ;
રિખવ કહે ભવ ક્રોડનાં, કર્મ ખપાવે તેહ. ૧
શેત્રુંજા સમો તિરથ નહિ, રિખવ સમો નહિ દેવ;
ગૌતમ સરખા ગુરૂ નહિ, વળી વળી વંદુ તેહ. ૨
સિદ્ધાચળ સમરૂ સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદુ વાર હજાર. ૩
સોરઠ દેશમાં સંચર્યો, ન ચઢયો ગઢ ગિરનાર;
શેત્રુંજીનદી નાહ્યો નહીં, તેનો એળે ગયો અવતાર. ૪
શેત્રુંજીનદીમાં નાહને, મુખ બાંધી મુખકોશ;
દેવ જુગાધીશ પૂજીએ, આણી મન સંતોષ. ૫
જગમાં તિરથ દો વડા, શેત્રુંજો ગિરનાર;
એક ગઢ રિખવ સમોસર્યા, એક ગઢ નેમકુમાર. ૬
સિદ્ધાચળ સિદ્ધિ વર્યા, મુનિવર અનંતી ક્રોડ;
જયાં મુનિવર મુગતે ગયા, વંદું બે કર જોડ. ૭
શેત્રુંજયગિરિ મંડણો, મારૂદેવીનો નંદ;
જુગલાધર્મ નિવારણો, નમો યુગાદિ જીણંદ. ૮

સ્તવન ૨ જું.

આંખડીઓ રે મેં આજ શેત્રુંજો દીઠો રે, સવાલાખ

ટકાનો દહાડો રે; લાગે મને મીઠો રે. સફળ થયો રે મારા મનનો ઉમાહો, વાલા મારા ભવનો સંશય ભાગ્યો રે; નરક તિર્યંચ ગતિ દૂર નિવારી, ચરણે પ્રભુજીને લાગ્યો રે. શેત્રુંજો દીઠો રે. એ આંકણી. માનવ ભવનો લાહો લીજે, વાલા મારા દેહડી પાવન કીજે રે; સોના રૂપાને ફુલડે વધાવી, પ્રેમે પ્રદક્ષિણા દીજે રે. શેત્રુંજો૦ ૨ દુધડે પખાળી ને કેશર ઘોળી, વાલા મારા શ્રી આદેશ્વર પૂજ્યા રે; શ્રી સિદ્ધાચળ નયણે જોતાં, પાપ મેવાશી ધ્રુજ્યા રે. શેત્રુંજો૦ ૩ શ્રીમુખ સુધર્મા સુરપતિ આગે, વાલા મારા વીરજિણંદ એમ બોલે રે; ત્રણભુવનમાં તિરથ મોટું, નહિ કોઇ શેત્રુંજા તોલે રે. શેત્રુંજો૦ ૪ ઇંદ્ર સરિખા એ તિરથની, વાલા મારા ચાકરી ચિત્તમાં ચાહે રે; કાયાની કાયરતા કાઢી, સૂરજકુંડમાં નાહ્યા રે. શેત્રુંજો૦ ૫ કાંકરે કાંકરે શ્રી સિદ્ધ ખેત્રે, વાલા મારા સાધુ અનંતા સિધ્યા રે, તે માટે એ તિરથ મહોટું, ઉદ્ધાર અનંતા કીધા રે. શેત્રુંજો૦ ૬ નાભિરાયા સુત નજરે જોતાં, વાલા મારા મેહ અમીરસ વુઠ્યા રે; ઉદયરતન કહે આજ મારે પોતે, શ્રી આદેસર તુઠ્યા રે. શેત્રુંજો દીઠો રે. ૭

સ્તવન ૩ જું.

મારૂં મન મોહ્યું રે શ્રી સિદ્ધાચળે રે, મારૂં મન મોહ્યું રે શ્રી વિમલાચળે રે. દેખીને હરખિત હોય, વિધિસ્યું કીજે રે જાત્રા એહની રે, ભવ ભવનાં દુઃખ જાય. મારૂં૦ ૧ પંચમે આરે રે પાવન કારણે રે, એ સમો તિરથ ન કોય;

મોટો મહિમા રે જગમાં એહનો રે, આ ભરતે અહીંયાં જોય. મારૂં૦ ૨ એ ગિરિ આવ્યા રે જિનવર ગણધરા રે, સિધ્યા સાધુ અનંત; કઠણ કરમ પણ એ ગિરિ ફરસતાં રે, હોવે કરમની શાન્ત. મારૂ૦ ૨ જૈનધર્મ તે સાચો જાણીને રે, માનવ તિરથ એ સ્તંભ; સુરીનર કિન્નર નૃપ વિદ્યાધરા રે, કરતા નાટા હો રંગ. મારૂં૦ ૪ ધન ધન દહાડો રે, ધન વેળા ઘડી રે, ધરીએ હ્રદય મોઝાર; જ્ઞાનવિમળસૂરિ ગુણ એહના ઘણા રે, કહેતાં ન આવે રે પાર. મારૂં૦ ૫

સ્તવન ૪ થું.

ચાલો સખી સિદ્ધાચળ જઇએ, ચાલો સખી વિમલાચળ જઇએ;
કે ગિરિવર દેખી સુખ લઇએ,
કે પાલીતાણે જઇ રહીએ. ચાલો૦ ૧
કે એ ગિરિ જાત્રાએ જે આવે, કે ભવ ત્રીજે સિદ્ધિ જાવે;
કે અજરામર પદવી પાવે. ચાલો૦ ૨
કે યાત્રા નવાણું કરીએ, કે નવકાર લાખ ખરા ગણીએ;
કે ભવસાગર સેહેજે તરીએ. ચાલો૦ ૩
કે છઠ્ઠ અઠ્ઠમ કાયા કશીએ, કે મોહરાજા સામા ધશીએ;
કે વેગે શિવપુરમાં વસીએ. ચાલો૦ ૪
કે સર્વ તીરથનો એ રાજા, કે સુરજકુંડમાં જળ તાજા;
કે રોગીઆ નર તે થાય સાજા. ચાલો૦ ૫
કે કેશર ચંદન ઘશી ઘોલી, કે કસ્તુરી બરાસ ભેળી;
કે પુજો સર્વ મળી ટોળી. ચાલો૦ ૬
કે પુજીને ભાવના ભાવો, કે કેવળજ્ઞાન યુગલ પાવો;

કે જો હોવે શીવપુરમાં જાવો.   ચાલો૦ ૭
કે અઢાર અઠોતેરા વરસે, કે મહા વદી પંચમી દિવસે;
કે ભેટ્યા શ્રી આદીશ્વર ઉલટે.   ચાલો૦ ૮
કે એહ ઉત્તમ પદની સેવા, કે દેજો મુજને દેવાધિ દેવા;
કે શિવરૂપી લખમીને સુખ મેવા.   ચાલો૦ ૯

સ્તવન ૫ મું.

વિમલાચળ વિમળા પ્રાણી, શિતળ તરૂ છાયા ઠરાણી;
રસ વેધક કંચન ખાણી, કહે ઇંદ્ર સુણો ઇંદ્રાણી.
સનેહી સંત એ ગિરિ સેવો, ચોદખેત્રમાં તિર્થ નહીં એવો. સ૦
ખત્રી પાળી ઉલસીએ, છઠ્ઠ અઠ્ઠમ કાયા કશીએ;
મોહમલ્લના સામા ધશીએ, વિમલાચળ વેગે વશીએ. સ૦સં૦
અન્ય થાનક કર્મ જે કરીએ, તે હિમગેરિ હેઠા હરીએ;
પાછળ પ્રદક્ષિણા ફરીએ, ભવજળથી હેલા તરીએ. સ૦સં૦
શિવમંદિર ચડવા કાજે, સો પાનની પાંતી બિરાજે;
ચડતાં સમકીર્તિ છાજે, દુર ભવિઆં અભવ્ય તો લાજે. સ૦સં૦
પાંડવ પમુહા જોઇ કેઇ સંતા, આદિશ્વર ધ્યાન ધરંતા;
પરમાતમ ભાવ ભજંતા, સિદ્ધાચળ સિદ્ધ અનંતા. સ૦સં૦
ખટ માસી ધ્યાન ધરાવે, શુકરાજાનું રાજ તે પાવે;
બહિરંતર શત્રુ હરાવે, શેત્રુંજો નામ ધરાવે.   સ૦સં૦
પ્રાણી ધ્યાને ભજો ગેરિ જાચો, તિર્થંકર નામ નહિ કાચો;
મોહરાયને લાગે તમાચો, શુભવીર વિમળગિરિ સાચો.
સનેહી સંત એ ગેરિ સેવો, ચોદખેત્રમાં તિરથ નહિ એવો. સ૦

સ્તવન ૬ ઠું.

આવો સખી સિદ્ધાચળ જઈયે, ગેરિવર ભેટી સુખ લહીએ;
જે જિનઆણાશું રહીએ, આવો સખી સિદ્ધાચળ જઈએ. ૧
સિદ્ધ અનંતાનો ઠામ, એહવી જિનવરની વાણ;
જાણે આગમના જાણ. આવો સખી૦ ૨
એ ગિરિના ગુણ કહું કેતા, પાર ન પામે કેવળી લેતા;
કોઠ પૂરવ દેશના દેતા. આવો સખી૦ ૩
સંઘવી મેમાશા આવે, રાજનગરનો સંઘ લાવે;
જાત્રા નવાણું કરે ભાવે. આવો સખી૦ ૪
જાત્રા નવાણું કરો ભાવે, એહવો અવસર ફરી નાવે;
આતમ શિવપુરમાં જાવે. આવો સખી૦ ૫
જાત્રાની હુંશો છે ભારી, લાગી અનુભવની ટાળી;
ગેરિવર દરિસન બલિહારી. આવો સખી૦ ૬
અઢારસે સત્યાશી વરસે, ગિરિ ગુણ ગાયા મન હરખે;
મણિઉદ્યોત ગિરિ ગુણ ગણશે. આવો સખી૦ ૭

સ્તવન ૭ મું.

સિદ્ધાચળગેરિ ભેટ્યા રે, ધન્ય ભાગ્ય અમારાં. એ આંકણી.
એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો, કહેતાં ન આવે પાર;
રાયણ રિખભ સમોસર્યા સ્વામી, પૂરવ નવાણું વારા રે. ધ૦૧
મુળનાયક શ્રી આદિ જીનેશ્વર, ચોમુખ પ્રતિમા ચારા;
અષ્ટ દ્રવ્યશું પૂજો ભાવે, સમકિત મૂલ આધારા રે. ધ૦૨
ભાવ ભગતિશું પ્રભુ ગુણ ગાતાં, અપના જનમ સુધારા;
જાત્રા કરી ભવિજન શુભભાવે, નરગતિ દુર્ગતિ વારા રે. ધ૦૩

દૂર દેશાન્તરથી હું આવ્યો, શ્રવણે સુણી ગુણ તેરા;
પતીત ઉદ્ધારોને બિરૂદ તુમારો, એ તિરથ જગસારારે. ૫૦૪
અઢારસેં ચાસી માસ અષાડો, વદ આઠમ ભોમવારારે;
પ્રભુકે ચર્ણ પસાયથી સંઘમાં, ખેમારતન પ્રભુ ધ્યાશારે. ૫૦૫

સ્તવન ૮ મું.

ડુંગર ધ્યાએ મેં તો મોતીડ વધાવું રે (૨) ડુંગર ફરસીને પાપ ગીટત હે, ગિરિવર નિરખત આનંદ થાઉં રે. ડુંગર૦ કાંકરે સિદ્ધા અનંતા, આદિનાથતણા ગુણ ગાઉં રે. ડુંગર૦ સુરજકુંડમાં નાહી નિર્મળ થઇએ રે, કરી પૂજા ને આંગી રચાવું રે. ડુંગર૦ હાથીની પોળમાં અરિહંતજીને દહેરે રે, ધરી નૈવેદ્ય ને ભાવના ભાવું રે. ડુંગર૦ નમુ કલ્યાણ કવી દીપનો શ્રાવક, કહે શ્રદ્ધાથી સમકિત પાઉં રે. ડુંગર૦

સ્તવન ૯ મું.

કુંઅર ગભારો નજરે દેખતાંજી.—એ દેશી.

સમકિત દ્વાર ગભારે પેસતાંજી, પાપ પડળ ગયાં દુર રે; મોહન મરૂદેવીનો લાડણોજી, દીઠો મીઠો આનંદ પુર રે. સમકિત૦ આયુ વરજીત સાતે કરમનીજી, સાગર કોડા કોડી હીણ રે; સ્થિતિ પઢમ કરણે કરીજી, વીર્ય અપૂરવ મોઘર લીધ રે. સમકિત૦ ભુંગળ ભાગી આદ્ય કષાયની-જી, મિથ્યાત મોહની સાંકળ સાથ રે; બાર ઉઘાડ્યાં સમ સંવેગનાજી, અનુભવ ભવને બેઠા નાથ રે. સમકિત૦ તોરણ બાંધ્યું જીવદયાતણુંજી, સાથીઓ પુર્યો સરધારૂપ રે; ધુપ

છટ્ઠી પ્રભુ ગુણ અનુમોદનાજી, ધીગુણ મંગળ આઠ અનુપ રે. સમકિત૦ સંવર પાણી અંગ પખાલણેજી, કેસર ચંદન ઉત્તમ ધ્યાન રે; આતમગુણ રૂપી મૃગમદ મહમહેજી, પંચાચાર કુસુમ પ્રધાન રે. સમકિત૦ ભાવપૂજાએ પાવન આતમાજી; પૂજો પરમેશ્વર પુન્ય પવિત્ર રે; કારણજોગે કારજ નિપજેજી, ખીમાવિજય જિન આગમ રીત રે. સમકિત૦

સ્તવન ૧૦ મું.

શીરે સિદ્ધાચળ ભેટવા, મુજ મન અધિક ઉમાયો;
રિખવદેવ પૂજા કરી, લીજે ભવતણો લાહો. શીરે૦ ૧
મણીમય મુરત શ્રીરિખભની, તે નિપાયે અભિરામ;
ભુવન કરાવ્યાં કનકનાં, રાખ્યાં ભરતે નામ. શીરે૦ ૨
નેમ વિના ત્રેવીશ પ્રભુ, આવ્યાં સિદ્ધખેત્ર જાણી;
સેત્રુજા સમો તિરથ નહીં, બોલ્યા સીમંધીરવાણી. શીરે૦ ૩
પૂરવ નવાણું સમોસર્યા સ્વામિ, રિખભ જીણંદ;
રામ પાંડવ મુગતે ગયા, પામ્યા પરમાનંદ. શીરે૦ ૪
પૂરવ પુન્ય પસાયથી, પુંડરિક ગિરિ પાયો;
ક્રાંતિવિજય હરખે કરી, શ્રી સિદ્ધાચળ ગાયો. શીરે૦ ૫

સ્તવન ૧૧ મું.

તે દિન ક્યારે આવશે, શ્રી સિદ્ધાચળ જાશું;
ઋષભજીણંદ જુહારીને, સૂરજકુંડમાં નાહાશું. તે૦ ૧
સમવસરણમાં બેસીને, જીનવરની વાણી;
સાંભળશું સાચે મને, પરમારથ જાણી. તે૦ ૨
સમકિતવ્રત સુધાં ધરી, સદ્ગુરૂને વંદી;

પાપ સર્વ આલોઇને, નિજ આતમ નંદી. તે૦ ૩
પડિક્કમણાં હોય ટંકનાં, કરશું મન કોડે;
વિષય કષાય વિસારીને, તપ કરશું હોડે. તે૦ ૪
વહાલાને વેરી વિચ્ચે, નવિ કરવો વહેરો;
પરના અવગુણ દેખીને, નવિ કરવો ચહેરો. તે૦ ૫
ધરમ સ્થાનક ધન વાવરી, છક્કાયને હેતે;
પંચ મહાવ્રત લેઇને, પાળશું મન પ્રિતે. તે૦ ૬
કાયાની માયા મેલીને, પરિસહને સહેશું;
સુખ દુઃખ સર્વે વિસારીને, સમભાવે રહેશું. તે૦ ૭
અરિહંત દેવને ઓળખી, ગુણ તેહના ગાશું;
ઉદયરતન એમ ઉચરે, ત્યારે નિર્મળ થાશું. તે૦ ૮

સ્તવન ૧૨ મું.

માતા મરૂદેવાના નંદ, દેખી તાહરી મુરતી મારૂં મન લોભાણુંજી; મારૂં દીલ લોભાણુંજી, દેખી૦ એ ટેક. કરૂણા નાગર કરૂણા સાગર, કાયા કંચનવાન; ધોરી લંછન પાઉલે કાંઇ, ધનુષ પાંચસેં માન. માતા૦ ૧ ત્રિગડે બેશી ધર્મ કહંતા, સુણે પર્ષદા બાર; યોજન ગામિની વાણી મીઠી, વરસંતી જળધાર. માતા૦ ૨ ઉર્વશી રૂડી અપછરાને, રામા છે મન રંગ; પાયે નેપુર રણઝણે, કાંઇ કરતી નાટારંભ. માતા૦ ૩ તુંહી બ્રહ્મા તુંહી વિધાતા, તું જગ તારણહાર; તુજ સરિખો નહિ દેવ જગતમાં, અરવડીઆ આધાર. માતા૦ ૪ તુંહી ભ્રાતા તુંહી ત્રાતા, તુંહી જગતનો દેવ; સુરનર કિન્નર વાસુદેવા, કરતા તુજ પદ સેવ. માતા૦ ૫

શ્રી સિદ્ધાચળ તિરથકેરો, રાજા રિષભ જિણંદ; કીર્તિ કરે આશેકમુનિ તાહરી, ટાળો ભવભય ફંદ. માતા૦ ૬

તિર્થમાળાનું સ્તવન.

શેત્રુંજે રિખભ સમોસર્યા, ભલા ગુણ ભર્યા રે;
સિધ્ધા સાધુ અનંત, તિરથ તે નમું રે.
ત્રણ કલ્યાણક તિહાં થયાં, મુગતે ગયા રે;
નેમિશ્વર ગિરનાર. તિરથ૦ ૧
અષ્ટાપદ એક દેહરો, ગિરિ શેહરો રે;
ભરતે ભરાવ્યા બિંબ તિરથ૦ ૨
આબુ ચોમુખ અતિ ભલો, ત્રિભુવન તીલો રે;
વિમલ વસે વસ્તુપાળ. તિરથ૦ ૩
સમેતશિખર સોહામણો, રળિયામણો રે;
સિધ્ધા તિર્થંકર વીસ. તિરથ૦ ૪
નયરી ચંપા નિરખીએ, હઇડે હરખીએ રે;
સિધ્ધા શ્રી વાસુપુજ્ય. તિરથ૦ ૫
પૂંવ દિશે પાવાપુરી, રિદ્ધે ભરી રે;
મુગતિ ગયા મહાવીર. તિરથ૦ ૬
જેસલમેર જુહારીએ, દુઃખ વારીએ રે;
અરિહંત બિંબ અનેક. તિરથ૦ ૭
વાંકાનેરજ વંદીએ, ચીર નંદીએ રે;
અરિહંત દેહરાં આઠ. તિરથ૦ ૮
સોરીસરો સંખેશ્વરો, પંચાસરો રે;
ફલોધી થંભણ પાસ. તિરથ૦ ૯

અંતરિક અજાવરો, અમીઝરો રે;
જીરાવલો જગનાથ. તિરથ૦ ૧૦
ત્રિલોકય દિપક દેહરો, જાત્રા કરો રે;
રાણકપુરે રે સહેસ. તિરથ૦ ૧૧
નાડુલાઈ જાદવો, ગોડી સ્તવો રે;
શ્રી વરકાણો પાસ, તિરથ૦ ૧૨
નંદિશ્વરનાં દહેરાં, બાવન ભલાં રે;
રૂચક કુંડલે ચ્યાર ચ્યાર. તિરથ૦ ૧૩
સાસ્વતિ અસાસ્વતિ, પ્રતિમા છતી રે;
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ. તિરથ૦ ૧૪
તિરથ જાત્રા ફળ તિહાં, હોજ્યો મુજ ઇહાં રે;
સમયસુંદર કહે એમ. તિરથ૦ ૧૫

શ્રી પંચતિર્થનું સ્તવન.

(ચોવીશચોકની દેશી.)

હે સાહેબજી, નેક નજર કરી નાથ સેવકને તારો;
હે સાહેબજી, મહેર કરી પૂજાનું ફળ મુજ આલો.
પ્રભુ તુજ મુરતિ મોહનવેલી, પૂજે સુર અપછરા અલબેલી;
વર ઘનસાર કેસરશું ભેળી. હે સાહેબજી૦ ૧
સિદ્ધાચળતિર્થ ભવિ સેવો, ચૌદક્ષેત્રે તિરથ નહીં એવો;
એમ બોલે દેવાધિ દેવો. હે સાહેબજી૦ ૨
ગિરનારે જઇએ નેમ પાસે, ઇહાં ભવિજન સિદ્ધિ જાશે;
જસ ધ્યાને પાતિકડાં નાસે. હે સાહેબ૦ ૩
આબુગઢ આદિ જિનરાયા, નેમનાથ શિવાદેવી જાયા;

જસ ચોસઠ ઇંદ્રે ગુણ ગાયા. હે સાહેબજી૦ ૪
વળી સમેતશિખરે જગના ઇશ, ગયા મોક્ષે જિનરાજ વીશ;
ધ્યેય ધ્યાવો ભવિજન નિશ દીશ. હે સાહેબજી૦ ૫
અષ્ટાપદે સકલ કર્મ ટાળી, પ્રભુ વરીયા શિવવધુ લટકાળી;
આદિશ્વર પુજતાં દીવાળી. હે સાહેબજી૦ ૬
એ આદે તિર્થ પ્રણમો મનરંગે, વળી પુજો પ્રભુને નવ અંગે;
કહે ધર્મચંદ્ર અતિ ઉમંગે. હે સાહેબજી૦ ૭

ગિરનારજીનું સ્તવન.

તોરણથી રથ ફેરી ચાલ્યા કંથ રે, પ્રીતમજી૦
આઠ ભવની પ્રીતડી તોડી તંત, મારા પ્રીતમજી૦
નવમે ભવ પણ નેહ ન આણ્યો મુજ રે, પ્રીતમજી૦
તો શે કારણ એટલે આવવું તુજ. મારા પ્રીતમજી૦
એક પોકાર સુણી તિર્યંચનો ઇમ રે, પ્રીતમજી૦
મૂકો અબળા રોતી પ્રભુજી કીમ. મારા પ્રીતમજી૦
ખટ જીવના રખવાળમાં સીરદાર રે; પ્રીતમજી૦
તો કેમ ટળવંતી સ્વામી મૂકો નાર. મારા પ્રીતમજી૦
શિવવધુ કેરૂં એવું કેવું રૂપ રે, પ્રીતમજી૦
મુજ મુકીને ચિત્તમાં ધરી જિન ભૂપ. મારા પ્રીતમજી૦
જિનજી લીએ સહસાવનમાં વ્રત ભાર રે, પ્રીતમજી૦
ઘાતીકરમ ખપાવીને નિરધાર મારા પ્રીતમજી૦
કેવળ રિદ્ધિ અનંતી પ્રગટ કીધ રે, પ્રીતમજી૦
જાણી રાજુલ ઇમ પ્રતિજ્ઞા લીધ. મારા પ્રીતમજી૦
જે પ્રભુએ કીધું કરવું તેહ રે, પ્રીતમજી૦

એમ કહી વ્રતધર થઈ પ્રભુ પાસે જેહ. મારા પ્રીતમજી૦
પ્રભુ પહેલાં નિજ શોકયનું જોવા રૂપ રે, પ્રીતમજી૦
કેવળજ્ઞાન લહી થઇ સિદ્ધ સ્વરૂપ. મારા પ્રીતમજી૦
શિવવધુ વરીઆ જિનવર ઉત્તમ નેમ રે, પ્રીતમજી૦
ચમ કહે પ્રભુ રાખો અવિચળ પ્રેમ મારા પ્રીતમજી૦

સમેતશિખરજીનું સ્તવન.

જઈ પુજો લાલ, સમેતશિખરગિરિ ઉપર પાસજી શા-મળા ॥ જીન ભગતિ લાલ, કરતાં જિન પદ પાવે ટળે ભવ આંબળા ॥ એ આંકણી ॥ છહરી પાળી દરિસણ કરીએ, ભવ ભવ સંચિત પાતીક હરીએ ॥ નિજ આતમ પુન્ય રસે ભરીએ ॥ જઇ પુજો લાલ૦ ॥ ૧ ॥ એ ગિરિવર નિ-ત્ય શેવા કીજે, જીમ શીવસુખડાં કરમાં લીજે ॥ ચિદાનંદ સુધારસ નિત્ય પીજે ॥ જઇ પજો લાલ૦ ॥ ૨ ॥ જીહાં શિવરમણી વરવા આવ્યા, અજીતાદિક વીસે જીનરાયા ॥ બહુ મુનિવર જિન શિવવધુ પાયા ॥ જઈ પુજો લાલ ॥ ॥ ૩ ॥ તેણુ એ ઉત્તમ ગિરિ જાણો, કરો સેવા આતમકરી શ્યાણો ॥ એ ફરી ફરી નહિ આવે ટાણો ॥ જઈ પુજો૦ લાલ૦ ॥ ૪ ॥ તુમે ધન કંચનની માયા, કરતા અશુચી કીધી કાયા ॥ કેમ તરશો વીણુ એ ગિરિ રાયા ॥ જઇ પુજો લાલ૦ ॥ ૫ ॥ ઈમ શુભ મતિ વચન સુણી તાજા, એ ભ-જો જગ ગુરૂ આતમરાજા ॥ ગિરિ ફરસે ધરી મન સુચી આજા ॥ જઇ પજો લાલ૦ ॥૬॥ સંવતસર રિખિ ગજચંદ સમે, ફાગણ સુદી તીજ બુધવાર ગમે ॥ ગિરિ દરિશન ક-

કરતાં ચિત્ત રમે ॥ જઈ પુજો લાલ૦ ॥ ૭ ॥ પ્રભુપદ પદ્મ તણી સેવા, કરતાં નિત્ય લહું એ શિવ મેવા ॥ કહે રૂપવિજય મુજ તે હેવા ॥ જઈ પુજો લાલ૦ ॥ ૮ ॥

અષ્ટાપદનું સ્તવન.

(કુંવર ગભારો નજરે દેખતાંજી.—એ દેશી.)

ચઉ આઠ દશ દોય વંદીએજી, વરતમાન જગદીશ રે; અષ્ટાપદગિરિ ઉપરેજી, નમતાં વાધે જગીશ રે. ચઉ૦ ૧

ભરત ભરતપતિ જિન મુખેજી, ઉચરીયાં વ્રત બાર રે; દર્શન શુદ્ધિને કારણેજી, ચોવીસ પ્રભુનો વિહાર રે. ચઉ૦ ૨

ઉંચપણે કોશ તીગ કહ્યુંજી, યોજન એક વિસ્તાર રે; નિજ નિજ માન પ્રમાણ ભરાવીયાજી, બિંબ સ્વપર ઉપગાર રે. ચઉ૦ ૩ અજીતાદિક ચઉદા દીશેજી. પશ્ચિમે પઉમાદ આઠ રે; અનંત આદે દશ ઉતરેજી, પૂર્વે રિખભ વીર પાઠ રે. ચઉ૦ ૪ રિખભ અજીત પૂર્વે રહ્યાજી, એ પણ આગમપાઠ રે; આતમશક્તિ કરે જાત્રાજી, તે ભવમુક્તિ વરે હણી આઠ રે. ચઉ૦ ૫ દેખો અચંબો શ્રી સિદ્ધાચળેજી, હુઆ અસંખ્ય ઉદ્ધાર રે; આજ દિન પણ એણી ગિરિજી, ઝગમગ ચૈત્ય ઉદ્ધાર રે. ચઉ૦ ૬ રહેશે ઉત્સરપીણી લગેજી, દેવ મહિમા ગુણ દાખી રે; સિંહની સઘાદિક થીરપણેજી, વસુદેવ હીંડની સાખ રે. ચઉ૦ ૭ કેવળી જિનમુખ મેં સુણ્યુંજી, અણુ વિધિ પાઠ પઢાય રે; શ્રી શુભવીર વચન રસેજી, ગાયા રિખભ શીવઠાય રે. ચઉ૦ ૮

આબુજીનું સ્તવન.

આબુ અચળ રળિઆમણો રે લોલ, દેલવાડે મનોહાર સુખકારી રે; વાહળીએ જેસર વસ્યું રે લોલ, દેવળ દીપે ચ્યાર બલિહારી રે. ભાવ ધરીને ભેટીએ રે લોલ. એ આંકણી. બાર પાદસાહ વશ કરી રે લોલ, વિમળ મંત્રીસર સાર; સુ૦ તેણે પ્રાસાદ નિપાઇઓ રે લોલ, રિખભ જગદાધાર. બ૦ આબુ૦ ૧ તેહ ચૈત્યમાં જિનવરૂ રે લોલ, આઠસેં ને છોતેર; સુ૦ જેહ દિઠે પ્રભુ સાંભરે રે લોલ, મોહ કર્યો જીણે જેર. બ૦ આબુ૦ ૨ દ્રવ્ય ભરી ધરતી ભલી રે લોલ, લીધો દેવળ કાજ; સુ૦ ચૈત્ય તિહાં મંડાવીઉ રે લોલ, લેવા શિવપુર રાજ. બ૦ આબુ૦ ૩ પંદરસે કારીગરે રે લોલ, દિવીધરા પ્રત્યેક; સુ૦ તેમ મરદનકારક વળી રે લોલ, વસ્તુપાળ એ વિવેક. બ૦ આબુ૦ ૪ કોરણી વોરણી તિહાં કરી રે લોલ, દીઠાં બને તે વાત; સુ૦ પણ નવિ જાએ મુખે કહી રે લોલ, સુર ગુરૂ સમ વિખ્યાત. બ૦ આબુ૦ ૫ ત્રણે વરશે નિપન્યો રે લોલ, તે પ્રાસાદ ઉત્તંગ; સુ૦ બાર કોડી ત્રેપન લક્ષને રે લોલ. ખરચ્યા દ્રવ્ય ઉછરંગ. બ૦ આબુ૦ ૬ દેરાણી જેઠાણીના ગોખલા રે લોલ, દેખતાં હરખ તે થાય; સુ૦ લાખ અઢાર ખરચીઆ રે લોલ, ધન ધન એહની માય. બ૦ આબુ૦ ૭ મુળનાયક નેમિશરૂ રે લોલ, જન્મથકી બ્રહ્માચાર; સુ૦ નિજ સત્તા રમણી થયા રે લોલ, ગુણ અનંત આધાર. બ૦ આબુ૦ ૮ ચ્યારસેં ને અડસઠ ભલા રે લોલ, જિનવર બિંબ વિશાળ;

સુ૦ આજ ભલે મેં ભેટીઆ રે લોલ, પાપ ગયાં પાતાળ. બ૦ આબુ૦ ૯ રિખભ ધાતુમયી દેહરે રે લોલ, એકસો ચીસ્તાલીસ બિંબ; સુ૦ ચોમુખ ચૈત્ય જુહારી રે લોલ, મરૂધરમાં જીમ અંબ. બ૦ આબુ૦ ૧૦ બાજુ હાંડિસગી. આ તેહમાં રે લોલ, અગન્યારશી જીનરાય; સુ૦ અચલગઢ બહુ જિનવરા રે લોલ, વંદું તેહના પાય. બ૦ આબુ૦ ૧૧ ધાતુમયી પરમેશ્વરૂ રે લોલ, અદ્ભુત જાસ સ્વરૂપ; સુ૦ ચઉ મુખ જિન વંદતાં રે લોલ, થાએ જિનગુણ ભુપ. બ૦ આબુ૦ ૧૨ અઢારસેં ને અઢારમાં રે લોલ, ચૈતર વદીત્રીજ દીન; સુ૦ પાલણપુરના સંઘશું રે લોલ, પ્રણમી થયો ધન ધન. બ૦ આબુ૦ ૧૩ તેમ શાન્તિ જગદીસરૂ રે લોલ, જાત્રા કરી અદ્ભુત; સુ૦ જે દેખી જિન સાંભરે રે લોલ, સેવ કરે પુરહુત. બ૦ આબુ૦ ૧૪ ઇમ જાણી આબુતણી રે લોલ જાત્રા કરશે જેહ; સુ૦ જિન ઉત્તમ પદ પામશે રે લોલ, પદ્મવિજય કહે તેહ. બ૦ આબુ૦ ૧૫

શ્રી સીમંધરસ્વામીનું સ્તવન.

સુણો ચંદાજી, શ્રી મંદિર પરમાતમ પાસે જાજ્યો;
મુજ વિનતડી, પ્રેમ ધરીને એણીપરે તુમે સંભળાવજો.
જે ત્રણભુવનનો નાયક છે, જસ ચોસઠ ઇંદ્ર પાયક છે;
જ્ઞાન દરિસણ જેહને ખાયક છે. સુણો૦ ૧
જસ કંચનવરણી કાયા છે, જસ ધોરી લંછન પાયા છે;
પુંડરિક ગિરિ નગરીનો રાયા છે. સુણો૦ ૨
બાર પર્ષદામાંય બિરાજે છે, જસ ચોત્રીસ અતિસય છાજે છે;

ગુણ પાંત્રીસ વાણીએ ગાજે છે. સુખો૦ ૩
ભવિજનને તે પડિબોહે છે, તુમ અધિક શિતલ ગુણ સોહે છે;
રૂપ દેખી ભવિજન મોહે છે. સુખો૦ ૪
તુમ સેવા કરવા રસિયો છું, પણ ભરતમાં દૂરે વસિઓછું;
મહા મોહરાય કર ફસિયો છું. સુખો૦ ૫
પણ સાહિબ ચિત્તમાં ધરીયોછે, તુમ આણાખડગ કરગ્રહીઓછે;
તેથી કાંઇક મુજથી ડરીયો છે. સુખો૦ ૬
જિન ઉત્તમ પુંઠ હવે પુરો, કહે પદ્મવિજય થાઉં શુરો;
તો વાધે મુજ મન અતિ નુરો. સુખો૦ ૭

રાણકપુરનું સ્તવન.

શ્રી રાણકપુર રળિઆમણું રે લોલ, શ્રી આદિશ્વરદેવ મન મોહ્યું રે ॥ ઉત્તંગ તોરણ દેહરૂં રે લોલ, નિરખીજે નિત્ય મેવ ॥ મન૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૧ ॥ ચઉવીસ મંડપ ચઉ દીસે રે લોલ, ચૌમુખ પ્રતિમા ચાર ॥ મન૦ ॥ ત્રિભુવન દીપક દેહરૂં રે લોલ, સમોવડ નહિ સંસાર ॥ મન૦ ॥ ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ દેહરી ચઉરાશી દીપતી રે લોલ, માંડયો અષ્ટાપદ મેર ॥ મન૦ ॥ ભલે જુહાર્યાં ભોંયરાં રે લોલ, સુતાં ઉઠી સવેર ॥ મન૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ દેશ જાણી સો રૂઅડાં રે લોલ, મોટો દેસ મેવાડ ॥ મન૦ ॥ લાખ નવાણું લગાવીયાં રે લોલ, ધન ધરણે પોરવાડ ॥ મન૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ॥ ૪ ॥ ખરતરગચ્છની ખાંતશું રે લોલ, નિરખતાં સુખ થાય ॥ મન૦ ॥ પાંચ પ્રાસાદ બીજા વળી રે લોલ, જોતાં પાતક જાય ॥ મન૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥ આજ કૃતારથ હું થયો

રે લોલ, આજ થયો રે આણંદ ॥ મન૦ ॥ યાત્રા કરી જિનવરતણી રે લોલ, દૂર ગયું દુઃખ દંદ ॥ મન૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥ સંવત સોળને છોહોતરી રે લોલ, માગશર માસ મોઝાર ॥ મન૦ ॥ રાણકપુર યાત્રા કરી રે લોલ, સમય-સુંદર સુખકાર ॥ મન૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥

ભાગ ૩ જો.

શ્રી રિખવદેવનું સ્તવન.

(મહાવિદેહક્ષેત્ર સોહામણું—એ દેશી.)

જગજીવન જગ વહાલહો, મારૂદેવીનો નંદ લાલ રે; મુખ દીઠે સુખ ઉપજે, દરશન અતિહિ આણંદ લાલ રે. જગ૦ ૧ આંખડી અંબુજ પાંખડી, અષ્ટમી સસી સમ ભાળ લાલ રે; વદન તે શારદ ચાંદલો, વાણી અતિ રસાળ લાલ રે. જગ૦ ૨ લક્ષણ અંગ વિરાજતાં, આઠીય સહુસ ઉદાર લાલ રે; રેખા કર ચરણાદિકે, અભિંતર નહિ પાર લાલ રે. જગ૦ ૩ ઇંદ્ર ચંદ્ર રવિ ગિરિતણા, ગુણ લઈ ઘડીયું અંગ લાલ રે; ભાગ્ય કિહાં થકી આવીયું, અચરિજ એહ ઉત્તંગ લાલ રે જગ૦ ૪ ગુણ સઘળા અંગે કર્યા, દૂર કર્યા સવિ દોષ લાલ રે; વાચકજશ વિજયે થુ-ણ્યો, દેજો સુખનો પોખ લાલ રે. જગ૦ ૫

શ્રી અજીતનાથનું સ્તવન.

મારૂં મન મોહ્યું રે શ્રી વિમલાચળે રે.—એ દેશી.

પંથડો નિહાળું રે બીજા જીનતણો રે, અજીત અજીત ગુણ ધામ; જે તે જીત્યા રે તેણે હું જીતિયો રે, પુરૂષ કિસ્યું મુજ નામ. પંથડો૦ ૧ ચરમ નયણ કરી મારગ જોવતો રે, ભુલ્યો સયલ સંસાર; જેણે નયણે કરી મારગ જોઇએ રે, નયણ તે દિવ્ય વિચાર. પંથડો૦ ૨ પુરૂષ પરંપર અનુભવ જોવતાં રે, અંધો અંધ પુલાય; વસ્તુ વિચારે રે જો આગમે કરી રે, ચરણ ધરણ નહિ ઠાય. પંથડો૦ ૩ તર્ક વિચારે રે વાદ પરંપરા રે, પાર ન પહોંચે કોય; અભિમતે વસ્તુ વસ્તુગતે કહે રે, તે વિરલા જગ જોય. પંથડો૦ ૪ વસ્તુ વિચારે રે દિવ્ય નયણતણો રે, વિરહ પડ્યો નિરધાર; તરતમ જોગે રે તરતમ વાસના રે, વાસિત બોધ આધાર. પંથડો૦ ૫ કાળ લબ્ધિ લહી પંથ નિહાળશું રે, એ આશા અવિલંબ; એ જન જીવે રે જીનજી જાણજો રે, આનંદઘન મત અંબ. પંથડો૦ ૬

શ્રી સંભવનાથનું સ્તવન.

સાહિબ સાંભળો રે, સંભવ અરજ અમારી; ભવો ભવ હું ભમ્યો રે, ના લહી સેવા તુમારી; નરક નીગોદમાં રે, તિહાં હું બહુ ભવ ભમીઓ, તુમ વિના દુઃખ સહ્યાં રે, અહર્નિશ ક્રોધે ધમધમીઓ. સાહિબ૦ ૧ ઇંદ્રી વશ પડ્યો રે, પાળ્યા વ્રત નવિ હુંશે; ત્રણ પણ નવિ ગણ્યા રે, હણીઆ થાવર હુંશે; વ્રત પણ ચિત્ત નવિ ધર્યાં રે, બીજું

સાચું ન બોલ્યું; પાપની ગોઠડી રે, તિહાં મેં હેઠલું બોલ્યું. સાહિબ૦ ૨ ચોરી મેં કરી રે, ચોવિહ અદત્ત ન ટાળ્યું; શ્રી જિન આણશું રે, મેં નવિ સંજમ પાળ્યું; મધુકરતણી પરે રે, શુદ્ધ ન આહાર ગવેખ્યો, રસના લાલચે રે, વિરસ પીંડ ઉવેખ્યો. સાહિબ૦ ૩ નરભવ દોહિલો રે, પામી મોહ વશ પડીયો; પરસ્ત્રી દેખીને રે, મુજ મન ત્યાં જઈ અડી-યો; કામ ન કો સર્યો રે, પાપે પીંડ મેં ભરીઓ, શુદ્ધબુદ્ધ નવિ રહી રે, તેણે નવિ આતમ તાર્યો. સાહિબ૦ ૪ લ-ક્ષ્મીની લાલચે રે, મેં બહુ દીનતા દાખી; તોપણ નવિ મળી રે, મળી તો નવ રહી રાખી; જે મન અભિલખે રે, તેહ તો તેથી નાસે; તૃણ સમ જે ગણે રે, તેહને નિત્ય રહે પાસે. સાહિબ૦ ૫ ધન્ય ધન્ય તે નરા રે, એહનો મોહ વિછોડી, વિષયને વારીને રે, જેહને ધર્મમાં જોડી; અભક્ષ તે મેં ભખ્યા રે, રાત્રીભોજન કીધાં; વ્રત નવિ પાળીયાં રે, જે હતાં મુખથી લીધાં. સાહિબ૦ ૬ એમ અનંતા ભવ ભમ્યો રે, ભમતાં સાહિબ મળીયો; તુમ વિણ કોણ દીયે રે, બોધ રયણ મુજ બળીયો; સંભવ આપજયો રે, ચરણ કમળ તુજ સેવા; નય એમ વિનવે રે, સુણજયો દેવાધિ દેવા. સાહિબ૦ ૭

શ્રી સુમતિનાથનું સ્તવન.

(ઝાંઝરીઆ મુનિવરની.—એ દેશી.)

સુમતિનાથ ગુણશું મીલીજી, વાધે મુજ મન પ્રીત; તેલ બિંદુ જેમ વિસ્તરેજી, જળમાંહી ભલી રીત. સોભા-ગી જીનશું, લાગ્યો અવિહડ રંગ. ૧ સજ્જનશું જે પ્રિ-

લડીજી છાની તે ન રહાય; પરિમલ કસ્તુરીતણોજી, મહિમા એમ કહેવાય. સો૦ ૨ અંગુલિએ નવિ મેરૂ ઢંકાએ, છાબડીએ રવિ તેજ; અંજલીમાંહે જેમ ગંગ ન માએ, મુજ મન તેમ પ્રભુ હેજ. સો૦ ૩ હુઆ છપન અધર અરૂણવર, ખાતાં પાન સુરંગ; પીવત ભરભર પ્રભુ ગુણ પ્યાલે, તેમ મુજ પ્રેમ અભંગ. સો૦ ૪ ઢાંકી ઇક્ષુ પરાલસ્યુંજી, ન રહે લહી વિસ્તાર; વાચકજશ કહે પ્રભુ ગુણેજી, તેમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર. સો૦ ૫

ચંદ્રપ્રભુજીનું સ્તવન.

(રાયજી અમને હીએ આંણી.—એ દેશી.)

જીનજી ચંદ્રપ્રભુ અવધારો કે, નાથ નિહાળજો રે લોલ; બમણી બિરૂદ ગરીબ નિવાજની, વાચા પાળજો રે ॥ હરખે હું તુમ શરણું આયો કે, મુજને રાખજો રે લોલ; ચોરટા ચાર ચુગલ જે ભુંડા કે, તેને દૂરે નાંખજો રે લોલ. ૨ પ્રભુજી પંચતણી પરસંસા કે, રૂડી થાપજો રે લોલ; મોહન મહેર કરીને મુજને, દરિશન આપજો રે લોલ. ૩ તારક તુમ પાલવ મેં ઝાલ્યો કે, હવે મુને તારજો રે લોલ; કુતરી કુમતિ થઇ છે કેડે કે, તેને દૂરે વારજો રે લોલ. ૪ સુંદરી સુમતિ સોહાગણ સારી કે, પ્યારી છે ઘણું રે લોલ; તાતજી તે વિણ જીવે, ચઉદભુવન કેરૂં આંગણું રે લોલ. ૫ લખ ગુણ લખમણ રાણીએ જોયા કે, મુજ મન આવજો રે લોલ; અનુપમ અનુભવ અમૃત મીઠી કે, સુખડી લાવજો રે લોલ. ૬ દીપતી દોઢસો ધનુપ પરિમાણ કે, પ્રભુજીની દેહડી રે લોલ; દેવની દસ પૂર્વ લખ માન

કે, આયુષ વેલડી રે લોલ. ૭ નિગુણી નિરાગી પણ રાગી કે, મનમાંહે રહ્યા રે લોલ; શુભગુરૂ સુમતિવિજય સુપસાય કે, રામે સુખ લહ્યા રે. લોલ. ૮

શ્રી શ્રેયાંસનાથનું સ્તવન.

(કરમ ન છુટે રે પ્રાણીઆ.—એ દેશી.)

તુમે બહુ મિત્રી રે સાહેબા, મ્હારે તો મન એક ॥ તુમ વિણ બીજો રે નવિ ગમે, એ મુજ મોટી રે ટેક, શ્રી શ્રેયાંસ કીરપા કરો ॥ એ આંકણી ॥ મન રાખો તુમે સવિતણાં, પણ કિહાં એક મળી જાઓ ॥ લલચાવી લખ લોકને, સાખી સહજ ન થાઓ ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ રાગ ભરે જન મન રહો, પણ તિહું કાળ વૈરાગ ॥ ચિત્ત તુમારે સમુદ્રનો, કોઈ ન પામે રે ત્યાગ ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ એહવા શું ચિત્ત મેળવ્યું, કેળવ્યું પહેલાં ન કાંઇ ॥ શેવક નિપટ અબુજ છે, નિરવહસ્યો તુમે શાંઇ ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ નિરાગી સુર કેમ મિલે, પણ મળવાનો એકાંત ॥ વાચકજશ કહે મુજ મીલ્યો, ભગતી તે કામણ તંત ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી વાસુપુજયનું સ્તવન.

વાસુપૂજ્ય જિન ત્રિભુવન સ્વામિ, ઘન નામી પરનામી રે ॥ નિરાકાર સાકાર સચેતન, કરમ કરમ ફળ કામી રે ॥ વા૦ ॥ ૧ ॥ નિરાકાર અભેદ સંગ્રાહક, ભેદ ગ્રાહક સાકારો રે ॥ દરશન જ્ઞાન દુભેદ ચેતન, વસ્તુ ગ્રહણ વ્યાપારો રે ॥ વા૦ ॥ ૨ ॥ કર્તા પરિણામી પરિણામો, કર્મ જે જીવે કરીએ રે ॥ એક અનેક રૂપ નય વાદે, નિયતે નર

અનુસરિયે રે ॥ વા૦ ॥ ૩ ॥ દુઃખ સુખરૂપ કરમફળ જાણો, નિશ્ચય એક આનંદો રે ॥ ચેતનતા પરિણામ ન ચુકે, ચેતન કહે જિનચંદો રે ॥ વા૦ ॥ ૪ ॥ .પરિણામી ચેતન પરિણામો, જ્ઞાન કરમફળ ભાવી રે ॥ જ્ઞાન કરમફળ ચેતન કહીયે, લેજો તેહ મનાવી રે ॥ વા૦ ॥ ૫ ॥ આત્મજ્ઞાની શ્રમણ કહાવે, બીજા તો દ્રવ્યલિંગી રે ॥ વસ્તુ તેજે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદઘન મતિ સંગી રે ॥ વા૦ ॥૬॥

શ્રી ધર્મનાથનું સ્તવન.

ધર્મ જીનેશ્વર ગાઉં રંગશું, ભંગ મ પડશો હો પ્રીત; જીનેશ્વર૦ બીજો મન મંદિર આણું નહીં, એ અમ કુલવટ રીત. જીનેશ્વર૦ ધર્મ૦ ૧ ધરમ ધરમ કરતો જગ સહુ ફિરે, ધરમનો ન જાણે હો મર્મ; જીનેશ્વર૦ ધરમ જીનેશ્વર ચરણ ગ્રહ્યા પછી, કોઇ ન બાંધે હો કર્મ. જીનેશ્વર૦ ધર્મ૦ ૨ પ્રવચન અંજન જો સદ્ગુરૂ કરે, દેખે પરમ નિધાન; જીનેશ્વર૦ હૃદય નયન નિહાળે જગ ધણી, મહિમા મેરૂ સમાન. જીનેશ્વર૦ ધર્મ૦ ૩ દોડત દોડત દોડત દોડીયો, જેતી મનની રે દોડ; જીનેશ્વર૦ પ્રેમ પ્રતીત વિચારો ઢુંકડી, ગુરૂગમ લેજો રે જોડ. જીનેશ્વર૦ ધર્મ૦ ૪ એક પંખી કેમ પ્રીતિ વરે પડે, ઉભય મિલ્યા હુએ સંધિ; જીનેશ્વર૦ હું રાગી હું મોહે ફંદીયો, તું નિરાગી નિરબંધ. જીનેશ્વર૦ ધર્મ૦ ૫ પરમ નિધાન પ્રગટ મુખ આગળે, જગત ઉલંઘી હો જાય; જીનેશ્વર૦ જ્યોતિ વિના જુઓ જગદિશની, અંધો અંધ પલાય. જીનેશ્વર૦ ધર્મ૦ ૬ નિર્મળ ગુણ મ-

ણિ રોહણ ભુધરા, મુનિજન માનસ હંસ; જીનેશ્વર૦ ધન્ય તે નગરી ધન્ય વેળા ઘડી, માતા પિતા કુળ વંશ. જીને૦ ધર્મ૦ ૭ મન મધુકર વર કરજોડી કહે, પદકજ નિકટ નિવાસ; જીનેશ્વર૦ ઘન નામી આનંદઘન સાંભળો, એ સેવકની અરદાસ. જીનેશ્વર૦ ધર્મ૦ ૮

શ્રી શાન્તિનાથનું સ્તવન.

સુણો શાન્તિજીણંદ સોભાગી, હું તો થયો છું તુમ ગુણ રાગી ॥ તુમે નિઃરાગી ભગવંત, જોતાં કીમ મળશે તંત ॥ સુણો૦ ॥ ૧ ॥ હું તો ક્રોધ કષાયનો ભરીઓ, તું તો ઉપસમ રસનો દરિયો ॥ હું તો અજ્ઞાને આવરિઓ, તું તો કેવળ કમળા વરીઓ ॥ સુણો૦ ॥ ૨ ॥ હું તો વિષયા રસનો આશી, તેં તો વિષિયા કીધી નિરાશી ॥ હું તો કરમને ભારે ભાર્યો, તેં તો પ્રભુ પાર ઉતાર્યો ॥ સુણો૦ ॥ ૩ ॥ હું તો મોહતણે વશ પડીઓ, તેં તો સઘળા મોહને હણીઓ ॥ હું તો ભવસમુદ્રમાં ખુંચ્યો, તું તો શિવમંદિરમાં પહોંચ્યો ॥ સુણો૦ ॥ ૪ ॥ મારે જન્મ મરણનો જોરો, તેં તોડયો તેહથી દોરો ॥ મારો પાસો ન મેલે રાગ, તમે પ્રભુજી થયા વિતરાગ ॥ સુણો૦ ॥ ૫ ॥ મુને માયાએ મુકયો પાસી, તું તો નિરબંધન અવિનાશી ॥ હું તો સમકિતથી અધુરો, તું તો સકલ પદારથે પુરો ॥ સુણો૦ ॥ ૬ ॥ મારે છો પ્રભુ તુંહી એક, તારે મુજ સરિખા અનેક ॥ હું તો મનથી ન મુકું માન, તું તો માન રહિત ભગવાન ॥ સુણો૦ ॥ ૭ ॥ મારૂં કીધું કશું નવિ થાય,

તું તો રંકને કરે સાથ ॥ એક કરો મુજ મહેરબાની, મારો મુજરો લેજો માની ॥ સુણો૦ ॥ ૮ ॥ એકવાર જો નજરે નિરખો, તો કરો મુજને તુમ સરિખો ॥ જો શેવક તમ સરખો થાશો, તો ગુણ તમારા ગાશો ॥ સુણો૦ ॥ ૯ ॥ ભવો ભવ તુમ ચરણની શેવા, હું તો માગું પ્રભુ દેવા ॥ સાધુ જાુઓને શેવક જાણી, એવી ઉદયરત્નની વાણી ॥સુણો૦ ॥

શ્રી મલ્લિનાથનું સ્તવન.

(શત્રુંજય ઋષભ સમોસર્યા.—એ દેશી.)

મૃગશિર શુદિ એકાદશી, દિને જોયા રે; ત્રિભુવન ભયો રે ઉદ્યોત, સેવે સૂર આયા રે. ૧ સુખીયા થાવર નારકી, શુભ છાયા રે; પવન થયા અનુકૂળ, સુખાલા વાયા રે. ૨ અનુક્રમે જોબન પામીયા, સુણી આયા રે; પૂરવના ષટ મિત્ર, કહી સમજાયા રે. ૩ શુદિ એકાદસીને દિને, વ્રત પાયા રે; તિણ દિને કેવળનાણ, લહે જિનરાયા રે. ૪ જ્ઞાનવિમળ મહિમાથકી, સુજસ સવાયા રે; મલ્લિ જિનેસર ધ્યાને, નવનિધિ પાયા રે. ૫

શ્રી નેમનાથનું સ્તવન.

(આવો જમાઇ પ્રાહુણા, જયવંતાજી.—એ દેશી.)

નિરખ્યો નેમિજિણંદને, અરિહંતાજી. રાજીમતિ કર્યો ત્યાગ; ભગવંતાજી. બ્રહ્મચારી સંયમ ગ્રહ્યા, અ૦ અનુક્રમે થયા વિતરાગ. ભ૦ ૧ ચામર ચક્ર સિંહાસન, અ૦ પાદ પીઠ સંયુક્ત; ભ૦ છત્ર ચાલે આકાશમાં, અ૦ દેવ દુંદુભી વર ઉત્ત. ભ૦ ૨ સહસ જોયણ ધ્વજ સોહતો, અ૦ પ્રભુ

આગળ ચાલંત; ભ૦ કનક કમલ તર ઉપરે, અ૦ વિચરે પાય ઠવંત. ભ૦ ૩ ચાર મુખે દીયે દેશના, અ૦ ત્રણ ગઢ ઝાક ઝમાલ; ભ૦ કેશ રોમ શ્મશ્રુ નખા, અ૦ વાધે નહિ કોઈ કાળ. ભ૦ ૪ કાંટા પણ ઉંધા હોય, અ૦ પંચ વિષય અનુકુળ; ભ૦ ષટ ઋતુ સમ કાળે ફળે, અ૦ વાયુ નહિ પ્રતિકુળ. ભ૦ ૫ પાણી સુગંધ સુર કુસુમની, અ૦ વૃષ્ટિ હોયે સુરસાલ; ભ૦ પંખી દીયે સુપ્રદક્ષિણા, અ૦ વૃક્ષ નમે અસરાલ. ભ૦ ૬ જિન ઉત્તમ પદ પદ્મની, અ૦ સેવ કરે સુર કોડી; ભ૦ ચાર નિકાયના જઘન્યથી, અ૦ ચૈત્ય વૃક્ષ તેમ જોડી. ભ૦ ૭

શ્રી નેમનાથનું સ્તવન.

શામળીયો ત્યાગી ને હું તો રાગી, વાલા રે મારા સંજમશું રઢ લાગી; શામળીયો ત્યાગીને હું તો રાગી. ટેક. વા૦ મારો નેમ નગીનાનો રાગી, વા૦ મા૦ સુંદર શ્યામ સોભાગી; વા૦ મા૦ સંજમ લીએ વડભાગી. શામળીયો૦ ૨ વા૦ મા૦ ગઢ ગિરનારની ઘાટે, મોહન મને મળશે હવે એ વાટે; જઈ હું તો હાથ મેલાવીશ માથે. શામળીયો૦ ૩ વા૦ મા૦ જઈ રે હવે રાજુલ નેમની પાસે, લીયે રે હવે સંજમ અતિ ઉલ્લાસે; હાં રે નેમનાથ પહેલી શિવ જાશે. શામળીયો૦ ૪ વા૦ મા૦ દંપતી શિવસુખ મળીઓ, વા૦ મા૦ વિરહ દાવાનલ ટળીઓ; વા૦ મા૦ અગરો લગો ગુણ ભરીઓ. શામળીયો૦ ૫ વા૦ મા૦ કહે દીપ ચુચો એક મોરી, વા૦ મા૦ તુમે તારી રાજુલ નારી; વા૦

મા૦ તુમે હમને કરો મોહવારી. શામળીયો૦ ૬

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

રાતાં જેવાં ફુલડાં ને, શામળ જેવો રંગ, આજ તારી આંગીનો, કાંઇ અજબ બન્યો છે રંગ. પ્યારા પાસજી હો લાલ, દિનદયાળ મુને નયણે નિહાળ. ૧ એ આંકણી. જોગીવાડે જાગતો ને, માતો ઝિંગડમલ્લ; શામળો સોહામણો ને, જીત્યા આઠે મલ્લ. પ્યારા૦ ૨ તું છે મારો સાહિબો ને, હું છું તારો દાસ; આશ પૂરો દાસની, કાંઈ સાંભળી અરદાસ. પ્યારા૦ ૩ દેવ સઘળા દીઠા તેમાં, એક તું અવલ્લ; લાખેણું છે લટકું તાહરૂં, દેખી રીઝે દિલ્લ. પ્યારા૦ ૪ કોઈ નમે પીરને ને, કોઈ નમે રામ; ઉદયરત્ન કહે રે પ્રભુ, મારે તુમશું કામ. પ્યારા પાસજી હો લાલ. ૫

શ્રી અજરાપાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

(ગરબાની દેશી.)

હાં રે મારે આજની ઘડી તે રળિયામણી જો, અજરાપાસજી પૂજ્યાની વધામણી જો. મારે આજની૦ ૧ પૂરો પૂરો રે શોભાગણ સાથીઓ જો, મારે મંદિરે પધારો પાસ હાથીઓ જો. મારે આજ૦ ૨ હું તો મોતીડાના ચોક પુરાવતી જો, અજરાપાસજીની આંગીઓ રચાવતી જો. મારે આજ૦ ૩ હું તો સોનેરીના થંભ રોપાવતીજો, અજરાપાસજીને પધરાવતીજો. મારે આજ૦ ૪ કહે રૂપચંદ સ્વામિનો દીઠડો જો, મારા હૃદય કમળ લાગે મીઠડો જો. મારે આજ૦ ૫

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

પ્યારો લાગે મને સારો લાગે, દરિશનમાં ગંભીરોજી પ્યારો લાગે. સોના કેરી ઝારીયાં ને માંહી ભર્યાં પાણી, ન્હવણ કરાવું મેરા જીનજીકે અંગ. દરિશન૦ કેશર ચંદન ભર્યાં રે કચોળાં, પૂજા કરૂં મેરા પ્રભુજીકે અંગ. દરિશન૦ ધુપ ધ્યાન ઘટા અનુહદ હે, લળી લળી શિષ નમાવત હે. દરિશન૦ ફુલ ગુલાબકી આંગી બની હે, હાર પહેરાવું મેરા જીનજીકે અંગ. દરિશન૦ આનંદઘન પ્રભુ ચલત પંથમેં, જ્યોતિમેં જ્યોત મિલાવત હે. દરિશન૦

શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન.

વીરજી સુણો એક વિનતી મોરી, વાત વિચારો તુમે ધણી રે; વીર મને તારો મહાવીર મને તારો, ભવજળ પાર ઉતારોને રે. પરિભ્રમણ મેં અનંતા રે કીધા, હજુએ ન આવ્યો છેડો રે; તુમે તો થયા પ્રભુ સિદ્ધ નિરંજન, હમે તો અનંતા ભવ ભમ્યા રે. વીર મને૦ ૧ તુમે હમે વાર અનંતિ ભેગા, રમીઆ સંસારીપણે રે; તેહ પ્રિત જો પૂરણ પાળો, તો હમને તુમ સમ કરો રે. વીર૦ ૨ તુમ સમ હમને જોગ ન જાણો, તો કાંઈ થોડું દીજીએ રે; ભવોભવ તુમ ચરણની સેવા, પામી હમે ઘણું રીજીએ રે. વીર૦ ૩ ઇંદ્રજાળીઓ કહેતો રે આવ્યો, ગણધરપદ તેહને દીઓ રે; અર્જુનમાળી જે નર પાપી, તેહને જિન તમે ઉદ્ધર્યો રે. વીર૦ ૪ ચંદનબાળાએ અડદના બાકુળ, પડિલાભ્યા તુમને પ્રભુ રે; તેહની સાહુની સાચી રે કીધી, શિવવધુ સાથે

બોળવી રે. વીર૦ ૫ ચરણે ચંડકોશીયો ડશીયો, કલ્પ આઠમે તે ગયો રે; ગુણ તો તુમારા પ્રભુ મુખથી સુણીને, આવી તુમ સનમુખ રહ્યા રે. વીર૦ ૬ નિરંજન પ્રભુનામ ધરાવો, તો સહુને સરખા ગણો રે; ભેદભાવ પ્રભુ દૂર કરીને, મુજશું રમો એકમેકશું રે. વીર૦ ૭ મોડા વેલા તુમહીજ તારણ, હવે વિલંબ શા કારણે રે; જ્ઞાનતણા ભવના પાપ મીટાવો, વારી જાઉં વીર તોરા વારણે રે. વીર૦ ૮

શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન.

સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું, વિનતડી અવધાર; ભવ મંડપમાં રે નાટક નાચીયો, હવે મુજ દાન દેવરાય. સિ૦ ૧ ત્રણ રતન મુજ આપો તાતજી, જેમ નાવે સંતાપ; દાન દેઅંતાં રે પ્રભુ કોશલ પડે, આપો પદવી આપ. સિ૦ ૨ ચરણ અંગુઠે તે મેરૂ કંપાવીયા, મોડ્યાં સુરનાજ માન; અષ્ટ કરમના તે ઝઘડા જીતવા, દીધાં વરશીદાન. સિ૦ ૩ સાશન નાયક શિવસુખ દાયક, ત્રિસલા કુખે રતન; સિદ્ધારથના રે વંશ દીપાવીયા, પ્રભુજી તમને ધન્ય ધન્ય. સિ૦ ૪ વાચક શિખરે કીરતિવિજય ગુરૂ, પ્રણમું તાસ પસાય; ધરમતણા એ જિન ચોવીસમા, વિનયવિજય ગુણ ગાય. સિ૦ ૫

શ્રી વીરજિન સ્તવન.

(ફતમલની દેશી.)

જગપતિ તારક શ્રી જિનદેવ, દાસનો દાસ છું તાહરો; જગપતિ તારક તું કિરતાર, મનમોહન પ્રભુ માહરો. ૧ જગપતિ તાહરે તો ભક્ત અનેક, મહારે તો એકજ તું ધણી;

જગપતિ વીરામાં તું મહાવીર, સુરત તહારી સોહામણી. ૨ જગપતિ ત્રિસલારાણીનો તું તન, ગંધારબંદર ગાજીઓ; જગપતિ સિદ્ધારથ કુલ શણગાર, રાજ રાજેશ્વર રાજીયો. ૩ જગપતિ ભકતોની ભાગે છે ભીડ, ભીડ પડે રે પ્રભુ વારિએ; જગપતિ તુંહી પ્રભુ આગમ અપાર, સમજ્યો ન જાસે મુજ સારીએ. ૪ જગપતિ ઉદય નમે કરજોડ, સત્તર નેવ્યાશી સમકીયો; જગપતિ ખંભાયત જંબુસર સંઘ, ભગવંત ભાવશું ભેટીયો. ૫

સ્તવન.

જગત ગુરૂ જિનવર જયકારી, સેવો તુમે ભાવે નરનારી; આશા રે એની ચોરાશી વારી. જગત૦ એ આંકણી. ૧ જગચંદન કુસુમે કરીએ, ધુપ દીપ અક્ષત ભરીએ; નૈવેદ ફળ આગળ ધરીએ. જગત૦ ૨ થૈ થૈ ભાવપૂજા સારી નાટક ગીતને મનોહારી; તીયાંસુધી કરો હિતકારી. જ૦ ૩ ભાવથી દ્રીવ્યપૂજા કરશે, તે ભવસાયરને તરશે; સરસ શીવસુંદરીને વરશે. જ૦ ૪ વીસ ઉદેશાથી સાર, સુત્ર નિરિક્ષણે મનોહાર; ભણી રૂપવિજય લહો પાર. જ૦ ૫

સ્તવન.

આવો આવો જસોદાના કંથ, અમ ઘેર આવો રે; ભગતી વચ્છલ ભગવંત નાથ શે નાવો રે; એમ ચંદનબાળાને બોલડે પ્રભુ આવી રે, મુઠી બાકુળ માટે પાછા વળી બોલાવી રે. આવો૦ ૧ સંકેત કરીને સ્વામી ગયા તમે વનમાં રે, થઈ કેવળી કેવળી ઝીણું ધરી જો મનમાં રે; એમ

કેસરકેશ કીધ કરીને પૂજુ રે, તોએ પહેલે વ્રત અતિચાર થકી હું ધ્રુજું રે. આવો૦ ૨ જીવહિંસાના પચ્ચખ્ખાણ શુલથી કરીએ રે, દુવિહં તિવિહંનો પાઠ સદા અનુસરીએ રે; વાશી બોળો વિદલ નિશિભક્ષ હિંસા ટાળું રે, સવા વિશ્વાકેરી જીવદયા નિત્ય પાળું રે. આવો૦ ૩ દશ ચંદરવા દશ ઠામ બાંધી રહીએ રે, જીવ જાએ એહવી વાત કો' ને ન કહીએ રે; વધ બંધન ને છ વિચ્છેદ ભાર ન ભરીએ રે, ભાત પાણીનો વિચ્છેદ પશુને ન કરીએ રે. આવો૦ ૪ સોકીક દેવ ગુરૂ મિથ્યાત ત્યાસી ભેદ રે, તુમ આગળ સુણતાં આજ હોય વિચ્છેદ રે; ચોમાસે પણ બહુ કાજ જયણા પાળું રે, પગલે પગલે મહારાજ વ્રત અજવાળું રે. આવો૦ ૫ એક શ્વાસમાંહી સો વાર સમરૂં તમને રે, ચંદનબાળા જેવું સાર આપો અમને રે; માછી હરિબળ કુળ દાય એ વ્રત પાળી રે, શુભવીર ચરણ સુપસાય, નિત્ય દીવાળી રે. આવો૦ ૬

સ્તવન.

(સુણ ગોવાલણી.—એ દેશી.)

હો સાહેબજી પરમાતમ પૂજ્યાનું ફળ મુજ આપો હો સાહેબજી લાખેણી પૂજા રે શે ફળ નાપો. એ આંકણી. ઉત્તમ ઉત્તમ ફળ હું લાવું, અરિહંતને આગળ મુકાવું; આ એમ વિધિ પૂજા વિરચાવું, ઉભો રહીને ભાવના ભાવું. હો૦ ૧ જિનવર જિન આગમ એક રૂપે, સેવંતાં ન પડે ભવ કુપે; આરાધન ફળ તેહનાં કહીએ, આ ભવમાંહિ સુ-

ખિયા થઇએ. હો૦ ૨ પરભવ સુરલોકે તે જાવે, ઇંદ્રાદિક અપ્સર સુખ પાવે; તિહાં પણ જિનપૂજા વિરચાવે, ઉત્તમ કુળમાં જઇ ઉપજાવે. હો૦ ૩ તિહાં રાજ્યરિદ્ધ પરિકર રંગે, આગમ સુણતાં સદ્દગુરૂ સંગે; આગમશું રાગ વળી ધરતા, જિન આગમ જિનપૂજા કરતા. હો૦ ૪ સિદ્ધાંત લખાવીને પૂજે, તવ કર્મ સકલ દુરે ધ્રુજે; લહે કેવળ ચરણ ધરમ પામી, શુભવીર મળે જો વિશ્રામી. હો૦ ૫.

સ્તવન.

રે જીવ જિનધર્મ કીજીએ, ધર્મના ચાર પ્રકાર; દાન શિયળ તપ ભાવના, જગમાં એટલું સાર. રે જીવ૦ ૧ વરસ દિવસને પારણે, આદિશ્વર અણગાર; ઇક્ષુરસ વહોરાવીયા, શ્રી શ્રેયાંસકુમાર. રે જીવ૦ ૨ ચંપાપોળ ઉઘાડવા, ચારણીએ કાઢ્યાં નીર; સતી સુભદ્રા જશ થયો, શિયળ મેરૂ ગંભીર. રે જીવ૦ ૩ તપ કરી કાયા શોષવી, સરસ નીરસ અહાર; વીરજીણંદે વખાણીઓ ધન ધન ધન્નો અણગાર. રે જીવ૦ ૪ અનિત ભાવના ભાવતાં, ધરતો નિર્મળ ધ્યાન; ભરત આરિસાભુવનમાં, પામ્યા કેવળજ્ઞાન. રે જીવ૦ ૫ એ જિન વદત સુરતરૂ સમો, જેનાં ફળ છે સાર; સમયસુંદર કહે સેવજો, જૈનધર્મ મુક્તિ દાતાર. રે જીવ૦૭

સ્તવન.

અનીહાં રે ધુપ ધરો જીન આગળે રે, કૃશ્નાગર ધુપ દશાંગ શ્રેણી ભલી ગુણઠાણની રે; અનીહાં રે ધુપધાણું તે રત્ને જડયું રે, ઘડયું જાત્યમઈ કનકાંગ. શ્રેણી૦ ધુપ ધરે૦

૧ અનીહાં રે મુનિવર રૂપ ન દાખવે રે, થીતી બંધ પુરવની રીત; શ્રેણી૦ અનીહાં રે અંધોદય ગુણઠાણું પંચમે રે, હવે ખાયક શ્રેણી વદીત. શ્રેણી૦ મુ૫૦ ૨ અનીહાંરે સોળ સામંતને ભોળવી રે, વચ્ચે ઘેરી હણ્યા લાહી લાગ; શ્રેણી૦ અનીહાં રે નાઠા આઠે સેનાપતી રે, નવ માન બીજે ભાગ. શ્રેણી૦ મુ૫૦ ૩ અનીહાં રે ગઉમારા લગે એ સહુ મરણુ નરની ગતિ જાણુ; શ્રેણી૦ અનીહાં રે રજ રેખા સમ ક્રોધ છે રે, કંઠ થંભ સમાણુ માન. શ્રેણી૦ મુ૫૦ ૪ અનીહાં રે માયા ગોમુત્ર સારખી રે, છે લોભ તે ખંજણ રંગ; શ્રેણી૦ અનીહારે મુનિવર મોહ તે સાધવે રે, રહી શ્રી શુભવીરને સંગ. શ્રેણી૦ મુ૫૦ ૫

ચક્રેશ્વરીમાતાનું સ્તવન.

(સારૂં સારૂં રે સુરત શહેર.—એ દેશી.)

અલબેલી રે ચક્રેશ્વરી માત, જોવાને જઇએ; જસ સોવનવર્ણી ગાત્ર, જોવાને જઇએ; હાં રે જસ ઇંદ્ર કરે બહુ માન, જોવાને જઇએ. એ આંકણી. આ જોવા રે જઇએ ને પાવન થઇએ, દેખી મન ગહગહીએ રે; એક તિરથ બીજી જગદંબા, વંદીને સંપદ લહીએ. જોવાને૦ ૧ અષ્ટ ભુજાળી અતિ લટકાળી, મૃગપતિ વાહનવાળી રે; જિન ગુણ ગાતી દેતી તાળી, તિરથની રખવાળી. જોવાને૦ ૨ શ્રી સિદ્ધાચળ ગિરિપર રાજે, દેવ દેવી સહુ સાજે રે; રંગીત જાળી ગોખ બિરાજે, ઘંટ ઘડીઆળાં વાજે. જોવાને૦ ૩ ચાટડી લાલ ગુલાલ સોહાવે, પીળાં રાતાં ચરણાં રે; બહુ

શોભે છે જગ જનની ને, કેસર કુમકુમ વરણાં. જોવાને૦ ૪ બાંહે બાજુબંધ બેરખા બિરાજે, કોટે નવસેરો હાર રે; કેડે કટીમેખળા રણઝણકે, હીરા ઝળકે સાર. જોવાને૦ ૫ નાકે મોતી ઉજ્જવળ વરણાં, કંઠે નવસેરો હાર રે; રત્નજડિત હોય ઝાંઝર ઝળકે, ઘુઘરીએ ઝમકાર. જોવાને૦ ૬ શ્રી સિદ્ધાચળ પુંડરગિરિપર, જ્યાં જગદંબાનો વાસ રે; જે કોઈ એ તિરથને સેવે, તેની પૂરશે આશ. જોવાને૦ ૭ દેશ દેશના નાના મોટા, સંઘવી સંઘ લેઈ આવે રે; તે સહુ પહેલાં શ્રીફળ ચુંદડી, જગ જનનીને ચઢાવે. જોવાને૦ ૮ સંઘવી સંઘતણી રખેવાળી, બહુ શોભા છે સારી રે; દીપ વિજય કહે મંગળિક કરજો, સાસનની રખેવાળી. જો૦ ૯

શ્રી પજુષણનું સ્તવન.

પર્વ પજુષણ આવીયાં રે લાલ, કીજે ઘણું ધર્મ ધ્યાન રે; ભવિકજન. આરંભ સકલ નિવારીયે રે લાલ, જીવા દીજે અભયદાન રે. ભ૦ પર્વ૦ ૧ સઘળા માસમાં માસ વડો રે લાલ, ભાદ્રવમાસ સુમાસ રે; ભ૦ તેહમાં આઠ દીન રૂઅડા રે લાલ, કીજે સુકૃત ઉલ્લાસ રે. ભ૦ પર્વ૦ ૨ ખાંડણ પીસણ ગારનાં રે લાલ, નાવણ ધોવણ જેહ રે; ભ૦ એવા આરંભને ટાળીએ રે લાલ, વંછો સુખ અછેહ રે. ભ૦ પર્વ૦ ૩ પુસ્તકવાસીને રાખીએ રે લાલ, ઓચ્છવ કરીએ અનેક રે; ભ૦ ઘર સારૂ વિત્ત વાવરો રે લાલ, હઇડે આણી વિવેક રે. ભ૦ પર્વ૦ ૪ પુજી અર્ચીને આણીએ રે લાલ, સદ્ગુરૂની પાસ રે; ભ૦ ઢોલ દદામણ ફેરીયા રે લા-

લ, મંગળિક ગાવો ભાસ રે. ભ૦ પર્વ૦ ૬ શ્રીફળ સરસ સોપારીયો રે લાલ, દીજે સ્વામીને હાથ રે; ભ૦ લાભ અનંતા બતાવીઆ રે લાલ, શ્રીમુખ ત્રિભુવન નાથ રે. ભ૦ પર્વ૦ ૬ નવ વાંચના શ્રી સૂત્રની રે લાલ, સાંભળો શુદ્ધ ભાવ રે; ભ૦ સ્વામિવત્સળ કીજીએ રે લાલ, ભવજલ તરવા નાવ રે. ભ૦ પર્વ૦ ૭ ચિત્તે ચૈત્ય જુહારીએ રે લાલ, પૂજા સત્તર પ્રકાર રે; ભ૦ અંગપૂજા સદ્ગુરૂતણી રે લાલ, કીજીએ હરખ અપાર રે. ભ૦ પર્વ૦ ૮ જીવ અમાર પળાવીએ રે લાલ, તેહથી શિવસુખ હોય રે; ભ૦ દાન સંવત્સરી દીજીએ રે લાલ, ઇણ સમો પર્વ ન કોઇ રે. ભ૦ પર્વ૦ ૯ કાઉસ્સગ્ગ કરી સાંભળો રે લાલ, આગમ આપણે કાન રે; ભ૦ છઠ્ઠ અઠ્ઠમ તપશા કરો રે લાલ, કીજે ઉજ્વળ ધ્યાન રે. ભ૦ પર્વ૦ ૧૦ ઇણ વિધ આરાધશે રે લાલ, લેશે સુખની કોડ રે; ભ૦ મુક્તિમંદિરમાં માલશે રે લાલ, મુનિ હંસ નમે કર જોડ રે. ભ૦ પર્વ૦ ૧૧

અથ ઉપધાનનું સ્તવન.

(સુણો શાન્તિજીણંદ સોભાગી.—એ દેશી.)

ભાઇ હવે માળ પહેરાવો, સાહામી સાહામિણીને નોતરાવો ॥ ભલાં ભોજન ભક્તિ કરાવો, રૂપાની રકેબી કરાવો ॥ માંહી મેવા મીઠાઇ ભરીએ, હીરાગળ કમખા ધરીએ ॥ ચતુરાઇ ચાલ ન ચુકો, માંહે સોના નાણું મુકો ॥ ચાર પહોર દેવાએ ભાસ, ગાયે ગાંધર્વ ગુણીજન રાસ ॥ સાહામિણીને દો તંબોળ; ઇમ રાત્રિજગે રંગરોળ ॥ એણી

પેરે એ માળજ ગાવો, નેજા નિશાન મંગાવો ॥ પંચશબ્દ ઢોલ શરણાઈ, સાબેલા સબળ સજાઇ ॥ કુંઅર શીર ખુપ ભરીજે, ઈંદ્રાણી શણગારીજે ॥ જીનશાસન સોહ ચડાવો, જીત બોધબીજ એમ વાવો ॥ ગયવર શીર ઠવીએ માળા, મારગે દીઓ દાન રસાળા ॥ ઇણીપેરે સંઘ સાજન સાખે, માળ આણી દીયો ગુરૂ હાથે ॥ ગુરૂ રાચ ઠવે તિહાં વાચ, શ્રાવક મન અતિય ઉલ્લાસ ॥ જેણે માળા કંઠે ઠવીજે, મણીમય ભુષણ તસ દીજે ॥ અંગપૂજા પ્રભાવના કીજે, વ્રત ધારી પહેરાવીજે ॥ પાઠાં પુસ્તક રૂમાલ, ગુરૂ ભક્તિ કરો સુવિશાળ ॥ હવે શક્રસ્તવ ઉપધ્યાન, પાંત્રીશ દિવસ તસ માન ॥ ઉપવાસ સાઢા ઓગણીશ, વાચણા ત્રણ અતિય જગીશ ॥ હવે અઠ્ઠાવીશું જેહ, ઉપધ્યાન લોગસ્સનું તેહ ॥ સાઢા પંદર ઉપવાસ, વાચણા ત્રણ લીલ વિલાસ ॥ એણીપેરે એ છે ઉપધ્યાન, સાવચસાવિ શુભ ધ્યાન ॥ વહી સફળ કરો અવતાર, સંસારતણો લહે નહીં પાર ॥

દિવાળીનું સ્તવન.

મારે દિવાળી રે થઇ આજ, પ્રભુ મુખ જોવાને, સર્યાં સર્યાં રે સેવકનાં કાજ, ભવદુઃખ ખોવાને. ટેક. મહાવીર સ્વામી મુગતે પહોત્યા, ગૌતમ કેવળજ્ઞાન રે; ધન અમાવાસ્યા દીવાળી મારે, વીરપ્રભુ નિરવાણ. જિન૦ ૧ ચારિત્ર પાળ્યા નિરમળાને, ટાળ્યા વિષય કષાય રે; એવા મુનિને વંદીએ તો, ઉતારે ભવપાર. જિન૦ ૨ બાકુળ વોર્યા વીરજીને, તારી ચંદનબાળા રે; કેવળ લઈ પ્રભુ મુગતે પ-

હોત્યા, પામ્યા ભવનો પાર. જિન૦ ૩ એવા મુનિને વંદીએ જે, પંચ જ્ઞાને ધરતા રે; સમવસરણ દેઇ દેશના રે, પ્રભુ તાર્યા નર ને નાર. જિન૦ ૪ ચોવીસમા જિનેશ્વરને, મુગતિતણા દાતાર રે; કર જોડી કવિ એમ ભણે રે, મ્હારો દુનિયા ફેરો ટાળ. જિન૦ ૫

દીવાળીનું સ્તવન.

વાલાજીની વાટડી અમે જોતાં રે—એ દેશી.

જય જિનવર જગ હિતકારી રે, કરે સેવા સુર અવતારી રે; ગૌતમ પમુહા ગણધારી, સનેહિ વીરજી જયકારી રે. ૧ અંતરંગ રિપુને ત્રાસે રે, તપ કોપાં ટોપે નિવાસે રે; લહ્યું કેવળનાણ ઉલ્લાસે. સનેહિ૦ ૨ કટીલંકે વાદ વદાય રે, પણ જિન સાથે ન ઘટાય રે; તિણે હરિલંછન પ્રભુ પાય. સનેહિ૦ ૩ સવિ સુર વહુ થેઇ થેઇકારા રે, જળપંકજની પેરે ન્યારા રે, તજી ત્રણ્યા ભોગ વિકારા. સનેહિ૦ ૪ પ્રભુ દેશના અમૃતધારા રે, જૈનધર્મ વિષે રથકારા રે; જેણે તાર્યા મેઘકુમારા. સનેહિ૦ ૫ ગૌતમને કેવળ આલી રે, વર્યા સ્વાતીએ શિવ વરમાળી રે; કરે ઉત્તમ લોક દીવાળી. સનેહિ૦ ૬ અંતરંગ અલછી નિવારી રે, શુભ સજ્જનને ઉપગારી રે; કહે વીર વિભુ હિતકારી. સનેહિ૦ ૭

આંબેલની ઓળીનું સ્તવન.

આ ભવિ પ્રાણી રે સેવો, સિદ્ધચક્ર ધ્યાન સમો નહીં એવો; આ૦ જે સિદ્ધચક્રને આરાધે; તેની કીર્તિ જગમાં વાધે. આ૦ ૧ પહેલે પદ રે અરિહંત, બીજે સિદ્ધ ગુણ

ધ્યાન મહંત; ત્રીજે પદ રે સુરીસર, ચોથે ઉવઝાય ને પાંચમે મુનિસર. ઓ૦ ૨ છઠે દરશન કીજે, સાતમે જ્ઞાનથી શિવસુખ લીજે; આઠમે ચારિત્ર પાળો, નવમે તપથી મુકતે જાઓ. ઓ૦ ૩ ઓળી આંબેલની કીજે, નોકારવાળી વીસ ગણીજે; ત્રણ ટંકનાં રે દેવ વાંદીજે, પડિલેહણ પડિકમણાં કીજે. ઓ૦ ૪ ગુરૂ મુખ કિરિયા રે કીજે, દેવગુરૂ ભકિત ચિત્તમાં ધરીજે; એમ કહે રામનો શિષ્ય, ઓછવ ઉજમણું જગદીશ. ઓ૦ ૫

બીજનું સ્તવન.

(કુતમલ પાણીડાંને જાય.—એ દેશી.)

પ્રણમી શારદ માય, શાસન વીર સુહંકરૂજી; બીજ તિથિ ગુણ ગેહ, આદરો ભવિયણ સુંદરૂજી. ૧ અહ દિન પંચ કલ્યાણ, વિવરીને કહું તે સુણોજી; માહા શુદિ બીજે જાણ, જન્મ અભિનંદન તણોજી. ૨ શ્રાવણ શુદિની હો બીજ, સુમતિ ચવ્યા સુરલોકથીજી; તારણ ભવોદધિ તેહ, તસ પદ સેવે સુર થોકથીજી. ૩ સમેતશિખર શુભ ઠાણ, દશમા શીતલજીન ગણુંજી; ચૈત્ર વદિની હો બીજ, વર્યા મુકિત તસ સુખ ઘણુંજી. ૪ ફાલ્ગુન માસની બીજ, ઉત્તમ ઉજવલ માસનીજી; અરનાથ તસ ચ્યવન, કર્મ ક્ષયે તસ પાસનીજી. ૫ ઉત્તમ માઘજ માસ, શુદિ બીજે વાસુપૂજ્યનોજી; એહીજ દિન કેવળનાણ, શરણ કરો જીનરાજનો જી. ૬ કરણી રૂપ કરો ક્ષેત્ર, સમકિત રૂપ રોપો કીહાંજી; ખાતર કીરિયા હો જાણ, ખેડ સમતા કરી જીહાંજી. ભક્તિ-

પ્રશમ તદ્રુપ નીર, સમકિત છોડ પ્રગટ હોવેજી, સંતોષ કરી અહો વાડ, પચ્ચખ્ખાણ વ્રત ચોરી સોહેજી. ૮ નાસે કર્મ રિપુ ચોર, સમકિત વૃક્ષ ફળ્યો તીહાંજી; માંજર અનુભવ રૂપ, ઉતરે ચારિત્ર ફળ જીહાંજી. ૯ શાન્તિ સુધારસ વારી, પાન કરી સુખ લીજીએજી; તંબોલ સમ લ્યો સ્વાદ, જીવને સંતોષ રસ કીજીએજી. ૧૦ બીજ કરો બાવીસ માસ, ઉ-ત્કૃષ્ટી બાવીસ માસનીજી; ચોવીહાર ઉપવાસ, પાળીયે શિયલ વસુધાસનાજી. ૧૧ આવશ્યક દોય વાર, પડિલેહણ દોય લીજીએજી; દેવવંદન ત્રણ કાળ, મન વચ કાયાએ કીજીએજી. ૧૨ ઉજમણું શુભ ચિત્ત, કરી ધરીયે સંયોગ-થીજી; જીનવાણી રસ એમ, પીજીએ શ્રુત ઉપયોગથીજી. ૧૩ એણિ વિધ કરીયે હો બીજ, રાગ ને દ્વેષ દૂરે કરીજી; કેવલપદ લહી તાસ, વરે મુક્તિ ઉલટ ધરીજી. ૧૪ જીનપૂ-જા ગુરૂ ભક્તિ, વિનય કરી સેવો સદાજી; પદ્મવિજયનો શિષ્ય, ભક્તિ પામે સુખ સંપદાજી. ૧૫

પાંચમનું સ્તવન.

પંચમી તપ તમે કરો રે પ્રાણી, જેમ પામો નિર્મળ જ્ઞાન રે; પહેલું જ્ઞાન ને પછી ક્રિયા, નહીં કોઈ જ્ઞાન સમાન રે. પંચમી૦ ૧ નંદીસૂત્રમાં જ્ઞાન વખાણ્યું, જ્ઞાનના પાંચ પ્રકાર રે; મતિ શ્રુત અવધિ ને મનઃપર્યવ, કેવળ એ ઉદાર રે. પંચમી૦ ૨ મતિ અઠ્ઠાવીશ શ્રુતિ ચઉદહ વીસ અવધિ છે અસંખ્ય પ્રકાર રે; દોય ભેદે મનઃપર્યવ દાખ્યું, કેવળ એક ઉદાર રે. પંચમી૦ ૩ ચંદ્ર સૂર્ય ગ્રહ નક્ષત્ર

તારા, એકથી એક અપાર રે; કેવળજ્ઞાન સમું નહીં કોઈ, લોકાલોક પ્રકાશ રે. પંચમી૦ ૪ પારશ્વનાથ પ્રસાદ કરીને, મ્હારી પૂરો ઉમેદ રે; સમયસુંદર કહે હું પણ પ્રણમું, જ્ઞાનનો પાંચમો ભેદ રે. પંચમી૦ ૫

આઠમનું સ્તવન.

હાં રે મારે ઠામ ધરમના સાઢા પચવીશ દેશજો, દીપે ત્યાં દેશ મગધ સહુમાં શિરે રે લોલ; હાં રે મારે નગરી તેમાં રાજગૃહિ સુવિશેષજો, રાજે રે ત્યાં શ્રેણિક ગાજે ગજપરે રે લોલ. ૧ હાં રે મારે ગામ નગર પુર પાવન કરતા નાથજો, વિચરતાં તિહાં આવી વીર સમોસર્યા રે લોલ; હાં રે મારે ચૌદસહસ મુનિવરના સાથે સાથ જો, સુધારે તપ સંયમ શિયળે અલંકર્યા રે લોલ. ૨ હાં રે મારે ફુલ્યા રસભર ઝુલ્યા અંબ કદંબજો, જાણું રે ગુણ શીલ વન હસી રોમંચિઓ રે લોલ; હાં રે મારે વાયા વાય સુવાય તિહાં અવિલંબ જો, વાસે રે પરિમલ ચિહું પાસે સંચિઓ રે લોલ. ૩ હાં રે મારે દેવ ચતુર્વિધ આવે કોડાકોડજો, ત્રિગડું રે મણિ હેમ રતનનું તે રચે રે લોલ; હાં રે મારે ચોસઠ સુરપતિ સેવે હોડાહોડજો, આગે રે રસ લાગે ઇંદ્રાણી નચે રે લોલ. ૪ હાં રે મારે મણિમય હેમ સિંહાસન બેઠા આપજો, ઢાળે રે સુર ચામર મણિ રત્ને જડ્યા રે લોલ; હાં રે મારે સુણતાં દુંદુભિ નાદ ટળે સવિ પાપજો, વરસે રે સુર ફુલ સરસ જાનુ અડ્યાં રે લોલ. ૫ હાં રે મારે તાજે તેજે ગાજે ઘન જેમ લુંબજો, રાજે રે જિનરાજ સમાજે

ધર્મનેરે લોલ; હાં રે મારે નિરખી હરખી આવે જન મન હુંઅજો, પીધે રે રસ ન પડે ઘોધે ભમમાં રે લોલ. ૬ હાં રે મારે આગમ જાણી જિનનો શ્રેણિકરાયજો, આવ્યો રે પરિવરિયો હય ગય રથ પાયગે રે લોલ; હાં રે મારે દેઇ પ્રદક્ષિણા વંદી બેઠા ઠાયજો, સુણવા રે જિનવાણી મોટે ભાગ્યે રે લોલ. ૭ હાં રે મારે ત્રિભુવન નાયક લાયક તવ ભગવંતજો, આણી રે જન કરુણા ધર્મકથા કહે રે લોલ; હાં રે મારે સહજ વિરોધ વિસારી જગના જંતજો; સુણવા રે જિનવાણી મનમાં ગહગહે રે લોલ. ૮

એકાદશીનું સ્તવન.

જગપતિ નાયક નેમિ જીણંદ, દ્વારિકા નગરી સમોસર્યા; જગપતિ વંદવા કૃષ્ણ નરિંદ, જાદવ કોડશું પરિવર્યા. ૧ જગપતિ ધીગુણ ફુલ અમુલ, ભક્તિ ગુણે માળા રચી; જગપતિ પૂજી પૂજે કૃષ્ણ, ક્ષાયિક સમકિત શિવરૂચી. ૨ જગપતિ ચારિત્ર ધર્મ અશક્ત, રક્ત આરંભ પરિગ્રહે; જગપતિ મુજ આતમ ઉદ્ધાર, કારણ તુમ વિણ કોણ કહે. ૩ જગપતિ તુમ સરિખો મુજ નાથ, માથે ગાજે ગુણ તીલો; જગપતિ કોઈ ઉપાય બતાવ, જેમ કરે શિવવધુ કંતલો. ૪ નરપતિ ઉજ્જવલ માગશિર માસ, આરાધો એકાદશી; નરપતિ એકસોને પંચાસ, કલ્યાણક તિથિ ઉલ્લસી. ૫ નરપતિ દશ ક્ષેત્રે ત્રણ કાળ, ચોવીશી ત્રીશ મળી; નરપતિ નેવું જિનનાં કલ્યાણ, વિવરી કહું આગળ વળી. ૬ નરપતિ અર દિક્ષા નમિ નાણ, મલ્લી જન્મ વ્રત કેવળી; નરપતિ

વર્ત્તમાન ચોવીશીમાંહે, કલ્યાણક આવલી. ૭ નરપતિ મૌન પણે ઉપવાસ, દોઢશો જપમાળા ગણો; નરપતિ મન વચ કાયા પવિત્ર, ચરિત્ર સુણો સુવ્રતતણો. ૮ નરપતિ દાહિણ ધાતકીખંડ, પશ્ચિમદિશિ ઇક્ષુકારથી; નરપતિ વિજયપાટણ અભિધાન, સાચો નૃપ પ્રજાપાળથી. ૯ નરપતિ નારી ચંદ્રાવતી તાસ ચંદ્રમુખી ગજગામિની; નરપતિ શ્રેષ્ઠિ શુર વિખ્યાત, શિયલ સલીલા કામિની. ૧૦ નરપતિ પુત્રાદિક પરિવાર, સાર ભૂષણ ચીવર ધરી; નરપતિ જાયે નિત્ય જિન ગેહ, નમન સ્તવન પૂજા કરે. ૧૧ નરપતિ પોષે પાત્ર સુપાત્ર, સામાયિક પોષધ વરે; નરપતિ દેવવંદન આવશ્યક કાળ વેળાએ અનુસરે. ૧૨

કાયા અને જીવનો સંવાદ.

ખમાચ—કાફી.

ચેતે તો ચેતાવું તને રે, પ્રામર પ્રાણી.—એ દેશી.

કાયા જીવને કહે છે રે ઓ પ્રાણપતિ, લાડ તો લડાવ્યાં સારાં, કદી ન કર્યા હુંકારા; આજ તો રીસાણા પ્યારા રે. ઓ પ્રાણ૦ ૧ ભેળા બેશીને જમાડી, બાગ બગીચા ને વાડી, ફેરવી બેસાડી ગાડી રે. ઓ પ્રાણ૦ ૨ અત્તર ફુલેલ ચોળી, કેસર કસુંબા ઘોળી, રમ્યા રંગ રસ રોળી રે. ઓ પ્રાણ૦ ૩ સણગાર તો સજાવી, આભુષણોને પહેરાવી, મોજ મનને કરાવી રે. ઓ પ્રાણ૦ ૪ રોજ તો હુસીને રહેતા, પાણી સાટે દુધ દેતા, આજ મૌન ધારી બેઠા રે. ઓ પ્રાણ૦ ૫ સુજનનાં એવી રીતી, જેની સાથે કરે

પ્રીતી, વગડે ન મૂકે રોતી રે. ઓ પ્રાણ૦ ૬ કરૂં છું હું કાલાવાલા, મુજને ન મુકો વહાલા, સાથે રાખોને છોગાળા રે. ઓ પ્રાણ૦ ૭

જીવ અને કાયાનો સંવાદ.

ચેતે તો ચેતાવું તને રે, પામર પ્રાણી.—એ દેશી.

જીવ કાયાને સુણાવે રે, ઓ કાયા ભોળી; કાયા તું કામણગારી; પાસમાં પડયો હું તારી, પ્રભુને મુકયા વિસારી રે. ઓ કાયા૦ ૧ તારી સાથે પ્રીતિ કરી, જરી ન બેઠો હું ઠરી, પાપની મેં પોઠ ભરી રે. ઓ કાયા૦ ૨ ઘણી વાર સમજાવી, હઠીલી સાન ન આવી, મુજને દીઓ ડુબાવી રે. ઓ કાયા૦ ૩ નીતિનો પ્રવાહ તોડયો, અનીતિનો પંથ જોડયો, સજ્જનનો સંગ છોડયો રે. ઓ કાયા૦ ૪ સદગુણને નિવાર્યા, દુર્ગુણને વધાર્યા, કથન ન કાન ધાર્યા રે. ઓ કાયા૦ ૫ આતમા હું ચિદાનંદી, કાયા તું દીસેછે ગંદી, તારી સંગે રહ્યા મંદી રે. ઓ કાયા૦ ૬ સોબતે અસર આવે, લસણનો સંગ થાવે, કસ્તુરી સુગંધ જાવે રે. ઓ કાયા. ૭ બગડયો હું તારી સંગે, રમ્યો પરરામા રંગે; કુડાં કૃત્ય કીધાં અંગે રે. ઓ કાયા૦ ૮ પારકી થાપણુ રાખી, આળ ઓર શીર નાંખી, જુઠી મેં તો પુરી સાખી રે. ઓ કાયા૦ ૯ પ્રાણ પાંજરામાં પ્યારી, રહ્યા છું કરાર ધારી; કાયા નાવે કોઈ હહારી રે. ઓ કાયા૦ ૧૦ મારો છેડો છોડો કાયા, કારમી લગાડો માયા, તારાથી ભોળા ઠગાયા રે. ઓ કાયા૦ ૧૧ કાયાની માયાને છોડી, શુકરાજ

ગયા ઉડી, પ્રાણ પીંજરાને ત્રોડી રે. એ કાયા૦ ૧૨ અની- તિના કામ તજો, નિંદા તજી પ્રભુ ભજો, સાંકળાની શીખ સજો રે. એ કાયા૦ ૧૩

સ્તવન.

પીલુ ધનાશ્રી—તાતનો ભરૂસો નથી રે.—એ દેશી.

તનનો ભરૂસો નથી રે, ચેતન તારા તનનો ભરૂસો નથી રે,
ચંચળ જળ કલ્લોલ આવરદા, પેગટ રહ્યા મથીરે. ચેતન૦
જન્મ્યો જે નર જગતમાં, તે નિશ્ચય મરનાર;
આશા ઉમ્મર જેવડી, તૃષ્ણાનો નહિ પાર. તનનો૦
છત્રપતિ લખપતિ ગયા, ગયા નૃપતિ કૈ લાખ;
જરા ફુંકે જન ફાટતા, બાળી કીધા રાખ. તનનો૦
ખમા ખમા પરિજન કરે, રાવણ સમ અભિમાન;
નામદાર નર વહી ગયા, ઠામ ઠર્યાં શમશાન. તનનો૦
પરિગ્રહના આરંભથી, કર્યાં કુકર્મ અપાર;
પાપે પૈસા મેળવી, થયો શ્રેષ્ટ શાહુકાર. તનનો૦
લોક ભણે લખપતિ થયો, પણ શું પામ્યો બેલ;
તુજ સાથે શું આવશે, તપાસ તારો મેળ. તનનો૦
નિજ હાથે જે વાવરે, તે પોતાનું થાય;
પછી વધારો જે વધે, માલીક ઓર ગણાય. તનનો૦
મધપુડો માખી રચે, દાન ન દીધું પાન;
લુંટનારો લુટી ગયો, ઘશી પગ ખોયા પ્રાણ. તનનો૦
હજી વખત છે હાથમાં, કર શુભ સુકૃત કામ;
પરમારથ પ્રીતે કરી, કરો અમર નિજ નામ. તનનો૦

ભાવ નાટકના ભવનમાં, ભજવ્યા વિધવિધ વેષ;
રાય રંક ખગ પશુ બન્યો, લહ્યો ન તત્ત્વ પ્રવેશ. તનનો૦
આતમ અર્પો નિર્મળો, પ્રભુ ચરણે ચિત્ત લાય;
તાપ ભરે જિન જાપથી, સકળ મહોદય થાય. તનનો૦

સ્તવન.

ચીંઝેટી—ભોજા ભગતના ચાબખાની દેશી.

સુરખો ગાડી દેખી મલકાવે, ઉમર તારી રેલતણી પરે જાવે; સંસારરૂપી ગાડી બનાવી, રાગ દ્વેષ દો પાટા; દેહ ડબાને પલ પલ પૈડાં, તેમ ફરે આવખાના આંટા રે. સુ૦ ૧ કરમ અંજીનમાં કષાય અગ્નિ, વિષ વાયુ માંહે ભરીયું ત્રષ્ણાનું ભુંગળું આગળ કરીયું, ત્યારે ગતિમાંહે ફરીયું રે. સુરખો૦ ૨ પ્રેમરૂપી આંકડા વળગાડ્યા, ડબે ડબા જોડ્યા ભાઇ; પૂરવ ભવની ખરચી લઇને, ચેતન બેસારૂ બેઠા માંહી રે. સુરખો૦ ૩ કોઇએ ટીકીટ લીધી નર્ક તીર્યંચની, કોઇએ લીધી મનુષ્ય દેવ; કોઇએ ટીકીટ લીધી સિદ્ધ ગતિની, પામ્યા અમૃત મેવા રે. સુરખો૦ ૪ ઘડી ઘડી ઘડીયાળો વાગે, નીસદીન એમ વહી જાવે; વાગે સીટીને ઉપડે ગાડી, આડા અવળા માઇલ આવે રે. સુરખો૦ ૫ આયુષ્યરૂપી આવ્યું સ્ટેશન, હુંસલો તે હાલું હાલું થાય; પાપ ભરી પાકીટ લઇ જાતાં, કાળ કોટવાળ ત્યાં આવે રે. સુરખો૦ ૬ કાળી નરકમાં જમરાય પાસે, જઇને સોંપ્યો તત્કાળે; આરંભ કરીને આવ્યો પરોણો તેને, કુંભી રે પાકમાં વાઢે રે. સુરખો૦ ૭ લાખ ચોરાસી જીવા યોનીમાં,

જીવડો તે ફરી ફરી આવે; સદગુરૂ શીખ જે ધર્મ આરાધે, તો પામે મુક્તિ દુવારે રે. સુરખે૦ ૮ સને અઢારસે છાસીના વર્ષે, આતમ ધ્યાન લગાઈ; ગોપાળ ગુરૂના પુણ્ય પસાયથી, મોહને આગગાડી ગાઈ રે. સુરખે૦ ૯

ચેતવણીરૂપ આખ્યો.

રાગ ભેરવી.

ભૂલ્યો શું ભોંય પથારી, પડવું છે પાય પસારી. એ ટેક.
બાંધે ભુવન ચણાવ્યાં ઉંચાં, અગણિત ગોખ અટારી;
વાળાની તટીઓમાં છાંટયાં, સ્વચ્છ સુગંધી વારી રે. ભૂલ્યો૦
ગાદી તકીઆ છત્ર પલંગે, સુઈ રહ્યા શણગારી;
પવનતણા ચાલે છે પંખા, પાય તળાંસે પ્યારી રે. ભૂલ્યો૦
ચંદન પુષ્પ અંગોળા અત્તર, શીતળ જળની ઝારી;
ખાસાં ખાનપાનની ખાંતે, રોજ કરે તૈયારી રે. ભૂલ્યો૦
ભોગવિલાસ વિષે સુખસીઆ, ધન યૌવનથી ધારી;
ઘુન બાગીઆં પ્રમદા સાથે, ખાય હવા પરવારી રે. ભૂલ્યો૦
બાગ બગીચામાં બહુ રીઝયો, નચવી નકટી નારી;
દયા ધર્મ કે દાન ન દીધાં, પુંજી ગઈ પરબારીરે. ભૂલ્યો૦
પુત્ર કલત્ર મિત્ર મમતાએ, મારી મોહ કટારી;
દુઃખદ કામ ક્રોધ લોભને, તું સમજ્યો સુખકારીરે. ભૂલ્યો૦
ઠાઠ બધો અહીંઆં રહી જાશે, સાથ ન આવે તારી;
અંતે તે સર્વે મૃગજલ છે, ખોટી મેફ ખુમારી રે. ભૂલ્યો૦
શમ દમ સાધન સાધ્ય વિવેકે, કર સંગતિ અતિ સારી;
અરિહંત ગુણ અંતર સંઘરી લે, વરામી વાટ વિચારીરે. ભૂ૦

ભાગ ૪ થો.

નાટકનાં રાગનાં ગાયનો.

ગાયન ૧ લું.

સુઘડ મન ઉલટ અતીશે છાઇ છે.—એ રાગ.

ભવિક જન ઉમંગ અતિશય લાવીને,
શ્રી જીનમંદીર અંદર ફરતા ફરરરરરરરર ફરરરરરરરર.
ઝુમક ઝુમક રમતા રસીલા, ઘુમક ઘુમક ઘુમતા છબીલા,
સનનનનનનન શોર મચાવે, શ્રી ચિન્તામણી પાર્શ્વ રીઝાવે:
ભવદુ:ખ દળદર દુર હઠાવે, ગાવે બજાવે તાન માન,
ધીરકટ તાના તનનન ધીરકટ તીરકટ ધા ધા ધા. ભવી૦

ગાયન ૨ જું.

મધુરી કીરતી સતીની.—એ રાગ.

આવો આજ અંગમાં ઉમંગ રંગ ભરી,
ગુણ ગાવા જીનજીના (૨) સ્તવન ઉચરી. આવો૦
વિવિધ પાપ ત્રિવિધ તાપ સતત દૂર કરે,
ન્યાયી ન્યાયી સુખદાઇ ઇશ એ ખરે;
ભાગ્યશાળી ભાવી 'નાન' પાપને હરે,
જૈનબાળ મંડળી આ વંદતી ફરી. આવો૦

રીખવદેવનું ગાયન ૩ જું.

અમન ચમન નમન નમન નમન સાથ નોકરી.—એ રાગ.

વંદન વંદન વંદન વંદન, વંદન કરૂં આપને;
રીખવ દાદા દીલ ધારી, વંદન કરૂં આપને. રીખભ૦

હરનીશ હું ગુણ ગાઉં, ચરણ કમળ ચિત્ત લાવું;
મોહ મદ માયા તજી, ટાળવા કુતાપને રીખભ૦
ઘુમક ઘુમક ઘુમક નાચું, ઝુમક ઝુમક ઝાંઝ સંગ;
તનનન સતાર તાર; ઠુમક મારી થાપને. રીખભ૦
દાદા રે'મ રાખી આપ, કાપો તાપ પાપ અમાપ;
નેહથી નમે છે 'નાન' જપી નિત્ય જાપને. રીખભ૦

સુપાર્શ્વનાથનું ગાયન ૪ થું.

બરવો.—થયા છો રે પતી.—એ દેશી.

થયો છે રે અમ સફળ દીવસ જીન દરશનથી આજે,
પ્રભુના દરશનથી આજે;
સપ્તમ દેવ સુપાર્શ્વજી તારી, મુરતી મોહનવેલ,
જયવંતા, અરિહંતા, ભગવંતા, નિરખંતા,
અતિ આનંદ ઉલ્લસિત તન મન ધન ઘડી
ધન પળ આ છાજે.—થયો૦
નાથ નીરંજન ખંજન અંજન ભવ દુઃખ ભંજન રૂપ,
શ્રી શાન્તિ, મુખકાન્તિ, ગુણ ખાન્તી, ટળે ભ્રાન્તી,
આતમ ગુણ નીરમળ જળકંત ભવી
ભવ ભ્રમણા ભાજે.—થયો૦
પંચમ કાળે પામર પ્રાણી, જીનવાણીથી વિમુખ
સુખ ગાને, ધ્યાને ધ્યાને, મનમાને, તાતાને.
મંડળ મહાવીર કહે લહે ક્ષય કરી, કર્મ ધર્મ રાજે.—થયો.

વિમળનાથનું ગાયન ૫ મું.

પીલુ—મેનાવતી માતા નીર ભર્યાં રે થારા નેનમે.—એ દેશી.

વિમળ જિન સેવે વિમળ ગતિ મતિ થાય રે; વિમ-

ળ જિન જોતાં દુર ગતિ દુર પલાય રે. વિમળ૦ સેવો સેવો સૌકો કહે છે, સેવા ભેદ વખાણે; દ્રવ્ય ભાવથી સેવે તેને, જન્મ મરણ મિટ જાય રે. વિમળ૦ મનહર મુરત સુરપતિ નરપતિ, હરખે દરીશણ પામો; દ્રવ્ય ભાવ દરિશન અનુભવમય, ત્રિજે ભવ સિદ્ધ થાય રે. વિમળ૦ મન વચ કાયા સ્થિર કરી ધ્યાવે, જ્ઞાન ક્રિયા મન ભાવે; મંગળમય ઠાકરસિંહ નિશ્ચે, શિવરમણી પદ પાય રે. વિમળ૦

શાન્તીનાથનુ ગાયન ૬ ઠું.

વીરા વેરયાના ચારી, ઉભા અટારી.—એ રાગ.

શ્રી શાંતી તુમારી, છે બલીહારી, જગ વિષે જીનરાજ,
પુરો આશા અમારી દઈ સુખકારી, છે બલીહારી. જગ.
કુસુમ વાસિત આસન સુંદર, ધુપ ધુપાદિની ધુમ;
ઉડી રહી અલબેલા સ્વામી, નાચું છનક છુમ;
ભાવ અંતર ધારી, જ્ઞાન સુધારી, છે બલીહારી. જગ.
રોગ શોક વિયોગ વિદારી, દેજો દરશન દાન;
ગાજતા ગુહીર મૃદંગ સાથે, નિત્ય લગાવું તાન;
પ્રભુ ભક્તિ વધારી, જય જયકારી, છે બલીહારી. જગ.
મુગટ મંડળ કાને કુંડળ, ઝમકે ઝાક ઝમાળ,
શાન્તી સંઘમાં શાન્તી ફેલાવી, કરજો મંગળ માળ;
માગે 'નાન' વિચારી, વિનય ધારી, છે બલિહારી. જગ.

અરનાથનું ગાયન ૭ મું.

પીલુ—જોબનના રંગમાં ઝુલે.—એ દેશી.

આ અરજી અર જીનવરજી. ટેક.—અમ તારો ગરીબ નીવાજ

બીરૂદ તુમરાજ સહાયતા કરજી.—આ અરજી૦
ચાર ગતિમાં લખ ચોર્યાસી, યોની દુઃખની ખાણ;
કાળ અનાદી ભવ અટવીમાં, ભ્રમણ કર્યું ભગવાન.
સહાયતા કરજી.—આ અરજી૦
કામ ક્રોધ મદ મોહ માનથી, છોડાવો જગનાથ;
પામર પ્રાણી કરૂં પ્રાર્થના, ગ્રહો સેવકનો હાથ.
સહાયતા કરજી.—આ અરજી૦
અનંત બળી પણ અબળ થયો હું, કર્મ વિષે કીરતાર;
મહાવીર મંડળ મંગળ માગે, પ્રભુ પદ તુજ આધાર.
સહાયતા કરજી.—આ અરજી૦

મલ્લીનાથનું ગાયન ૮ મું.

જીંઝોટી તાલ દાદરો.

પુરણ ભાગ્યે મળ્યા છો મલ્લીનાથ દેવા, કરૂં હું નિત્ય શેવા,
આપો મને મોક્ષ મેવા, આપો મને મોક્ષ મેવા,
આપો મને મોક્ષ મેવા. જય, જય, જય, જય,
જુઓ તખ્ત બેઠા છો જાણે જોત જેવા,
માગું હું શરણે રહેવા, કરમના દંડ દેવા,
કરમના દંડ દેવા, કરમના દંડ દેવા. જય, જય, જય, જય,
આવો ગાવો બજાવો બંધુ નૃત્ય કરી, તારી દયો મેહેરકરી,
દહાડો નહીં આવે ફરી. દહાડો નહીં આવે ફરી,
દહાડો નહીં આવે ફરી. જય, જય, જય, જય,

મલ્લીનાથનું ગાયન ૯ મું.

નિર્મળ શત્રુ સબળ રાજ્યપર.—એ રાગ.

મહી જીણંદા, છો સુખકંદા, કષ્ટ અમારાં કાપોને,
મહેર કરી મહારાજ અમોને સ્હાય તમારી આપોને,
છોજી અતી દયાવાન, પ્રભુ ભારી કૃપાવાન, (૩)
નથી નથી નથી કોઈ આપની સમાન,
હરનીશ હોંશ ધારી, ધરૂ તમ ધ્યાન.—છોજી, મહી૦
હું તો કેસર ચંદને કરૂં પુજા ધરી પ્રીત, (૨)
અસાર સંસારમાંથી કાઢી નાંખી ચિત્ત,
નાનો નેહ ધરી નીત્ય, ગાય આપ ગીત. હું તો.—મહી૦

નેમનાથનું ગાયન ૧૦ મું.

ખરવો—એ માથે મટુકી લઈ જાઉં—એ દેશી.

એ... ....નેમ ગયે ગિરનાર,
પ્યારા પ્રીતમ પ્યારી કરે રે પોકાર.—એ૦
આઠ ભવની પ્રીત તમારી, એક પલમાં તે નીવારી
છોડ ગયે ગીરનાર.—એ૦
શક્તિ તેજ પતિ સંગે, નેમ રાજુલ રાગ રંગે,
મંગળ મુક્તિ મોઝાર.—એ૦

પાર્શ્વનાથનું ગાયન ૧૧ મું..

મહાડ—મને સહાય કરશે મોરારી રે.—એ દેશી.

પ્રભુ પારસ પરમ ઉપકારીરે, તમે સેવો સકલ નર નારી,
બળતા હતારી દયા દિલ ધારી,
નાગ નાગણી ભયથી ઉગારી.—પ્રભુ૦
નવકાર મંત્ર પવિત્ર કર્યા, સુર લોક ભજ્ઞા સુખકારી,
શાંતમુદ્રા મોહનગારી, સુરત પર જાઉં વારી.—પ્રભુ૦

મહાવીરસ્વામીનું ગાયન ૧૨ મુ.

બરવો.—જપતી પ્રીતમની જપમાળ.—એ દેશી.

મનહર મહાવીર ગુણ મણી માળ, મુર્તિ મોહનવેલી.—ટેક.
વરીઆ શીવરમણી વ્હેલી આહા અલબેલી,
પામ્યા પરમાત્મ પદવી અમ પહેલી. મનહર૦

સંસારી સુખ અનુભવ્યાં, નાથ અમારી સાથ,
કરી ઉતાવળ એકલાં, કેમ તર્યા ભવપાર.
અમને મનમોહન મેલી ખેલ તું ખેલી,
પામ્યા પરમાતમ પદવી અમ પહેલી. મનહર૦

અંતર નિરંતર સદા, જાપ જપું જીનરાજ;
ચરણ કમળની ચાકરી, અનુચર માગે આજ.
કરીએ કૃપાળુ દ્રષ્ટિ પ્રેમ ભરેલી,
પામ્યા પરમાતમ પદવી અમ પહેલી. મનહર.

દર્શન થતાં ભવ દવ વિષે, ઉગારો અરિહંત;
કર જોડી વિનતિ કરૂં, આપો સુખ અનંત.
શિવસુત કેશવના બેલી, પાપને ઠેલી,
પામ્યા પરમાતમ પદવી અમ પહેલી. મનહર૦

ગાયન ૧૩ મું.

પીલુ બરવા તાલ દાદરો.

પ્રભુ મુજ અંતરજામી, હો પ્રભુ મુજ અંતરજામી;
અંતરની અડચણો આપ કાપીએ,
અમે કહીએ શીરજ નામી, હો અમે કહીએ શીરજનામી
સેવકનાં દુઃખ દયા કરીને દાબીએ,

પાપો ઘણાં કીધા તણામાં કશીજ નહી રાખી મણા;
એવાં અઘોર કુકૃત્યો, આ જીવે કીધા ઘણાં. પ્રભુ૦
પ્રભુજી હવે તું તારને સંસારમાં છે દુઃખ ઘણાં,
ગુણ ગાયે મહાવીર મંડળી, હમેશા પ્રભુજી તણા. પ્રભુ૦

ગાયન ૧૪ મું.

રાસડો—તાલ, કેરબો.

સુંદર શામળીઆ, નામ જપીશ નિત્ય તારૂં.—એ રાગ.

જુગતે જીનવરજી, ધ્યાન તમારૂં ધારૂં,
સુણજો આ અરજી, તન મન તમપર વારૂં,
ભાવથકી નીત્ય ભક્તિ હું ધારૂં, કેસર ચંદન ચરચું પ્યારૂં;
નૈવેદ્ય નાથ ધરાવું સારૂં, આરતી મંગળ આજ ઉતારૂં,
કાપજો કષ્ટ કૃપાળુ. જુગતે જીનવરજી૦
કામ ક્રોધ મદ મોહ નીવારી, સાહેબ સાચી ભક્તિ તમારી
નાન સંઘ ઉછરંગ વધારી, સુરત સંગિત મંડળી સારી,
ગાયે ગુણ માયાળુ. જુગતે જીનવરજી૦

ગાયન ૧૫ મું.

જીંઝોટી.—ધન્ય ભાગ્ય પધાર્યા ભમરા.—એ દેશી.

જય જીનવર જગહિતકારી, લગની લાગી તમ સારી;
દયો દાદા પાર ઉતારી, જય જય નમું જીનરાજ.
મુખ ચંદ્ર સમું સુખકારી-કાયા કંચન ગુણકારી,
નિહાળી જાઉં હું વારી રે—મુખચંદ્ર—જય જય૦
ભવરણમાં ભુલો પડીયો, મોહમાયા પકડે ચડીયો,
ફોકટ ફુલી આથડીયો રે, ભવ રણમાં.—જય જય૦

અડગ ખડગ ધરમનું આપો, તો કાપુ મારાં પાપો;
તરવા સંસાર તારાપોરે—અડગ૦—જય જય૦
મનવાંછિત મુજને દેજો, સંભાળ સલુણા લેજો;
પડખે નાનાની રહેજો રે—મન વાંચ્છિત૦ જય જય૦

ગાયન ૧૬ મુ.

બરવા—તોરી છલબલ હુવે પ્યારી.—એ દેશી.

તારૂં તનમનથી તાન, લાગ્યું બચપણાથી ધ્યાન;
તારા તારો ને તમે પાતળીયા પ્રાણ,
વ્હાલા મુરત મઝાની, શાણા સુરત શેલાણી;
મારી આંખો લોભાણી, અલબેલા સુજાણ.—તારૂં૦
મુકી ગુમાન આવ્યો શરણે તમારા નાન,
જ્યોતીમાં જ્યોતી મીલાવો જીવ જાન;
નહીં છોડું જી છાલ;તમે તજીદો તાલ, આ બાળાની સંભાળ,
હ્યો વાહ વાહ વાહ—વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ—તારૂં૦

ગાયન ૧૭ મું.

ચાલો સાહેલી ભુવનેશ્વરીનાં સો મળીને.—એ દેશી.

ચાલો ભવિકા, ભાવ ધરીને શ્રી જીનની ભક્તિ કરવા;
મોહને મારી માયા નિવારી ભારી ભવજલથી તરવા,
નેહ થકી નિત્ય ધ્યાનજ ધરવા, સુંદર શીવ રમણી વરવા
કામ ક્રોધ મદ મોહ તજીને, પુન્ય કુંજ માંડો ભરવા,
મન વચન ને કાયે કરી જા, નાન અમર પદમાં ચરવા.

ગાયન ૧૮ મું.

હુયે કુદરતે સુબહાની.—એ રાગ.

ઓ ચેતન ચેતી જાતું, નફ્ટ નહિ થાતું;

ધરમ તરફ ધા તું, ગુરૂના ગુણ ગા તું.
આ હૈમને હવેલી, નારી પણ નવેલી;
જાવું જરૂર મેલી, ગુરૂના ગુણ ગા તું.
ઊંઘ આળસમાં ઉંધી, ચતુર ગયો ચુકી;
શીર કાળ રહ્યા ઝુકી, ગુરૂના ગુણ ગા તું.
કર કેસર કસ્તુરી, ફુલ માળ લે મધુરી;
પ્રભુને પુજ્ય તુંરી, ગુરૂના ગુણ ગા તું.
કર્યું હાથે તે સાથે, "નાનો" કે' એ માટે,
તજી તું ઉચાટે, ગુરૂના ગુણ ગા તું.

ગાયન ૧૯ મું.

વરમાળા હાથે ઝાલી.—એ રાગ.

આયુષ આગગાડી, સંસાર સડકે ચાલી;
બાળ જુવાની વૃદ્ધ વય ડબ્બા,
સુખ દુઃખ લગેજ લગાડી. આયુષ૦ ૧
દશાતણાં નાળાં નદી, દરિયો પણ દેખાય;
પાપ પુન્યના પુલ છે, પસાર ત્યાંથી થાય. આયુષ૦ ૨
કાળ કોટડી દેખીને, શ્વાસ સીસોટી થાય;
કુટુંબ કબીલા કામદાર, જમને સોંપી જાય. આયુષ૦ ૩
વડું સ્થક વૈરાગ્યનું, પુન્યતણા ત્યાં પાસ;
સત્ય નિશ્ચળ જપ તપપણો, તપાસ થાયે ખાસ. આયુષ૦ ૪
ચતુર ચેતન ચેતજો, સ્હેજે દઉં સુબોધ;
નેહે નાનાલાલ કહે, ધારી ધર્મનો ધોધ. આયુષ૦ ૫

ગાયન ૨૦ મું.

રેતીમેં બંગલા બનાદે, કીશોરીલાલ.—એ રાગ.

પુન્યના પતંગ ચગાઉં, પ્રભુ પ્યારા પુન્યના પતંગ ચગાઉં.
દયાની દોરી ને ક્રિયાની કીન્યા, જ્ઞાનની ગોઠ લગાઉં. પ્ર૦
સત્ય પવનમાં સાવધ રહીને, પાપથી પેચ લગાઉં. પ્ર૦
ધૈર્યની ઢીલ ધીમે ધીમે મુકી, આત્મ શ્રદ્ધાથી અડાડું. પ્ર૦
કામ ક્રોધ મોહ માયા હરીફને, અડતાઈ ચહુક ઉડાઉં. પ્ર૦
અવનવા ઉત્તમ નાન પતંગ આ, બારે માસ બનાઉં. પ્ર૦

ગરબો.

કોયલડી તુજ મીઠડી.—એ રાગ.

નેમ નગીના નાથજી, નવ તરસાવો નાર;
વ્હાલા વ્હેલા આવીને, હસ્ત ગ્રહો ધરી પ્યાર.
જોતી વાટ તમ માટે બની બહુ બાવરી રે લોલ;
સમુદ્રવિજયતણા પુત્ર છો, માતુ સીવા દેવી લોલ.
જાદવકુળ ભલી ભાત, તમ માટે બની બહુ૦
અરજ સુણી અબળાતણી, જમરી લાવ્યા જાન;
કર્યો પોકાર પશુએ મળી, સુણ્યો પ્રભુજીએ કાન.
છોડી મને છેલ છબીલા, ક્યાં ચાલ્યા છોડાવું પશુડાંરે લોલ;
પ્રીતમ પાછા પધારો ઘેરે, પડાવો ન આંસુડાં રે લોલ.
આઠ ભવની પ્રીતડી, પલમાં તુટી ન જાય;
નવમે ભવ છોડું નહીં, લળી લળી લાગું પાય.
રહેતું નથી દીલ શાન્તજ મારૂં, સ્વામી વિના ગભરાવે;
દરિશન પ્યારા ઇચ્છે છે દારા, મળવા આપ સંગ આવે;

સુણો નેમ સુણો મારા ચીત્તડાને ચોરી, મને ક્યાં વીસારી;
મુજ મન વસીયાજી, સંજમના રસીયાજી.
દંપતિ તો શીવ વરીઆ, રામચંદ રંગે મળીયા;
જોતી વાટ તમ માટે, બની બહુ બાવરી રે લોલ.

ગરબો.

ગાજે ગગન ગરરર.—એ રાગ.

ફરકે ધ્વજા જો ફરરર ધ્વજા જો ફરરર, જીનમંદીરપર ફરરર.
વાગે ઘંટ જો ઘનનન ઘંટ જો ઘનનન, જીન મંદીરમાં ઘનનન.
ભાવે ભાવી જાય સરરર, બહુ ખુશી થાય ખરરર. ફરકે૦
નીસ્સહી નીસ્સહી ઉચરતાં, પ્રથમ ગભારે જાય;
જોઈ છબી જીનરાજની, એનાં પાતિક દુર પળાયરે,જીવડા૦
સત્ય કથન આ કહીએ, કેમ રહીએ રે મુર્ખાઇમાં રે;
જીવડા સત્ય કથન આ કહીએ, ભવ ભ્રમણામાં ભટકતાં;
તારો નાવ્યો પાર, તેથી ચેતો ચિત્તમાં;
ચટપટ ચાલો રે "ન્હાના" ના નાથને નીહાળવા રે,
સુર તાળના ક્રમે, જૈન બાળકો રમે.
જોતાં સ્વામી સંભવ જીન, સ્વામી સંભવ જીન;
પામી લઇએ સુખ સરરર, સુખ સરરર સુખ સરરર. ફરકે૦

ગરબો.

પાણી ભરવા હું ગઈતી રે.—એ રાગ.

આવ્યો ઉત્તમ દહાડો રે, પજુસણનો વ્હાલી;
વાંચે સાધુ વખાણો રે, ધરમાધારે ચાલી આવ્યો.

ભવ તરવા સર્વે સુણે, જોને રાખી ધ્યાન. (૨)
શાસ્ત્ર વચન શ્રદ્ધા ધરે, નક્કી થાય કલ્યાણ.
એવું ભાખી ગયા છે રે, વીર જીન જયકારી; (૨)
તેમ તારી ગયા છે રે, ઘણાં નરને નારી. આ૦યો૦
છઠ્ઠ અઠ્ઠમ કરતાં થકાં. વૃત્તિઓ વશ થાય; (૨)
તો તેને નડશે નહીં, પાપ ખડકો કયાંય.
સુખે નાવ સંસારી રે, લેશે ભવજળ તારી; (૨)
'નાન' વાણી આ મારી રે, સદા છે સુખકારી. આ૦યો૦

ગરબો.

પુનમ ચાંદની શી ખીલી.—એ રાહ.

રસીક રાસ આજ રચશું આણંદ અહીં રે,
હેતે હળી મળી સકળ સમાજ,
મહાવીર મંદીરે મજેથી તાળી આપતાં રે.—ટેક.
ભલા ભવ તરવા મન ઉમંગ છે રે,
માટે સજી આજ મંદીર શણગાર. મહાવીર૦
ભક્તિ માળા ભાવથી, ધારે નર ને નાર;
સુખ શાન્તી પામે સદા, વરતે જય જયકાર.
અતિ ઉમંગે પ્રભુના ગુણ ગાવતાં રે;
સદા સુખી સુખી સુખીઆ થનાર. મહાવીર૦
પુન્ય પ્રતાપે પામશો, મુક્તિમાળા ચાર;
જંજાળી આ જગમહીં 'નાન' નથી કાંઇ સાર.
તેથી ચેતી લે ચતુર પ્રાણીઆ રે,
નિશ્ચે નવરંગ અંગ મળનાર. મહાવીર૦

કંચન કાયા કામની, કંઈ નહીં આવે કામ;
મુકી મનહા ચાલવું, ઠરી ન રહેવું ઠામ.
ત્યારે મારૂં તારૂં કરીને શું સ્થાપવું રે,
સાથે સાચું એક "અરિહંત" નામ. મહાવીર૦
મન મરકટને માનવી, મદ મદીરા પાય;
કહો ગતી કયાં તેહની, ઉત્તમ અરેરે થાય.
જોતાં દયા છુટે સજજન દાતારને રે,
તેથી જપ મન "જીનરાજ" નામ. મહાવીર૦

ગરબો.

રાસડો—પીલુ બરવા તાલ, હીંચ પછી દીપચંદી.
ચાલો ચાલો ચતુર નર આજ, જીન મુખ જોવાને;
નમું તારણ તરણ ઝહાજ ભવ દુઃખ ખોવાને;
જપી જાપ સદા જીનરાજ, અઘમલ ધોવાને;
એ કરીએ નિરમળ કાજ, શીવવધુ મોહવાને;
વિધિ સહિત સ્વામી સેવીએ સદા,
માગીએ છે મંગળ મહારાજ રે,
અમને સંસાર સીંધુ તાત તારીએ,
આશરો અમોને પ્રભુ એક આપનો,
કરીએ સર્વજ્ઞ સુપસાય રે. અમને સંસાર૦
મૃગમદ કેસર ચંદન ચોળી, અગરવર ઘનસારને બોળી,
પુજે મહાવીરજીન ટોળી, તન મન વચન સુધારી,
જાસુલ ફુલ અમુલ્ય ચઢાવે, શીવસુત કેશર શીષ નમાવે,
સુખકર સેવા બજાવે, તન મન વચન સુધારી. ચાલો૦

પદ ૧.

બેહેર બેહેર નહીં આવે, હો અવસર બેહેર બેહેર નહીં આવે. ટેક. જ્યું જાણે ત્યું કરલે ભલાઈ, જનમ જનમ સુખ પાવે. અવસર૦ ૧ તન ધન જોબન સબહી જુઠો, પ્રાણ પલકમેં જાવે. અવસર૦ ૨ તન છુટે ધન કૌણ કામકો કાયકુ કૃપણ કહાવે. અવસર૦ ૩ જાકે દિલમેં સાચ બસ-તહે, ત્યાકુ જુઠ ન ભાવે. અવસર૦ ૪ આનંદઘન પ્રભુ ચ-લત પંથમેં, સમરી સમરી ગુણ ગાવે. હો અવસર૦ ૫

પદ ૨.

બલિહારી જાઉં વારી, મહાવીર તોરી સમવસરણકી. બલિહારી૦ આંકણી. ત્રણ ગઢ ઉપર તખત બિરાજે, બેઠી છે પરખદા વારી. મહાવીર૦ ૧ વાણી જોજન સહુ કોઈ સાંભળે, તાર્યાં છે નર ને નારી. મહા૦ ૨ આનંદઘન પ્રભુ એણીપેરે બોલે, આવા તે ગમનની વારી. મહાવીર૦ ૩

પદ ૩.

હાં રે પ્રભુ ભજ લે મેરા દિલ રાજી. આંકણી. આઠ પોહોરકી ચોસઠ ઘડીયાં, દો ઘડીયાં જિન સાજી રે. હાં રે૦ ૧ દાન પુન્ય કછુ કર્મ કર લે, મોહ માયાકું ત્યાગી રે. હાં રે૦ ૨ આનંદઘન કહે સમજ સમજ લે, આખર ખો-વેગા બાજી રે. હાં રે૦ ૩

પદ ૪.

કુમકુમને પગલે પધારો રાજ, કુમકુમને પગલે. આં.

કુણી. સંસાર છોડી સંજમ આદરવા, દાન દીધાં ઠગાસે. પધારો૦ ૧ સેવીકા દેવી સેહેસ પુરૂષસેં, પ્રભુ બેસી ફરે સથળે. પધારો૦ ૨ વન જઈ પ્રભુ દીક્ષા લીની, ઉપજે જ્ઞાન ચોથું ઠગલે. પધારો૦ ૩ કરમ ખપાવી કેવળ લીધું, મોક્ષે પહોતા તેતો એક મજલે. પધારો૦ ૪ નથુ કલ્યાણ કહે ચેતનને, તું તો એવા પ્રભુ ભજલે. પધારો૦ ૫

પદ ૫.

સમેતશિખર આલો જઇએ મોરી સજની. સમેત૦ ટેક. દેશ દેશકે જાત્રાએ આવે, અતિ સુખ અતિ સુખ ચહીએ મોરી સજની. સમેત૦ ૧ વીસે ટુંકે વીસ જિનેશ્વર, વંદી- ને પાવન થઇએ મોરી સજની. સમેત૦ ૨ મન વચ કાયા પ્રદક્ષણા દે કર, મુક્તિ પદમ પદ લહીએ મોરી સજની. ૩

પદ ૬.

પંથીડા પંથ ચલેગો, પ્રભુ ભજલે દીન ચાર. પંથી- ડા૦ કયા લે આયા, કયા લે જાસે, પાપ પુન્ય દોનું લાર. પંથી૦ બાલપણું તેં તો ખેલ ગમાયો, યોવન માયા જાળ. પંથી૦ બુઢાપો આયો ધર્મ ન પાયો, પીછે કરત પોકાર. પંથી૦ જુઠી માયા જુઠી કાયા, જુઠો સબ પરિવાર. પંથી૦ દયા મયા કર પાસ આવંતા, અબતો તેરો આધાર. પંથી૦

પદ ૭.

અમે તો આજ તમારા, બે દીનના મેમાન; સફળ કરો આ સહજ સમાગમ, સુખનું એજ નિદાન. અમે૦ ૧ આ- વ્યા જેમ જશું તે રીતે, સર્વે એમ સમાન; પાછા કોઈ

દિને નહિ મળીએ, કયાં કરશો સન્માન. અમે૦ ૨ સાચવજો સંબંધ પરસ્પર, ધર્મે રાખી ધ્યાન; સંપી સદ્દગુણ લેજો દેજો, દૂર કરી અભિમાન. અમે૦ ૩ લેશ નથી અમને અંતરમાં, માન અને અપમાન; હોય કશી કડવાશ અમારી, તો પ્રિયે કરજો પાન. અમે૦ ૪

પદ ૮.

સિદ્ધ સ્વરૂપી સદા પદ તેરો, તું મુરખ કાં ભુલે રે. ટેક. બ્યાજ નશો પહલે નહિ બાંધ્યો, ખામી લગાઇ ઝુલે રે. સિદ્ધ૦ ૧ નરક નિગોદ કુમતકા શિરપર, આપ બન્યો હે ડુલે રે. સિદ્ધ૦ ૨ સબ સંપતકા સુખ દેખકર, ચેતન મનમેં ફુલે રે. સિદ્ધ૦ ૩ જિનદાસ તેં દુનિયા માંહી, જન્મ લીયો સબ ધુળે રે. સિદ્ધ૦ ૪

પદ ૯.

ભુજંગી.

કરો મોજડી આ ત્વચાની રૂપાળી,
પ્રભો ! સ્નાયુને વાપરો દોરી જાણી;
વળી ઓષ્ઠપર આપ સ્વચ્છંદ ચાલો,
અને વિરહથી દુઃખીને સુખ આપો.
પ્રભુ આપના ચર્ણનો દાસ હું છું,
સ્વીકારો વિભુ દાસનો દાસ હું છું.

આ માળામાંના દોરાની માફક મેં મારૂં માથું અનેક મણકાઓ (સંકટ) માંહી દોરાવ્યું છે ત્યારેજ હું ત્હને-આત્માને ઓળખી શકયો અને ત્યાંજ શાન્ત થઇ બેઠો છું.

સાખી.

માળા તો મનકી ભલી, ઓર કાષ્ટકા ભાર;
માળા બિચારી ક્યા કરે, ફેરવનાર ગમાર.

થોયો.

સંખેશ્વરપાસજી પૂજીએ, નરભવનો લાહો લીજીએ; મનવંછિત પૂરણ સુરતરૂ, જય માતા સુત અલવેસરૂ. ૧ દોય રાતા જિનવર અતિ ભલા, દોય ધોળા જિનવર ગુણ નીલા; દોય લીલા દોય સામળ કહ્યા, સોળ જિન કંચન વર્ણ લહ્યા. ૨ આગમ તે જિનવરે ભાખીઓ, ગણધર તે હઇડે રાખીઓ; તેહનો રસ જેણે ચાખીઓ, તે હુવો શિવ સુખ સાખીઓ. ૩ ધરણીધર રાય પદ્માવતી, પ્રભુ પાર્શ્વ-તણા ગુણ ગાવતી; સહુ સંઘનાં સંકટ ચુરતી, નયવિમળનાં વંછિત પૂરતી. ૪

ચિંતામણ ચિંતા ચુરસે, આદેસર આશા પૂરશે;
શાન્તીનાથની શેવા જે કરે, જે જોઇએ તે આવી મળે. ૧

બીજની થોય.

દિન સકળ મનોહર, બીજ દિવસ સુવિશેષ;
રાય રાણા પ્રણમે, ચંદ્રતણી જિહાં રેખ;
તિહાં ચંદ્ર વિમાને, શાશ્વતા જિનવર જેહ,
હું બીજતણે દિન, પ્રણમું આણી નેહ.

પાંચમની થોય.

શ્રાવણ સુદી દિન પંચમીએ, જનમ્યા નેમ જિણંદતો,
શ્યામવરણ તનુ શોભતુએ, સુખ સારદકો ચંદતો;
સહસ વરસ પ્રભુ આવખુએ, બ્રહ્મચારી ભગવંતતો;
અષ્ટ કર્મ હેલે હણીએ, પોહોન્ચ્યા મુગતિ મહંતતો.

આઠમની થોય.

મંગળ આઠ કરી જસ આગળ, ભાવ ધરી સુરરાજજી;
આઠ જાતિના કળસ ભરીને, નવરાવે જિનરાજજી.
વીર જિનેશ્વર જન્મમહોચ્છવ, કરતાં શિવસુખ સાધેજી;
આઠમનો તપ કરતાં અમ ઘેર, મંગળ કમળા વાધેજી.

એકાદશીની થોય.

એકાદશી અતિ રૂઅડી, ગોવીંદ પૂછે નેમ;
કીણ કારણ એ પરવ મોટું, કહોને મુજશું તેમ.
જિનવર કલ્યાણક અતિ ઘણાં, એકસોને પંચાસ;
તેણ કારણ એ પર્વ મોટું, કરો મૌન ઉપવાસ.

સિદ્ધાચળની થોયો.

શ્રી શેત્રુંજો તિરથ સારો, ગિરિવરમાં જેમ મેરૂ ઉદ્ધારો,
ઠાકોર રામા પાસ; મંત્રમાંહી નવકારજ જાણું,
તારામાં જેમ ચંદ્ર વખાણું, જળધર જળમાં જાણું;
પંખીમાં ઉત્તમ જેમ હંશ, કુળમાંહી જેમ રિખવનો વંશ;
નાભિતણો એ અંશ, ખેમાવંતમાં શ્રી અરિહંત,
તપસુરામાં મહા મુનિવંત, શેત્રુંજે ગયા ગુણવંત. ૧

પુંડરગિરિ મહિમા, આગમમાં પરસિદ્ધ, વિમળાચળ ભેટી, લહીએ અવિચળ રિદ્ધ; પંચમ ગતિ પોહોચ્યા, મુનિવર કોડાકોડ, એણે તિરથે આવી, કર્મ વિપાતક છોડ.

આદિ જિનવર રાયા, જાસ સોવન્ન કાયા, મરૂદેવી માયા, ધોરી લંછન પાયા; જગત સ્થિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા, કેવળસિરિ રાયા, મોક્ષનગરે સિધાયા.

શ્રી સીમંદિરસ્વામીની થોયો.

શ્રી સીમંધર જિનવર, સુખકર સાહેબ દેવ;
અરિહંત સકળની, ભાવ ધરી કરૂં સેવ;
સકળ આગમ પારક, ગણધર ભાખિત વાણ,
જયવંતી આણા, જ્ઞાનવિમળ ગુણી ખાંણ.

પાર્શ્વનાથની થોય.

પાસ જીણંદા વામાનંદા, જબ ગરભે ફળી;
સુપનાં દેખે અર્થ વિશેષે, કહે મઘવા મળી;
જિનવર જાયા સુર હુલરાયા, હુઆ રમણી પ્રિયે,
નેમિ રાજી ચિત્ત વિરાજી, વિલોકિત વ્રત લીએ.

શ્રી મલ્લિનાથની થોય.

મલ્લિનાથ મુખચંદ નિહાળું, અરિહા પ્રણમી પાતક ટાળું;
જ્ઞાનાનંદ વિમલ પુરસર, ધરણ પ્રિયા શુભવીર કુબેર. ૧

અષ્ટાપદે શ્રી આદિ જિનવર, વીર પાવાપુરી વરૂ,
વાસુપૂજ્ય ચંપાનયર સિદ્ધા, નેમ રેવાગિરિ વરૂં;
સમેતશિખરે વીસ જિનવર, મોક્ષ પોહોત્યા મુનિવરૂ,
ચોવીશ જિનવર નિત્ય વંદુ, સમય સંઘ સુહંકરં. ૧

॥ ક્રોધની સઝાય ॥

કડવાં ફળ છે ક્રોધનાં, જ્ઞાની એમ બોલે ॥ રીસ તણો

રસ જાણીએ, હળાહળ તોલે ॥ કડવાં૦ ॥ ૧ ॥ ક્રોધે ક્રોડ પૂરવતણું, સંજમ ફળ જાય ॥ ક્રોધસહિત તપ જે કરે, તે તો લેખે ન થાય ॥ કડવાં૦ ॥ ૨ ॥ સાધુ ઘણો તપીયો હતો, ધરતો મન વૈરાગ ॥ શિષ્યના ક્રોધથકી થયો, ચંડકોશીયે નાગ ॥ કડવાં૦ ॥ ૩ ॥ આગ ઉઠે જે ઘરથકી, તે પેહેલું ઘર બાળે ॥ જળનો જોગ જો નવિ મળે, તો પાસેનું પ્રજાળે ॥ કડવાં૦ ॥ ૪ ॥ ક્રોધતણી ગતિ એહવી, કહે કેવળનાણી ॥ હાણ કરે જે હેતની, જાળવજો પ્રાણી ॥ ॥ કડવાં૦ ॥ ૫ ॥ ઉદયરત્ન કહે ક્રોધને, કાઢજો ગળે સાહી ॥ કાયા કરજો નિર્મળી, ઉપશમ રસ નાહ ॥ કડવાં૦ ॥ ૬ ॥

માનની સઝાય.

રે જીવ માન ન કીજીએ, માને વિનય ન આવેરે; વિનય વિના વિદ્યા નહીં, તો કેમ સમકિત પાવે રે; રે જીવ૦ ૧ સમકિત વિણ ચારિત્ર નહીં, ચારિત્ર વિણ નહીં મુક્તિરે, મુક્તિ વિના સુખ શાશ્વતાં, કેમ લહિયે યુક્તિરે, રે જીવ૦ ૨ વિનય વડો સંસારમાં, ગુણમાં અધિકારીરે ગર્વે ગુણ જાયે ગળી, ચિત્ત જુઓ વિચારીરે ॥ રે જીવ૦ ॥ ૩ ॥ માન કર્યું જો રાવણે તેતો રામે માર્યોરે ॥ દુર્યોધન ગર્વે કરી, અંતે સવિ હાર્યો રે ॥ ॥ રે જીવ૦ ૪ ॥ સૂકાં લાકડાં સારિખો, દુઃખદાયી એ ખોટો રે ॥ ઉદયરત્ન કહે માનને, દેશો દેશવટો રે ॥ ॥ રે જીવ માન ન કીજીએ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

॥ માયાની સઝાય ॥

સમકિતનું બીજ જાણીએજી, સત્ય વચન સક્ષાત સાચામાં સમકિત વસેજી, કુડામાં મિથ્યાત્વરે પ્રાણી મકરો માયા લગાર ॥ ૧ ॥ મુખ મીઠા જુઠા મનેજી, કુડકપટનોરે કોટ જીભે તો જીજી કરેજી, ચિત્તમાંહે તાકે ચોટરે. પ્રાણી૦ આપ ગરજે આઘો પડેજી, પણ ન ધરે વિશ્વાસ; મેલ ન જાણે મનતણોજી, એ માયાનો પાસ રે. પ્રાણી૦ ૩ જેહશું માંડે પ્રીતડીજી, તેહશું રહે પ્રતિકુળ; મન નવિ મૂકે આમળોજી, એ માયાનું મૂળરે. પ્રાણી૦ ૪ તપ કીધું માયા કરીજી, મિત્રશું રાખ્યોરે ભેદ; મલ્લિ જિનેશ્વર જાણજોજી, તો પામ્યા સ્ત્રી વેદરે પ્રાણી૦ ૫ ઉદયરત્ન કહે સાંભળોજી, મેલો માયાની બુદ્ધ મુક્તિપુરી જાવાતણોજી, એ મારગ છે શુદ્ધરે. પ્રાણી૦ ૬ ઇતિ.

લોભની સઝાય ॥

લોભ ન કરીયે પ્રાણીયારે, લોભ બુરો સંસાર; લોભ સમો જગમાં નહીં રે, દુર્ગતિનો દાતાર; ભવિકજન લોભ બુરોરે સંસાર, કરજો તુમે નિરધાર ભવિકજન, જીમ પામો ભવપાર ભ૦ લોભ૦ ૧ અતિ લોભે લક્ષ્મીપતિરે, સાગર નામે શેઠ; પુર પયોનિધિમાં પડયોરે, જઈ બેઠા તસ હેઠ ભ૦ લોભ૦ ૨ સોવનમૃગના લોભથી રે, દશરથ સુત શ્રીરામ; સીતા નારી ગમાવીનેરે, ભમીયા ઠામો ઠામ. ભ૦ લોભ૦૩ દસમા ગુણઠાણા લગી રે, લોભતણું છે જોર; શિવપુર જાતાં જીવનેરે, એહજ મોટા ચોર. ભ૦ લોભ૦ ૪ ક્રોધ માન માયા લોભથીરે, દુર્ગતિ પામે જીવ; પરવશ પડીયો બાપડો રે,

અહોનિશ પાડે રીવ ભ૦ લોભ૦ ૫ પરિગ્રહના પરિહારથી રે, લહિયે શિવસુખ સાર દેવદાનવ નરપતિ થઇ રે, જાશે મુક્તિ મોઝાર ભ૦ લોભ૦ ૬ ભાવસાગર પંડિત ભણે રે, વીરસાગર બુધ શિષ્ય; લોભતણે ત્યાગે કરી રે, પહોંચે સયલ જગીશ. ભવિકજન૦ લોભ૦ ૭

॥ જોવન અથીરની સઝાય ॥

જોબનીઆનાં મોજાં ફોજાં, જાય નગારાં દેતી રે; ઘડી ઘડી ઘડીઆળાં વાજે, તોહી ન જાગે તેથીરે. જો૦ ૧ જરા રાક્ષસી જોર કરે છે, ફોસોવે ફજેતીરે; આવી અવધે ઉસકે નહીં, લખપતીને લેતી રે. જો૦ ૨ માળે બેઠા મોજ કરે છે, ખાંતે જોવે ખેતી રે; જમરો ભમરો તાણી લેશે, ગોફણ ગોળા સેતી રે. જો૦ ૩ જિનરાજાને શરણે જાઓ, જોરા લોકો જેથી રે; દુનિયામાં દુજો દીસે નહીં, આખર તરશો તેથી રે. જો૦ ૪ દંત પડ્યાને ડોસો થયો, કાજ સર્યું નહીં કેથી રે; ઉદયરત્ન કહે આપે સમજો, કહીએ વાતો કેતી રે. જોવનીઆનાં૦ ૫

॥ આદિનાથની લાવણી ॥

શ્રી આદિનાથ નિરવાણી નમું એશ ધ્યાની, ભવ જીવ તરણ કાજ બાણાઈ વાણી. આંકણી. તુમ નાભિરાય કૂલધારી બડે અવતારી, ખુલ રહી ખલકમેં ખુબ કેસરકી ક્યારી; તુમ મમતા મનકી મારી આતમા તારી, તજ દઇ વિપત વિખયનકી જાનકર ખારી; તુમ કરી મુગત પટરાણી જગતમેં જાણી. ભવ૦ ૧ જાણ્યા સુરનર સુખરાસી હુવા હે ઉદાસી, જલ ગઈ જબલ જંજાળ જગતકી ફાંસી

તુમ જગતપતિ અવિનાસી મુક્તિકે વાસી, તેરે દરસનસેં સબ દુઃખ દુર ગયો નાસી; પ્રભુ કરી સફળ જીંદગાની મેરે મન માની. ભવ૦ ૨ બડે જોતવંત જિનરાજ જગતમેં બાજે, તેરે દરસણ હે સુખદાય સુધારે કાજે; તેરી ધુન ગગનમેં ગાજે સુરપત લાજે, ગલ ગયા ગરવ પાખંડ કામના ભાજે; નાટક નાચે ઇંદ્રાણી અધિક ધુન આણી. ભવ૦ ૩ તેરી મહિમા કહી ન જાવે પાર નહિ પાવે, ગાંધર્વ સુર પત સબ તેરે ગુણ ગાવે; તેરે ચરણોસે લપટાવે સરસ લવ લાવે, સુર નર નાર હિયાકે માંહે ભગતિ તેરી ચ્હાવે; તેરી તૃષ્ણા સબ વીર લાણી મુગતિકુ ઠાંણી. ભવ૦ ૪ મરૂદેવા કુખકા જાયા અમર પદ પાયા, છપન્ન કુમરી નારી મીલિ જસ ગાયા; દુરગતકા દુઃખ વિરલાયા સફળ કરી કાયા, જીનદાસ નિરંજન દેખ શરણ તેરે આયા; સમકિતકી સેજ પીછાણી મળી મોહે ટાણી. ભવ૦ ૫

॥ અજીતનાથની લાવણી.

શ્રી અજીતનાથ મહારાજ, ગરીબ નિવાજ, જરૂર જીનવરજી; શેવક શિર નામી તને ઉચ્ચારે અરજી. એ આંકણી. ૧ કર માફી મારા વાંક, રઝળીઓ રાંક, અનંત ભવમેં; આવ્યો છું તાહારે શર્ણ, બળી દુઃખ દવમેં; ક્રોધાદિક ધુત્તા ચાર, ખરેખર ખાર, લગ્યા મુજ કેડે, વળી પાપી માહારો નાથ છેક છંછેડે, આ મુજરો સુજ ભગવાન, કરૂં ગુણવાન, ધ્યાનમાં ધરજી. શેવક૦ ૨ મેં પુરણ કર્યાં છે પાપ, સુણજો આપ, કહું કર જોડી, મુજ ભુંડામાં ભગવા-

ન, ભુલ નહીં થોડી; જીવહિંસા અપરંપાર, કરી કિરતાર, હવે શું કરવું, જુઠું બહુ બોલી, સાચને શું હરવું; તુજ ખોળામાં મુજ શિશ, જાણ જગદીશ, ગમે તે કરજી. શેવક૦ ૩ મેં કર્યા બહુ કુકર્મ, ધર્યો નહીં ધર્મ, પુરણ હું પાપી, અવળો થઈ તહારી આણ, મેંજ ઉત્થાપી; હું મુરખ નંધા ઘણા, મુનિવરતણી, કરી હરખાયો, પરદારા દેખી લંબાડ હું લલચાયો; કિંકર કહે કેશવલાલ, આ ણીને વહાલ દુ:ખને હરજી. શેવક૦ ૪

॥ શાન્તિનાથની લાવણી ॥

સુણ શાન્તિ શાન્તિ દાતાર, જગત આધાર, અચળ જિનવરજી, અચળ જિનવરજી, કિંકર શિર નામી તને સુણાવે અરજી. એ આંકણી. કંવદ્દયપદ જિન તુજ નામ સુણી ગુણ ધામ, હરખ ધરી મનમાં, હરખ ધરી મનમાં, આવ્યો હું તારે શરણ ભમી ભવ વનમાં; ક્રોધાદિક વૈરી ચાર દિયે બહુ માર, પડ્યા મુજ કેડે, વળી અજિત પુન્ય કહંબકને ફેડે. મુજ દુ:ખવારનો અંત, લાવી ભગવંત, તુમ સમ કરજી, તુમ સમ કરજી. કિંકર૦ ૧ મુજ અવગુણને જિનરાજ, માફ કર આજ, કહું કર જોડી, કહું કર જોડી, ભવ અકુપારથી તાર કર્મને તોડી, મેં પુરણ કર્યા કુકર્મ ધર્યો નહીં ધર્મ, મર્ત્ય ભવ પામી, મર્ત્ય ભવ પામી, વળી અમરતણો અવતાર થયો બહુ કામી, હવે તુજ વિના જનનાથ જોડું નહિ હાથ, હરીને હરજી, હરીને હરજી. કિંકર૦ ૨ વાસવ સેવિત ભગવાન કરૂં ગુણગાન, દર્શ દા

જિનજી, દર્શ દો જિનજી, તુજ દરિસણમાં જગદીસ મુજ મન લીનજી, તુમ ચરણ જલજની સેવ આપજો દેવ, જગત ઉપગારી, જગત ઉપગારી, પદ પંકજ સેવી તુર્ણ વરૂ શિવનારી, માણિક વંદે તુમ પાય. વણુ જિનરાય, પાપચય હરજી, પાપચય હરજી. કિંકર૦ ૩

॥ કેસરીઆજીની લાવણી ॥

સુનીયો રે બાતા સદાશીવજી, મત ચઢ જાના કુલદેવા ગઢપતિ ઉનકા બઠા હે ડંકા, મત છેડો તુમે ઉન દેવા; સગતારે પત ચુડાવત બોલે, અમહી નોકર ઇન હુકા, હિંદુ પતસે હાથ જોડકર, તીન ભવનમેં હે ટિકા. સુનીયોરે૦ ૧ સરગ મરત પાતાળ સુનીયે, સુરિનર મુનિજન ધાવત હે, ઇંદ્ર ચુંદ્ર મુનિ દરશન આવે, મનકી મોજાં પાવત હે. સુનીયોરે૦ ૨ ગયા રાજ દિન કેસે આવે, નિરધનીયાકું ધન દેવે, બાજ ખીલાવે સુંદર લડકા, સદા સુખી રહે તુમ સેવે. સુનીયોરે૦ ૩ તારે ઝાઝ સમુદર માંહે, રોગ નિવારે ભવભવકા; ભુપ રંગકો રંગ દીયો હે, ચોરન બંધન હરી દેવા. સુનીયોરે૦ ૪ ધું ધું ધું ધું ધુસા બાજે, દેશો દેશ પર હે ડંકા; ભાઉ તાતીયા ચુકર બોલે, મત બતલાવો બઠબંકા. સુનીયોરે૦ ૫ રાણાજી કહે ઉમરાવ વજીરને, માનત નહીં અમ એ બાતાં, તારી કરણી તું પાવેગા, મેં નહીં આવું તુમ સાથાં. સુનીયોરે૦ ૬ મુછ મરોડી ચઢે અભિમાને, ઝેર ભર્યા હે નજરોમેં, રીખભદાસ કહે સાહેબ સચા, દેખ તમાસા કુજરોમેં. સુનીયોરે૦ ૭

॥ હોરીઓ ॥ વસંત ॥

વસંત પંચમીને નઉતમ ક્ષેત્ર, લગન લીયો નિરધાર લલના; સઉ સાજન મળી તોરણ આયે, પશુડે માંડયો પોકાર. વસંતર વિવાહ આદર્યો હો. ૧ લીલા પીળા વાંસ રંગાવો, ચોરી ચિતરાવો ચાર લલના; ભાવે તે દેવતા વેદ ભણે છે, મંગળ ગાવે સખિયાં ચાર. વસંત૦ ૨ આઠ ભવની હું નારી તમારી, શેરે અમારો વાંક લલના; ભવો ભવની હું દાસી તમારી, કાળો છે કામણગારો. વસંત૦ ૩ નેમજી હૈયામાં ક્રોધે ભરાણા, સંસારમાં નહીં સાર લલના; રથવાળી નેમ ગિરનારે ચાલ્યા, રોતી રહે રાજુલ નાર. વસંત૦ ૪ રાજુલ ચાલ્યાં સંજમ લેવા, જઈ ચઢ્યાં ગઢ ગિરનાર લલના; કર જોડી ગોતમ પાયે લાગુ, સાચા છે દીન દયાળ. વસંત૦ ૫

રંગ મચ્યો જિનદ્વારરે, ચાલો ખેલીએ હોરી. પાસજી કે દરબારરે. ચાલો૦ ફાગન કે દિન ચારરે. ચાલો૦ એ આંકણી. કનક કચોળી કેસર ઘોળી, પુજો વિવિધ પ્રકારરે. ચાલો૦ ૧ કૃષ્ણાગરકો ધુપ ધરત હે, પરિમળ બહેકે અપાર રે. ચાલો૦ ૨ લાલ ગુલાલ અબીલ ઉડાવત, પાસજી કે દરબારરે. ચાલો૦ ૩ ભરી પિચકારી ગુલાલકી છીરકો, વામાદેવી કુમારરે. ચાલો૦ ૪ તાલ મૃદંગ વેણુ ડફ બાજે, ભેરી ભુંગળ રણકારરે. ચાલો૦ ૫ સબ સખિયન મિલી હુંવાર સુનાવત, ગાવત મંગળ સારરે. ચાલો૦ ૬ રત્નસાગર પ્રભુ ભાવના ભાવે, મુખ બોલે જયકારરે. ચાલો૦ ૭

॥ ગહુંળી ૧ લી ॥

જીરે જિનવર વચન સોહંકરૂં, જીરે અવિચળ સ સન વીર રે; ગુણવંતા ગિરૂઆ, વાણી મીઠી રે મ રવી ગી જીરે પર્ષદા બાર મળી તિહાં, જીરે અરથ પ્રકાશો ગુણગંભીર રે; ગુણવંતા ગૌતમ, પ્રશ્ન પુછેરે મહાવીર આગળે. ૧ જીરે નિગોદ સ્વરૂપ મુજને કહો, જીરે કેમ એ જીવવિચાર રે; ગુ૦ વા૦ જીરે મધુર ધ્વનીયે જગગુરૂ કહે, જીરે કરવા ભવિક ઉપકારરે. ગુ૦ વા૦ જીરે રાજ ચૌદ લોક જાણિયે, જીરે અસંખ્યાતા જોજન કોડાકોડીરે; ગુ૦ વા૦ જીરે જોજન એક એમાં લીજીયે, જીરે લીજીયે એક એકનો અંશરે. ગુ૦ વા૦ ૩ જીરે એક નિગોદ જીવ અનંત છે, જીરે પુદગલ પરમાણુંઆ અનંતરે; ગુ૦ વા૦ જીરે એક પ્રદેશે જાણીયે, જીરે પ્રદેશે વર્ગણા અનંતરે. ગુ૦ વા૦ ૪ જીરે અસંખ્ય ગોળા સંખ્ય છે, જીરે નિગોદ અસંખ્ય ગોળા શેષરે; ગુ૦ વા૦ જીરે પરમાણુઆ પ્રત્યે ગુણ અનંત છે, જીરે વરણ ગંધ રસ ફરસરે. ગુ૦ વા૦ ૫ જીરે લોક સકલમય ભ્રમ ભર્યો, જીરે કહે ગૌતમ ધન્ય તુમ જ્ઞાનરે; ગુ૦ વા૦ જીરે એવા ગુરૂની આગળ ગહુંઅલી, જીરે ફતેશિખર અમૃતશિવની શ્રેણી રે. ગુ૦ વા૦ ૬

॥ ગહુંઅલી ૨ જી

સખી સરસ્વતી ભગવતી માતા રે, કાંઈ પ્રણમીજે સુખશાતા રે; કાંઇ વચન સુધારસ દાતા, ગુણવંતા સાંભળો વીર વાણીરે. કાંઈ મોક્ષતણી નિશાણી. ગુ૦ ૧ એ આંકણી.

કાંઈ ચોવીસમા જિનરાયારે, સાથે ચોદસહસ મુનીરાયારે, જેહના સેવે સુરનર પાયા. ગુ૦ સાં૦ ૨ સખી ચતુરંગ સેના સાથરે, સખી આવ્યા શ્રેણિક નર નાથરે; પ્રભુ વંદીને હુઆ સનાથ. ગુ૦ સાં૦ ૩ બહુ સખીયો સંયુત રાણી રે, આવી ચેલણા ગુણ ખાણી રે; એતો ભામંડલમાં ઉજાણી. ગુ૦ સાં૦ ૪ કરે સાથીયો મોહનવેલ રે, કાંઈ પ્રભુને વધાવે રંગ રેલ રે; કાંઈ ધોવા કર્મના મેલ. ગુ૦ સાં૦ ૫ બારે પર્ષદા નિસુણે વાણી રે, કાંઈ અમૃતરસ સમ જાણી રે; કાંઇ વરવા મુક્તિ પટરાણી. ગુ૦ સાં૦ ૬

સાત વાર.

આદિતે અરિહંત અમ ઘેર આવો રે, મારા શ્યામ સલુણા નેમ દિલમાં લાવોરે. ૧ સોમે તે શુભ શણગાર સજીએ અંગેરે, મારા જુગજીવનની સાથ રમીએ રંગે રે. ૨ મંગળ શુભ દિન આજ મંગળ મારૂં રે, કાંઈ નવભવકેરો સ્નેહ હું સંભારૂંરે. ૩ બુધ ઘેર આવો નાથ બુદ્ધિના બળીઆરે, પ્રભુ એક સેહેંસ ને આઠ લક્ષણ ભરિઆ રે ૪ *ગુરૂ ગરવા ગુણવંત શિવાદેવીનારે, કાંઇ સમુદ્રવિજય કુળ ચંદ નેમ નગીના । ૫ ઠર શોહેસાવન ચાલો સજની રે, મારે સમય થયો પ્રભાત વિતી રજની રે. ૬ શનિશર સંજમ લીઘ પ્રીત વધારીરે, દાનું પામ્યા પરમાનંદ નેમ ને નારીરે. ૭ મુળચંદ કહે એમ આશા ફળશેરે, જે નિરમળ પાળે શિયળ ભવજળ તરશેરે. ૮ અમે નમીએ નેમીજીણંદ ગઢ ગિરનારરે, રાણી રાજુલ જુવે વાટ સાતે વારે ૯

ગરબી.

ચાલો સખીઓ અમ સાથ, જિન ઘર જઇએરે; અવલોકી આદિનાથ પાવન થઇએરે. ૧ મોહન મરૂદેવી નંદ, જગ જયકારીરે; જસુ વદન પુનમનો ચંદ, જાઉં બલિહારીરે. ૨ કંચનગિરિ હરી જિનરાજ, જઇ નવરાવેરે, કરવાને આતમ કાજ, સહુ હુલરાવેરે. ૩ વિનિતા નગરીનો રાય, હરખું નિરખીરે, પણ છે સત ધનુષની કાય, સોવન સરખીરે. ૪ હમ દિલ વશીયા એ દેવ, રંગ રસિલારે; જસ સુરવર સારે શેવ, છેલ છબિલારે. ૫ સ્વામિ શિવરમણીના કંથ કામણગારારે, સુખ આપો સાદી અનંત; પુરણ પ્યારારે ૬ પ્રભુ પુરણ પુન્ય પસાય, અમે દીઠું રે; આ હરખ મનમાં ન માય, લાગે મીઠુંરે. ૭ રમઝમ કરી જિન ગુણ રાસ, રમીએ રંગેરે. આવો જીનજી આવાસ સખીઓ સંગેરે. ૮ પુજો હરિહર શિરતાજ, કેસર ઘોળીરે; અંબોડા લઇએ આજ, સેયર ટોળીરે. ૯

અવધુ સુતા કયાં ઇસ મઠમેં. એ ટેક. ઇસ મઠકા હૈ કવન ભરોસા, પડ જાવે ચટપટમેં. અવધુ૦ ૧ છિનમેં તાતા છિનમેં શીતળ, રોગ શોક બહુ મઠમે. અવધુ૦ ૨ પાની કિનારે મઠકા વાસા, કવન વિશ્વાસ એ તટમેં. અવધુ૦ ૩ સુતાં સુતાં કાળ ગમાયો, અજહુ ન જાગ્યો તું ઘટમે. અવધુ૦ ૪ ઘટકી ફેરી આટો ખાયો, ખરચી ન બાંધી વટમેં. અવધુ૦ ૫ ઇતની સુની નિધિ ચારિત્ર મિલકર, જ્ઞાનાનંદ આયે ઘટમેં. અવધુ૦ ૬

મહાવીરસ્વામીનું હાલરીયું.

છાનો મોરા છબ, છાનો મોરા વીર; પછે તમારી દોરી તાણું, મહાવીર કુંવર ઝુલે પારણીએ ઝુલે. ટેક. હીરના છે દોર, ઘુમે છે મોર; કોયલડી સુર નારી. મહાવીર૦ ૧ ઈંદ્રાણી આવે, હાલણુ હુલણુ લાવે, વીરને હેતે કરી હુલરાવે. મહાવીર. ૨ સુંદર બેહેની આવે, આભુષણ લાવે; ખાજાં રૂડાં લાવે, મોતીચુર ભાવે; વીરને હેતે કરી જમાડે. મહાવીર૦ ૩ વીર મ્હોટા થાશે, નિશાળે ભણવા જાશે; એમ ત્રિસલામાતા હરખાશે. મહાવીર૦ ૪ નંદિવર્ધન આવે, રાણી રૂડી લાવે; વીરને હેતે કરી પરણાવે. મહાવીર૦ ૫ વીર મ્હોટા થાશે, જગતમાં ગવાશે; એમ કાન્તિ વિજય ગુણ ગાશે. મહાવીર૦ ૬

આદિજીણંદની આરતી.

જય જય આરતી આદિ જિનંદા, નાભીરાયા મારૂદેવીકો નંદા, પેહેલી આરતી પુજા કીજે, નરભવ પામીને લાહો લીજે. જય૦ ૧ દુસરી આરતી દીન દયાળા, ધુળેવ નગરમાં જગ અજવાળ્યા. જય૦ ૨ તીસરી આરતી ત્રીભુવન દેવા સુરીનર ઇંદ્ર કરે તોરી સેવા. જય૦ ૩ ચોથી આરતી ચોગતિ ચુરે, મન વંછીત ફળ શીવ સુખ પૂરે. જય૦ ૪ પંચમી આરતી પુન્ય ઉપાયા, મૂળચંદ રીખવ ગુણ ગાયા. જય૦ ૫

શ્રી શાન્તિજિનની આરતી.

જય જય આરતી શાન્તિ તુમારી, તોરા ચરણકમળ-

કી મેં જાઉં બલિહારી. જય૦ ૧ વિશ્વસેન અચિરાજીકે નંદા, શાન્તિનાથ મુખ પુનમચંદા. જય૦ ૨ ચાલીસ ધનુ-ષ્ય સોવનમય કાયા, મૃગલંછન પ્રભુ ચરણ સુહાયા. જય૦ ૩ ચક્રવર્તી પ્રભુ પાંચમા સોહે, સોળમા જિનવર જગ સહુ મોહે. જય૦ ૪ મંગળ આરતી તોરી કીજે, જન્મ જન્મ-નો લાહો લીજે. જય૦ ૫ કરજોડી સેવક ગુણ ગાવે, સો નર નારી અમરપદ પાવે. જય૦ ૬

શ્રી આદિજિનની આરતી.

અપસરા કરતી આરતી જીન આગે ॥ હાં રે જિન આગે રે જિન આગે, હાં રે એતો અવિચળ સુખડાં માગે ॥ હાં રે નાભિનંદન પાસ ॥ અ૦ ॥ ૧ તરંગ નાટક નાચતી, પાય ઠમકે ॥ હાં રે દોય ચરણાંમા ઝાંઝર ઝમકે, હાં રે સોવન ઘુઘરડી ઘમકે ॥ હાં રે લેતી ફુદડી બાલ ॥ ॥ અપ૦ ॥ ૨ ॥ તાલ મૃદંગ ને વાસળી, ડફ વીણા ॥ હાં રે રૂડા ગાવંતી સ્વર ઝીણા, હાં રે મધુર સુરાસુર નયણાં ॥ હાં રે જોતી મુખડું નિહાળ ॥ અપ૦ ॥ ॥ ધન્ય મરૂદેવા માતને પુત્ર જાયા ॥ હાં રે તોરી કંચનવરણી કાયા ॥ હાં રે મેં તો પૂરવ પુણ્યે પાયા ॥ હાં રે દેખ્યો તેરો દેદાર ॥અ૦॥ ॥ ૪ ॥ પ્રાણજીવન પરમેશ્વર, પ્રભુ પ્યારો ॥ હાં રે પ્રભુ સેવક હું છું તારો ॥ હાં રે ભવો ભવનાં દુઃખડાં વારો ॥ હાં રે તુમે દીન દયાળ ॥ અપ૦ ॥ ૫ ॥ સેવક જાણી આપનો ચિત્ત ધરજો ॥ હાં રે મોરી આપદા સઘળી હર-જો ॥ હાં રે મુનિ માણેક સુખીયો કરજો ॥ હાં રે જાણી

પોતાનો બાળ ॥ અપસરા૦ ॥ ૬ ॥

આરતી.

જયદેવ જયદેવ જય જિનવર દાતા, પ્રભુ જય જિન વર દાતા ॥ આરતી અરિહાકેરી ॥ આરતી અરિહાકેરી॥ કરતા સુખ શાતા ॥ જયદેવ જયદેવ૦ ॥ ૧ ॥ દુસરી આરતી નાથ શેત્રુંજય કરના પ્રભુ૦ પાપ પડલ સહુ જાવે ॥ પા૦ ॥ ગીરી ઉપર ચડતાં ॥ જયદેવ જયદેવ૦ ॥ ૨ ॥ આરતી કરતા ઇંદ્ર ત્રિભુવનની ત્રીજી ॥ પ્ર૦ ॥ ત્રી૦ કંચન ગિરિ ઉપર ॥ કં૦ ॥ મનથી બહુ રીઝી ॥ જય૦ ॥ ૩ ॥ ચોથી આરતી નાથ ચઉગતી તો જાવે ॥ પ્ર૦ ॥ ચ૦ ॥ ભાવે ભક્તિ કરીએ ॥ ભા૦ ॥ ભવજલને તરવા ॥ જયદેવ૦ ॥ ૪ ॥ પંચમી આરતી નાથ પવિત્ર થવા કરીએ ॥ પ્ર૦ ॥ ॥ ૫ ॥ આ ભવજલમ રહીને ॥ આ૦ ॥ લાવો શુભ લહીએ ॥ જય૦ ॥ ૫ ॥ આરતી પંચ ઉતારી જિનવર ગુણ ગાવા ॥ પ્ર૦ ॥ જિ૦ ॥ પ્રિતમ પ્રુમ પરતાપે ॥ પ્રી૦ ॥ કુલ શુદ્ધા થાવા ॥ જયદેવ૦ ॥ ૬ ॥

મહાવીરસ્વામીની આરતી.

જયદેવ જયદેવ, જય સુખના સ્વામી; (પ્રભુ૦) તુજને વંદન કરીએ, (૨) ભવ ભવના ભામી. જયદેવ૦ ૧ સિદ્ધારથના સુત, ત્રિશલાના જાયા, (પ્રભુ૦) જશોદાના કંથજી, (૨) ત્રિભુવન જગરાયા. જયદેવ૦ ૨ બાળપણામાં આપ, ગયા રમવા કાજે; (પ્રભુ૦) દેવતાએ દીધો પડછાયો, (૨) બિવરાવવા કાજે. જયદેવ૦ ૩ એકવારનું રૂપ, લીધું

છે નાગનું, (પ્રભુ૦) બીજીવારનું રૂપ, (૨) ત્રીજું બાળકનું જયદેવ૦ ૪ બાળક બિના સઉ, પોતે નથી બીતા, (પ્રભુ૦) દેવતાનું કાંઇ ન ચાલ્યું, (૨) હારી જતા રે'તા. જયદેવ૦ ૫ એવા છે ભગવાન, મહાવીર તમે જાણો; (પ્રભુ૦) વંદે છે સઉ તેને, (૨) નમે રાય રાણો. જયદેવ૦ ૬

અથ મંગલચાર.

ચારૂ મંગળ ચાર, આજ મારે ચારૂ મંગળ ચાર. દેખ્યો દરસ સરસ જીનજીકો, શોભા સુંદર સાર. આજ૦ ૧ છિનું છિનું છિનું મન મોહન ચરચો, ઘસી કેસર ઘનસાર. આજ૦ ૨ વિવિધ જાતીકુ પુષ્પ મંગાવો, મોઘર લાલ ગુલાલ. આજ૦ ૩ ધુપ ઉખેવે.ને કરો આરતી, મુખ બોલો જયકાર. આજ૦ ૪ હર્ષ ધરી આદીશ્વર પુજો, ચોમુખ પ્રતિમા ચાર. આજ૦ ૫ હૈયે ધરી ભાવના ભાવો, જિમ પામો ભવ પાર. આજ૦ ૬ સકળચંદ સેવક જિનજીકો, આનંદઘન ઉપકાર. આજ૦ ૭

મંગળદીવો.

દીવો રે દીવો મંગળિક દીવો, આરતી ઉતારોને બહુ ચિરંજીવો. દીવો૦ સોહામણું ઘેર પર્વ દીવાળી, અમર ખેલે અમરા બાળી. દીવો૦ દીપાળ ભણે એણે કુળ અજુઆળી, ભાવે ભગતે વિઘન નવારી. દીવો૦ દીપાળ ભણે એણે કળી કાળે, આરતી ઉતારી રાજા કુમારપાળે. દીવો૦ અમ ઘેર મંગળિક તમ ઘેર મંગળિક, મંગળિક ચતુર્વિધ સંઘને હોજો. દીવો૦